

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 123

Rozeslána dne 15. září 2005

Cena Kč 65,50

O B S A H:

351. Nařízení vlády o stanovení výčtu kódů kombinované nomenklatury společného celního sazebníku a názvů označujících lidskou krev, její složky a krevní deriváty z ní vyrobené, uváděných v žádostech o povolení jejich distribuce, dovozu nebo vývozu
 352. Vyhláška o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)
 353. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., a vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů
 354. Nález Ústavního soudu ze dne 14. července 2005 ve věci návrhu na zrušení zákona č. 427/2003 Sb., kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony, ve znění pozdějších předpisů, v části týkající se jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 ve vztahu k soudcům okresních, krajských, vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu
 355. Nález Ústavního soudu ze dne 14. července 2005 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003
 356. Nález Ústavního soudu ze dne 14. července 2005 ve věci návrhu na zrušení části zákona č. 590/2004 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a poslancům Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky
-

351**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 17. srpna 2005

**o stanovení výčtu kódů kombinované nomenklatury společného celního sazebníku
a názvů označujících lidskou krev, její složky a krevní deriváty z ní vyrobené,
uváděných v žádostech o povolení jejich distribuce, dovozu nebo vývozu**

Vláda nařizuje podle § 75 odst. 5 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 228/2005 Sb.:

vývozního povolení pro distribuci, dovoz nebo vývoz lidské krve, jejích složek a krevních derivátů z ní vyrobených, je stanoven v příloze k tomuto nařízení.

§ 1

Výčet kódů kombinované nomenklatury společného celního sazebníku a názvů označujících lidskou krev, její složky a krevní deriváty z ní vyrobené, které musí být obsaženy v žádosti o vydání dovozního nebo

§ 2**Účinnost**

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. Paroubek v. r.

Ministryně zdravotnictví:

doc. MUDr. Emmerová, CSc. v. r.

Výčet kódů kombinované nomenklatury společného celního sazebníku a názvů označujících lidskou krev, její složky a krevní deriváty z ní vyrobené, které musí být obsaženy v žádosti o vydání dovozního nebo vývozního povolení pro distribuci, dovoz nebo vývoz lidské krve, jejích složek a krevních derivátů z ní vyrobených

ex 3002 1091 Hemoglobin – pouze z lidské krve

ex 3002 1095 Lidská krevní plazma

a) pro výrobu léčivých přípravků

b) pro jiné účely

ex 3002 1095 Léčivé přípravky vyrobené z lidské krve nebo lidské plazmy (krevní deriváty)

3002 9010 Lidská krev

a) pro léčebné použití (transfúzní přípravky)

b) pro jiné účely

Poznámka: Pokud je před kódem nomenklatury uvedena poznámka „ex“, znamená to, že opatření se týká pouze výrobků uvedených ve sloupci 2.

352

VYHLÁŠKA

ze dne 5. září 2005

**o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady
a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi
(vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady)**

Ministerstvo životního prostředí v dohodě s Ministerstvem financí stanoví podle § 37f odst. 2, § 37h odst. 3, § 37i odst. 7, § 37j odst. 5, § 37k odst. 7, § 37l odst. 7, § 37n odst. 5, § 37o odst. 2 a § 39 odst. 12 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 275/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 188/2004 Sb., zákona č. 317/2004 Sb. a zákona č. 7/2005 Sb., (dále jen „zákon“):

**ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a stanoví

- a) seznam výrobků, které spadají do skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 zákona,
- b) bližší podmínky jednotlivých způsobů plnění povinností výrobců,
- c) obsah roční zprávy,
- d) bližší podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování pro účely zápisu do Seznamu,
- e) způsob označení elektrozařízení uvedených na trh po dni 13. srpna 2005,
- f) seznam látek a podmínek, za kterých se na výrobce elektrozařízení nevztahuje ustanovení § 37j odst. 3 zákona,
- g) vzor grafického symbolu pro označování elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů,
- h) technické požadavky na přednostní odstranění lá-

tek a součástí z elektroodpadů, skladování a zpracování elektroodpadů,

- i) rozsah a způsob vedení evidence a ohlašování údajů o převzatých elektroodpadech a způsobech jejich zpracování, využití a odstranění a způsob ohlašování zařízení ke sběru, zpracování a využití elektroodpadů,
- j) podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru elektrozařízení pocházejících z domácností.

(2) Tato vyhláška dále stanoví

- a) bližší podmínky financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005,
- b) bližší podmínky financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005,
- c) bližší podmínky financování nakládání s elektroodpady nepocházejícími z domácností.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) historickým elektrozařízením – elektrozařízení pocházející z domácností, uvedené na trh do dne 13. srpna 2005, které je určeno ke zpětnému odběru,
- b) historickým elektroodpadem – elektrozařízení nepocházející z domácností, uvedené na trh do dne 13. srpna 2005, které se stalo odpadem podle § 3 zákona,
- c) systémem – sítí zařízení ke sběru elektroodpadů, míst zpětného odběru elektrozařízení a zařízení ke zpracování, využití a odstranění elektroodpadů a elektrozařízení a smluvní vztahy mezi jejich provozovateli a výrobcí elektrozařízení, jejichž cílem je zajištění zpracování a využití zpětně ode-

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/108/ES ze dne 8. prosince 2003, kterou se mění směrnice 2002/96/ES o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních.

- braných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů,
- d) individuálním systémem – systém vytvořený a provozovaný samostatně a na vlastní náklady jedním výrobcem,
 - e) solidárním systémem – systém vytvořený a provozovaný dvěma nebo více výrobci,
 - f) kolektivním systémem – systém vytvořený výrobcí nebo výrobcí pověřenou právníkou osobou a provozovaný právníkou osobou odlišnou od výrobce nebo výrobcem pověřené právníké osoby,
 - g) provozovatelem kolektivního systému – právníká osoba založená jako obchodní společnost nebo družstvo nebo organizační složka zahraniční právníké osoby umístěná na území České republiky provozující kolektivní systém,
 - h) evidenčním číslem výrobce – pořadové číslo zápisu výrobce do Seznamu (§ 37i zákona),
 - i) evidenčním číslem provozovatele kolektivního systému – pořadové číslo zápisu provozovatele kolektivního systému do Seznamu,
 - j) příspěvkem – finanční částka, kterou výrobce přispívá do kolektivního systému na zajištění nakládání s kusem nebo kilogramem elektrozařízení pocházejících z domácností a na zajištění nakládání s kusem nebo kilogramem elektroodpadů,
 - k) příspěvkem na historické elektrozařízení – finanční částka, kterou výrobce přispívá do kolektivního systému na zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění kusu nebo kilogramu historického elektrozařízení.

ČÁST DRUHÁ

PODROBNOSTI NAKLÁDÁNÍ S ELEKTROZAŘÍZENÍMI A ELEKTROODPADY

§ 3

Seznam elektrozařízení

(1) Seznam elektrozařízení, která náležejí do jednotlivých skupin stanovených v příloze č. 7 zákona, je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky.

(2) V případě pochybností o zařazení elektrozařízení do skupin je rozhodující, pro jaký účel použití výrobce elektrozařízení určil, nebo v případě, že výrobce elektrozařízení již neexistuje nebo neexistuje průvodní dokumentace, která stanoví účel použití elektrozařízení, pro jaký účel je nebo bylo toto elektrozařízení obvykle určeno.

§ 4

Bližší podmínky jednotlivých způsobů plnění povinností výrobců

(1) Výrobci elektrozařízení zajišťují plnění svých povinností podle části čtvrté hlavy druhé dílu osmého

zákona v rámci individuálního, solidárního nebo kolektivního systému.

(2) Pokud se výrobce rozhodne plnit své povinnosti v rámci individuálního systému, plní povinnost finančního zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními podle části třetí této vyhlášky společně s výrobcí stejné skupiny elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému.

(3) Pokud se výrobce rozhodne plnit své povinnosti v rámci solidárního systému, plní povinnost podat návrh na zápis do Seznamu (dále jen „návrh na zápis“) a povinnost označit elektrozařízení samostatně. Povinnost finančního zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními podle části třetí této vyhlášky plní společně s výrobcí stejné skupiny elektrozařízení prostřednictvím kolektivního systému.

(4) Pokud se výrobce zapojí do kolektivního systému, plní povinnost označit elektrozařízení samostatně.

§ 5

Bližší podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování pro účely zápisu do Seznamu

(1) Výrobci elektrozařízení, kteří plní povinnosti v rámci individuálního nebo solidárního systému, podávají návrh na zápis na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 2 této vyhlášky. Za výrobce elektrozařízení, kteří jsou zapojeni do kolektivního systému, podává návrh na zápis provozovatel kolektivního systému na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 3 této vyhlášky. Obdobně se postupuje i při ohlašování změn údajů.

(2) Pokud výrobci plní povinnosti dané zákonem pro jednotlivé skupiny nebo podskupiny elektrozařízení v rámci více systémů, podávají návrhy na zápis podle odstavce 1 samostatně za každý systém, ve kterém jsou zapojeni.

(3) Součástí návrhu na zápis je popis zajištění financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a s elektroodpady nepocházejícími z domácností, bez ohledu na datum uvedení na trh, který obsahuje podrobnou metodiku financování, způsob a kontrolu použití příspěvků, zejména limitů mzdových prostředků a způsobu nakládání s vykázaným hospodářským výsledkem tak, aby žádný z výrobců přímo či nepřímo nezískal majetkový prospěch z titulu účasti v tomto systému.

(4) Výrobci, kteří plní v rámci individuálního systému povinnosti nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, přikládají k návrhu na zápis také plán zajištění vkladů peněžních prostředků na již založený účelově vázaný bankovní účet nebo kopii uzavřené platné pojistné smlouvy.

(5) Výrobci, kteří plní v rámci solidárního systé-

mu povinnosti nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, přikládají k návrhu na zápis dohodu o způsobu solidárního plnění s dalším nebo dalšími výrobci v něm sdruženými; dohoda obsahuje zejména podíl výrobců na financování, kontrolní mechanismy solidárního systému a způsob zajištění financování nakládání s elektrozařízeními v případě zániku solidárního systému.

(6) Provozovatelé kolektivního systému v návrhu na zápis též uvádí způsob výpočtu příspěvků nebo příspěvků na historické elektrozařízení a způsob, jakým výrobci budou odvádět příspěvky do kolektivního systému. Součástí příspěvků a příspěvků na historické elektrozařízení jsou i náklady výrobců na vytvoření a zprovoznění systému, s výjimkou nákladů na získání majetkové účasti v provozovateli kolektivního systému.

(7) Zápis provozovatele kolektivního systému je součástí zápisu jednotlivých výrobců do Seznamu.

(8) Provozovatel kolektivního systému, který zajišťuje financování nakládání s historickými elektrozařízeními, v návrhu na zápis též uvádí výši podílu na trhu, který se určuje podle množství elektrozařízení uvedených v České republice na trh za předcházející kalendářní rok všemi výrobci, kteří plní své povinnosti prostřednictvím tohoto systému, a to samostatně pro každou skupinu elektrozařízení, za kterou byl návrh na zápis podán.

(9) Zápis provozovatele kolektivního systému, který zajišťuje financování nakládání s historickými elektrozařízeními, s největším podílem na trhu pro danou skupinu elektrozařízení do Seznamu se provádí podle odstavce 7.

(10) Za účelem plnění povinností prostřednictvím kolektivního systému lze uzavřít dohodu o tom, že kolektivní systém bude zajišťovat plnění povinností výrobců pro všechna elektrozařízení v rámci dané skupiny elektrozařízení bez ohledu na to, zda pocházejí z domácností či nikoli, a bez ohledu na datum, kdy byla elektrozařízení uvedena na trh. Dohoda uzavřená podle věty první je součástí návrhu na zápis.

§ 6

Obsah roční zprávy o plnění povinností výrobců za uplynulý kalendářní rok

Vzor a obsah roční zprávy o plnění povinností stanovených pro oddělený sběr, zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadů za uplynulý kalendářní rok je uveden v příloze č. 4 této vyhlášky.

§ 7

Seznam látek a podmínky, za kterých se na výrobce elektrozařízení nevztahuje ustanovení § 37j odst. 3 zákona

Seznam látek a podmínky, za kterých se na výrobce elektrozařízení nevztahuje ustanovení § 37j odst. 3 zákona, je uveden v příloze č. 5 této vyhlášky.

§ 8

Způsoby označování elektrozařízení

(1) Elektrozařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005 se označují symbolem výrobce a symbolem uvedení na trh.

(2) Označení symbolem výrobce elektrozařízení se provádí:

- vyznačením jména a příjmení, nebo obchodní firmy,
- uvedením značky, pod kterou výrobce dováží nebo uvádí elektrozařízení na trh a kterou uvede v návrhu na zápis, nebo
- evidenčním číslem výrobce v Seznamu.

(3) Označení symbolem uvedení na trh po dni 13. srpna 2005 se provádí:

- vyznačením data uvedení na trh,
- vyznačením symbolu „8/05“, nebo
- vyznačením grafického symbolu podle vzoru č. 1 uvedeného v příloze č. 6 této vyhlášky.

(4) Označení elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů se provádí vyznačením grafického symbolu podle vzoru č. 1 nebo č. 2 uvedeného v příloze č. 6 této vyhlášky.

(5) Označení elektrozařízení podle odstavců 1 až 3 se umístí na elektrozařízení tak, aby bylo viditelné, čitelné a nesmazatelné při jejich běžném používání.

(6) Pokud označení podle odstavců 1 až 3 není možné umístit přímo na elektrozařízení, uvádí se v průvodní dokumentaci. V případě velmi malých elektrozařízení, která jsou vyměňována kus za kus a nejsou vybavena průvodní dokumentací, se postup podle odstavců 1 až 3 nepoužije a výrobci tuto skutečnost uvedou v rámci návrhu na zápis.

§ 9

Technické požadavky na skladování elektroodpadů

(1) Skladování elektroodpadů musí splňovat obecné požadavky na shromažďování (soustředování) odpadů podle zvláštního právního předpisu²⁾. Sklady elektroodpadů musí být dále vybaveny v souladu

²⁾ Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb. a vyhlášky č. 294/2005 Sb.

s technickými požadavky stanovenými v příloze č. 7 této vyhlášky a provozovány podle provozního řádu.

(2) Při skladování a manipulaci s elektroodpady s obsahem nebezpečných nebo regulovaných látek podle zvláštního právního předpisu³⁾ nesmí dojít k poškození částí obsahujících nebezpečné nebo regulované látky a k úniku těchto látek. Elektroodpady, které obsahují nebezpečné nebo regulované látky, se přepravují tak, aby se zabránilo jejich poškození nebo rozbití a úniku nebezpečných nebo regulovaných látek⁴⁾.

(3) Provozovatelé skladů vedou o převzatých elektroodpadech nebo jejich částech odeslaných ke zpracování průběžnou evidenci.

§ 10

Technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí z elektroodpadů a na zpracování elektroodpadů

(1) Zpracovatelé elektroodpadů vedou průběžnou evidenci o převzatých elektroodpadech a o způsobech jejich zpracování v souladu s § 11, postupují podle provozního řádu a vedou provozní deník zařízení podle přílohy č. 7 této vyhlášky.

(2) Při demontáži elektroodpadů se postupuje v souladu s provozním řádem a přednostně se z nich odstraní části a materiály uvedené v příloze č. 7 této vyhlášky.

§ 11

Způsob vedení průběžné evidence a způsob ohlašování elektroodpadů

(1) Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů vedou průběžnou evidenci o elektroodpadech a jiných odpadech a způsobech nakládání s nimi za elektroodpady a jiné odpady vlastní a za elektroodpady a jiné odpady převzaté, a to za každou samostatnou provozovnu a za každý druh elektroodpadu a jiného odpadu zvlášť. Tato průběžná evidence obsahuje:

- a) množství vzniklých odpadů (u vyřazených elektrozařízení a jiných odpadů – název, katalogové

číslo a kategorie odpadu podle zvláštního právního předpisu⁵⁾; u odpadů vzniklých při zpracování vyřazených elektrozařízení – název, číslo a kategorie odpadu podle přílohy č. 8 této vyhlášky),

- b) způsob nakládání s odpady (přitom se použije příloha č. 8 této vyhlášky),

- c) množství odpadů předaných k dalšímu využití nebo odstranění a identifikační údaje oprávněných osob, kterým byly odpady předány podle přílohy č. 8 této vyhlášky,

- d) množství přijatých odpadů (u vyřazených elektrozařízení a jiných odpadů – název, katalogové číslo a kategorie odpadu podle zvláštního právního předpisu⁵⁾; u odpadů vzniklých při zpracování vyřazených elektrozařízení – název, číslo a kategorie odpadu podle přílohy č. 8 této vyhlášky), údaje o původci nebo oprávněné osobě, od které byly odpady přijaty, včetně identifikačních údajů podle přílohy č. 8 této vyhlášky,

- e) datum a číslo zápisu, jméno a příjmení osoby odpovědné za vedení evidence.

(2) Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje naplnění shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo převzetí odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě.

(3) Ohlašování se provádí zvlášť za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu. U zařízení pro mobilní sběr odpadů se hlášení zasílá obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

(4) Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s vlastními i převzatými elektroodpady za uplynulý rok na formuláři uvedeném v příloze č. 8 této vyhlášky. Formulář uvedený v příloze č. 8 této vyhlášky se použije i pro hlášení o roční produkci a nakládání s odpady jinými, než jsou elektroodpady, jejichž ohlašování je povinné podle § 39 odst. 1 zákona.

³⁾ Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

⁴⁾ Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí – ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

⁵⁾ Vyhláška č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů).

(5) Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s vlastními i převzatými elektroodpady za uplynulý rok na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 8 této vyhlášky.

ČÁST TŘETÍ

BLIŽŠÍ PODMÍNKY FINANCOVÁNÍ

§ 12

Blíže podmínky financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005

(1) Výrobci, kteří plní v rámci individuálního systému povinnosti stanovené pro nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností, uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, poskytují záruku pro účely jeho financování na zajištění nakládání s veškerými elektroodpady z těchto zařízení tak, že:

- a) zřídí účelově vázaný bankovní účet a ukládají na tento účet peněžní prostředky podle odstavce 2, nebo
- b) uzavřou pojistnou smlouvu podle odstavce 4.

(2) Je-li finanční záruka poskytována formou účelově vázaného bankovního účtu, ukládají výrobci na tento účet v souladu s plánem zajištění vkladů peněžních prostředků, alespoň však jednou za kalendářní čtvrtletí, peněžní prostředky. Minimální výše těchto peněžních prostředků se vypočte jako součet násobků příspěvků na historické elektrozařízení a množství elektrozařízení, které výrobce uvedl na trh v předcházejícím roce, vyjádřené v kusech nebo v kilogramech. V rámci roční zprávy o plnění povinností provedou výrobci vyúčtování a uvedou plán zajištění vkladů peněžních prostředků na další rok. Úroky z peněžních prostředků na vázaném bankovním účtu se stávají součástí peněžních prostředků na zajištění.

(3) Vzor žádosti o souhlas ministerstva s použitím peněžních prostředků z účelově vázaného bankovního účtu je uveden v příloze č. 9 této vyhlášky.

(4) Je-li finanční záruka poskytována formou pojištění, musí být pojištění plnění sjednáno minimálně ve výši peněžních prostředků ukládaných na vázaný bankovní účet podle odstavce 2. Kopie uzavřené platné pojištění smlouvy je přílohou návrhu na zápis.

(5) Výrobci odvádějí příspěvky na nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 do kolektivního systému způsobem stanoveným provozovatelem kolektivního systému podle § 5, který posuzuje ministerstvo před zápisem do Seznamu.

§ 13

Blíže podmínky financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh do dne 13. srpna 2005

(1) Pro každou skupinu elektrozařízení zajišťuje společné plnění financování nakládání s historickými elektrozařízeními jeden kolektivní systém.

(2) Výrobci odvádějí příspěvky na historické elektrozařízení do kolektivního systému způsobem stanoveným provozovatelem kolektivního systému podle § 5, který posuzuje ministerstvo před zápisem do Seznamu.

§ 14

Blíže podmínky financování nakládání s elektroodpady

Výrobci, kteří plní v rámci kolektivního systému povinnosti stanovené pro nakládání s elektroodpady, odvádějí příspěvky způsobem stanoveným provozovatelem daného kolektivního systému podle § 5, který posuzuje ministerstvo před zápisem do Seznamu.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 15

Přechodná ustanovení

(1) Roční zprávu o plnění povinností výrobců za uplynulý kalendářní rok zasílají výrobci elektrozařízení poprvé za rok 2006.

(2) Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů na formuláři uvedeném v příloze č. 8 této vyhlášky se poprvé zasílá příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností za rok 2006.

(3) Provozovatelé kolektivního systému financování nakládání s historickými elektrozařízeními podávají návrhy na zápis nejpozději do dne 12. října 2005.

(4) Na výrobce, kteří nejdéle do dne 12. října 2005 plní své povinnosti prostřednictvím provozovatele kolektivního systému, který nebyl do tohoto dne do Seznamu zapsán, se do tohoto dne hledí stejně jako na výrobce, kteří plní své povinnosti prostřednictvím provozovatele kolektivního systému, který do Seznamu ke dni 12. října 2005 zapsán je. Po dni 12. října 2005 již výrobce podle věty první plní své povinnosti prostřednictvím provozovatele kolektivního systému, který je zapsán do Seznamu.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Ambrozek v. r.

Seznam elektrozařízení spadajících do jednotlivých skupin stanovených v příloze č. 7 zákona a elektrozařízení vyjmutá ze skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 zákona *

1 Velké domácí spotřebiče

- 1.1. Velká chladicí zařízení
- 1.2. Chladničky, kombinace chladničky a mrazničky
- 1.3. Mrazničky
- 1.4. Ostatní velká zařízení používaná pro chlazení, uchování a skladování potravin
- 1.5. Pračky
- 1.6. Sušičky
- 1.7. Myčky nádobí
- 1.8. Pečící zařízení
- 1.9. Elektrické sporáky
- 1.10. Elektrické plotny
- 1.11. Mikrovlnné trouby
- 1.12. Ostatní velká zařízení používaná k vaření a jinému zpracování potravin
- 1.13. Elektrická topidla
- 1.14. Elektrické radiátory
- 1.15. Ostatní velká zařízení pro vytápění místností, lůžek a sedacího nábytku
- 1.16. Elektrické ventilátory velké
- 1.17. Klimatizační zařízení
- 1.18. Ostatní ventilační, odsávací a klimatizační zařízení
- 1.19. Ostatní velké domácí spotřebiče v jiné podskupině neuvedené

2 Malé domácí spotřebiče

- 2.1 Vysavače
- 2.2 Čisticí stroje na koberce
- 2.3 Ostatní zařízení pro čištění
- 2.4 Zařízení používaná k šití, pletení, tkaní a jinému zpracování textilu
- 2.5 Žehličky a jiné spotřebiče používané k žehlení, mandlování a další péči o oděvy
- 2.6 Topinkovače
- 2.7 Fritovací hrnce
- 2.8 Mlýnky, kávovary a zařízení pro otevírání nebo uzavírání nádob nebo obalů
- 2.9 Elektrické nože
- 2.10 Spotřebiče pro stříhání vlasů, sušení vlasů, čištění zubů, holení, masáže nebo jinou péči o tělo
- 2.11 Hodiny, budíky a zařízení pro účely měření, indikace nebo registrace času
- 2.12 Váhy
- 2.13 Elektrické ventilátory malé
- 2.14 Ostatní malé domácí spotřebiče v jiné podskupině neuvedené

3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení

- 3.1 Velké sálové počítače, servery
- 3.2 Minipočítače
- 3.3 Tiskové jednotky (samostatné centrální tiskárny)
- 3.4 Osobní počítače (včetně základní procesorové jednotky, myši, monitorů a klávesnic)
- 3.5 Laptopy (včetně základní procesorové jednotky, myši, monitorů a klávesnic)
- 3.6 Notebooky

- 3.7 Elektronické diáře
- 3.8 Tiskárny
- 3.9 Kopírovací zařízení
- 3.10 Elektrické a elektronické psací stroje
- 3.11 Kapesní a stolní kalkulačky
- 3.12 Ostatní výrobky nebo zařízení pro sběr, ukládání, zpracování, prezentaci nebo sdělování informací elektronickým způsobem v jiné podskupině neuvedené
- 3.13 Uživatelské terminály a systémy
- 3.14 Dálnopisy
- 3.15 Faxy
- 3.16 Telefony
- 3.17 Telefonní automaty
- 3.18 Bezdrátové telefony
- 3.19 Mobilní telefony
- 3.20 Záznamníky
- 3.21 Ostatní výrobky nebo zařízení pro přenos zvuku, obrazu a jiných informací pomocí telekomunikací v jiné podskupině neuvedené

4 Spotřebitelská zařízení

- 4.1 Rádiové soupravy (radiobudíky, radiomagnetofony)
- 4.2 Televizory
- 4.3 Videokamery
- 4.4 Videorekordéry
- 4.5 Hi-fi rekordéry
- 4.6 Audiozesilovače
- 4.7 Hudební nástroje
- 4.8 Ostatní výrobky nebo zařízení pro účely záznamu nebo reprodukce zvuku nebo obrazu, včetně signálů nebo technologií pro šíření zvuku nebo obrazu jiných než telekomunikací (spotřebitelská zařízení) v jiné podskupině neuvedené

5 Osvětlovací zařízení

- 5.1 Svítidla pro zářivky s výjimkou svítidel z domácností
- 5.2 Lineární (trubicové) zářivky
- 5.3 Kompaktní zářivky
- 5.4 Vysokotlaké výbojové světelné zdroje, včetně vysokotlakých sodíkových, halogenidových a směsných výbojek
- 5.5 Nízkotlaké sodíkové výbojky
- 5.6 Ostatní osvětlovací zařízení nebo zařízení pro šíření nebo řízení osvětlení, s výjimkou přímo žhavených žárovek v jiné podskupině neuvedené

6 Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)

- 6.1 Vrtačky
- 6.2 Pily
- 6.3 Šicí stroje kromě zařízení používaných v domácnostech spadajících pod skupinu 2
- 6.4 Zařízení pro soustružení, frézování, broušení, drcení, řezání, sekání, stříhání, vrtání, dělání otvorů, ražení, skládání, ohýbání nebo podobné zpracování dřeva, kovů a dalších materiálů
- 6.5 Nástroje pro nýtování, přibíjení nebo šroubování nebo pro odstraňování nýtů, hřebíků, šroubů nebo pro podobné účely
- 6.6 Nástroje pro pájení, svařování nebo podobné použití

- 6.7 Zařízení pro postřik, šíření, rozptyl nebo zpracování tekutých nebo plyných látek jinými způsoby
- 6.8 Nástroje pro sečení nebo jiné zahradnické činnosti
- 6.9 Ostatní elektrické a elektronické nástroje v jiné podskupině neuvedené

7 Hračky, vybavení pro volný čas a sporty

- 7.1 Elektrické vláčky nebo soupravy závodních autíček
- 7.2 Ruční ovladače videoher
- 7.3 Videohry
- 7.4 Počítače pro cyklistiku, skoky do vody, běh, veslování atd.
- 7.5 Sportovní vybavení s elektrickými nebo elektronickými součástmi
- 7.6 Výherní mincovní automaty
- 7.7 Ostatní hračky, vybavení pro volný čas a sport v jiné podskupině neuvedené

8 Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků) používané**

- 8.1 v radioterapii**
- 8.2 v kardiologii
- 8.3 v hemodialýze
- 8.4 v respirační a anesteziologické praxi
- 8.5 v radioterapii**
- 8.6 v in-vitro diagnostice
- 8.7 k analýze fyziologických funkcí
- 8.8 k mrazení pro účely poskytování zdravotní péče
- 8.9 k diagnostice ultrazvukem
- 8.10 v dalších činnostech jako je zjišťování, prevence, monitorování, ošetření, zmírnění onemocnění, zranění nebo postižení v jiné skupině neuvedené.

9 Přístroje pro monitorování a kontrolu

- 9.1 Detektory kouře
- 9.2 Regulátory topení
- 9.3 Termostaty
- 9.4 Přístroje pro měření, vážení nebo seřizování pro domácnosti nebo užívané jako laboratorní zařízení
- 9.5 Ostatní monitorovací a kontrolní přístroje používané v průmyslových zařízeních (např. v kontrolních panelech)
- 9.6 Ostatní přístroje pro monitorování a kontrolu v jiné podskupině neuvedené

10 Výdejní automaty

- 10.1 Výdejní automaty na horké nápoje
- 10.2 Výdejní automaty na horké nebo chlazené lahve nebo konzervy
- 10.3 Výdejní automaty na tuhé výrobky
- 10.4 Výdejní automaty na peníze
- 10.5 Veškerá zařízení, která vydávají automaticky všechny druhy výrobků v jiné podskupině neuvedená

Elektrozařízení vyjmutá ze skupin elektrozařízení uvedených v příloze č. 7 zákona

1. Výrobky, pro které není elektrický proud hlavním zdrojem energie např. plynový hořák s el. ovládáním, s výjimkou elektrických nebo elektronických součástí např. termostat, které mohou být z výrobku vyčleněny.
2. Výrobky, pro které elektronické součásti nejsou nezbytně nutné pro splnění jejich základní funkce, např. blahopřání, mluvící hračka.
3. Zařízení s elektrickými a elektronickými součástkami, které jsou stálou součástí jiného celku např. autorádio, osvětlení v letadle.
4. Velké stacionární průmyslové nástroje tj. stroje nebo systémy sestavené kombinací jednotlivých zařízení nebo systémů za účelem společného provozu v jednom celku a ke specifickému účelu.
5. Zařízení určená výlučně pro obranu státu, splňující definici elektrozařízení***
6. Lékařské přístroje, které jsou implantované nebo infikované.
7. Běžné, přímo žhavené žárovky a svítidla pro zářivky z domácností.

Poznámka:

* členění podle skupin se vztahuje i na elektrozařízení nepocházející z domácností

** V zákoně č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jsou lékařské přístroje uvedeny jako zdravotnické prostředky.

*** nakládání s radioaktivními odpady je v působnosti zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon), ve znění pozdějších předpisů

Návrh na zápis výrobců do Seznamu pro individuální a solidární systém

I.díl							
Identifikační údaje:							
1	Jméno a příjmení nebo obchodní firma						
2	Právní forma	a.s.	s.r.o.	v.o.s.	k.s.	družstvo	fyzická osoba
3		jiná					
4	Sídlo společnosti						
5	IČ			DIČ			
Identifikace statutárního orgánu nebo zástupce výrobce, který návrh vyplnil							
6	Jméno a příjmení				Podpis		
7	Kontaktní adresa						
8	Funkce						
9	E-mail						
10	Telefon						
11	Fax						
Seznam a popis elektrozařízení							
	Skupina	Podskupina	Množství uvedené na trh v předcházejícím roce				
			tuny	kusy			
12	1 – Velké domácí spotřebiče						
13	2 – Malé domácí spotřebiče						
14	3 – Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení						
15	4- Spotřebitelská zařízení						
16	5 – Osvětlovací zařízení						
17	6- Elektrické a elektronické nástroje						
18	7 – Hračky, vybavení pro volný čas a sporty						
19	8 – Lékařské přístroje						
20	9 – Přístroje pro monitorování a kontrolu						
21	10 – Výdejní automaty						
22	Způsob značení výrobků (značení výrobce, datum uvedení na trh a grafický symbol) příloha návrhu na zápis						

II.díl		
Forma finanční záruky podle § 37n odst. 2 zákona – přílohy návrhu na zápis		
23	Účelově vázaný bankovní účet (včetně plánu zajištění)	
24	Pojištění (včetně metodiky výpočtu výše pojistného plnění)	
Způsob financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejících z domácností podle § 37n zákona – přílohy návrhu na zápis		
25	Metodika pro financování nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 podle § 37n odst. 1 zákona včetně plánu zajištění vkladů peněžních prostředků na účelově vázaný bankovní účet	
26	Návrh hospodaření při finančním zajištění nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 – vedení účetnictví	
27	Návrh kontrolních mechanismů hospodaření při zajištění nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005, plán odběru odpadu a financování jeho recyklace na určité období (1, 3 nebo 5 let)	
28	Příloha o finančním zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními – smlouva s provozovatelem kolektivního systému včetně způsobu uvádění příspěvku na historická elektrozařízení při prodeji elektrozařízení	
Způsob financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu podle § 37o zákona – přílohy návrhu na zápis		
29	Metodika pro financování elektroodpadů podle § 37o zákona	
30	Návrh vedení účetnictví pro elektroodpady podle § 37o zákona	
31	Návrh kontrolních mechanismů hospodaření s finančními prostředky pro elektroodpady podle § 37o zákona	

III.díl		
Způsob plnění povinností – přílohy návrhu na zápis		
32	Přílohy k Identifikačním údajům výrobce	
33	Příloha s popisem způsobu informování distributorů, konečných uživatelů a spotřebitelů elektrozařízení o požadavku odkládat elektrozařízení mimo komunální odpad a o místech k tomu určených podle § 38 odst. 4 písm. a) zákona	
34	Příloha s popisem způsobu informování o úloze spotřebitele v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadů a o možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízeních na životní prostředí a na lidské zdraví podle § 38 odst. 4 písm. b) a c) zákona	
35	Příloha s popisem způsobu informování zpracovatelů elektroodpadů o technických požadavcích nutných k jeho zpracování podle § 37 l odst. 2 zákona	
36	Příloha s předpokládaným seznamem míst zpětného odběru elektrozařízení, návrh typové smlouvy s místy zpětného odběru	
37	Příloha s popisem sběrné sítě pro oddělený sběr elektroodpadů, návrh typové smlouvy s místy odděleného sběru	
38	Příloha s popisem zajištění zpracování zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů podle § 37l odst. 3	
Další předané přílohy		
39	Úředně ověřená kopie živnostenského listu nebo výpisu z obchodního rejstříku	
		ANO NE

40	Smlouva výrobců zapojených do solidárního systému		
41	Smlouva s provozovatelem kolektivního systému financování historického elektrozařízení		
42	Smlouva o zřízení účelově vázaného bankovního účtu a výpis z účtu		
43	Smlouva o uzavření pojištění a platba pojistného		
44	Další přílohy neuvedené jinde v příloze 2 (uveďte jejich počet):		
Rozhodnutí (vyplňuje ministerstvo)			
45	Datum doručení návrhu na zápis do Seznamu:		
46	Datum vydání Rozhodnutí a zápisu do Seznamu:		
47	Evidenční číslo výrobce elektrozařízení:		

Vysvětlivky

Přílohu č. 2 použijí výrobci, kteří svoje povinnosti podle osmého dílu hlavy druhé části čtvrté zákona v rámci individuálního nebo solidárního systému, jako formulář pro účely podání návrhu na zápis nebo pro podání změny údajů uvedených při zápise do Seznamu. **Za účelem podání změny údajů uvedených při zápise do Seznamu se na formuláři vyplňují pouze ty údaje, které se změnily.**

Vysvětlivky k dílu I.**Identifikační údaje**

Řádek 1 - vyplňuje se název výrobce, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu

Řádek 2 - zaškrtně se právní forma výrobce, není-li v nabídce, vyplní se její název v řádku 3.

Řádek 3 - vyplní se jiný název právní formy výrobce, není-li uveden na řádku 2

Řádek 4 - vyplní se přesná a úplná adresa sídla společnosti výrobce – ulice, obec, PSČ

Řádek 5 - vyplňuje se identifikační číslo výrobce IČ a má-li ho přiděleno, vyplňuje se i daňové identifikační číslo DIČ. Pokud má výrobce IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Identifikace statutárního zástupce výrobce, který návrh vyplnil

V řádcích 6 až 11 se vyplní požadované údaje vztahující se ke statutárnímu zástupci výrobce uvedeného na řádku 1.

Podpis – podpis statutárního zástupce výrobce podávajícího návrh na zápis do Seznamu

Seznam a popis elektrozařízení

Uvádí se údaje o elektrozařízeních, která výrobce uvádí na trh v České republice, tzn. poprvé převede na území České republiky za účelem distribuce tohoto zařízení.

V řádcích 12 až 21 se vyplňují údaje pro jednotlivé skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 7 zákona

Podskupina - v dané skupině se uvedou čísla podskupin podle přílohy č.1

Množství uvedené na trh v minulém roce – do sloupců se uvede množství elektrozařízení, které výrobce uvedl na trh v České republice v předcházejícím roce před rokem podání Návrhu na zápis do seznamu. Údaje se uvedou v tunách na tři desetinná místa a současně se uvede množství v kusech.

Řádek 22 – v příloze se pro jednotlivé výrobky (jsou-li značeny rozdílně) uvede jakým způsobem budou výrobky značeny podle data výroby, značka pro identifikaci výrobce, značení pro účely zpětného odběru např. přiložená kopie použitého symbolu, značky.

Vysvětlivky k dílu II.

Forma finanční záruky podle § 37n odst. 2 zákona – **přílohy návrhu na zápis**

Řádek 23 - uveďte se číslo účelově vázaného bankovního účtu a plán zajištění, který musí obsahovat: -výpočet minimální výše peněžních prostředků ukládaných na účet,

-výši měsíčních vkladů na účet tj. plán zajištění vkladů peněžních prostředků na účelově vázaný bankovní účet

údaj o přiložení kopie o uzavření účelově vázaného bankovního účtu se uvádí v dílu III, řádek 42

Řádek 24 - uveďte se číslo uzavřené pojistné smlouvy a způsob výpočtu pro sjednanou výši pojistného plnění, údaj o přiložení kopie pojistné smlouvy se uvádí v dílu III, řádek 43

Řádek 25 až 31 - vyplňují se názvy příloh vždy do řádku k předepsanému požadovanému údaji. Vyplňovaný název přílohy může být např. Příloha s číslem příslušného řádku, ke kterému je vyplňována.

Způsob financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejících z domácností podle § 37n zákona – přílohy návrhu na zápis

Řádek 25 – popis způsobu jakým bude postupováno, při stanovování příspěvku na elektrozařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005. Jde o období příspěvku, který bude vybírán na historický elektroodpad kolektivním systémem.

Řádek 26 - detailní popis způsobu hospodaření s příspěvkem na elektrozařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005 – např. účtování sběrným místům, svozovým společnostem, zpracovatelům, obecná informovanost

Řádek 27 - popis způsobu kontroly hospodaření s příspěvkem na elektrozařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005 tak, aby bylo zabráněno využívání příspěvku na jiné účely, než na jaký je určen

Řádek 28 - finanční zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními – zapojení do kolektivního systému, včetně způsobu uvádění příspěvku na historická elektrozařízení při prodeji elektrozařízení

Způsob financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadů podle § 37o zákona – přílohy návrhu na zápis

Řádek 29 - metodika financování elektroodpadu podle § 37o zákona – rozlišení zařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005 a před dnem 13. srpna 2005, nahrazování novými výrobky kus za kus

Řádek 31 – způsob vedení účetnictví pro elektroodpad podle § 37o zákona

Řádek 32 - popis kontroly hospodaření s finančními prostředky pro elektroodpad podle § 37o zákona tak, aby bylo zabráněno využívání příspěvku na jiné účely, než na jaký je určen

Vysvětlivky k dílu III.

Způsob plnění povinností podle § 5 vyhlášky – přílohy návrhu

Řádky 32 až 38 - vyplňují se názvy příloh vždy do řádku k předepsanému požadovanému údaji. Vyplňovaný název přílohy může být např. Příloha s číslem příslušného řádku, ke kterému je vyplňována.

Další předané přílohy

Řádek 39 až 44 – je-li požadovaná příloha (specifikované v jednotlivých řádcích) součástí návrhu, označí se v řádku křížkem buňka ve sloupci ANO. Není-li příloha součástí návrhu označí se v řádku křížkem buňka ve sloupci NE.

Řádek 40 - Smlouva o solidárním plnění musí obsahovat :

Předmět smlouvy

- a. Přistoupení k závazku druhého,
- b. Povinnost uhradit náklady spojené s financováním se zpětným odběrem a nakládáním s elektrozařízeními pocházejícími z domácností a s odděleným sběrem a nakládáním s elektroodpady,

Způsob záruky, vystoupí-li ze smluvního závazku jeden výrobce nebo zanikne-li jeden výrobce,

Zůstane-li jen jeden výrobce, poskytne záruku v rámci individuálního plnění, nebo uzavře smlouvu o solidárním plnění s jiným výrobcem, nebo se přihlásí do kolektivního systému, a to vše včetně převzetí všech závazků za dříve nabyté povinnosti z původního solidárního systému.

Řádek 42 – Smlouva o zřízení účelově vázaného bankovního účtu musí obsahovat ustanovení, že banka umožní čerpání z takto zřízeného účtu pouze na základě písemného rozhodnutí o souhlasu ministerstva. Předložená kopie výpisu z účtu je potvrzením o uložených peněžních prostředcích dle plánu zajištění (viz vysvětlivky k řádku 23)

Řádek 43 – Smlouva o uzavření pojištění musí obsahovat ustanovení o převedení peněžních prostředků z pojištění v případě, že výrobce změní způsob plnění svých povinností podle dílu 8 zákona. Předložení kopie platby pojistného.

Řádek 44 – v prázdné buňce na řádku 44 se uvede počet příloh k návrhu, které nejsou jinde v příloze uvedeny např. Komentář k financování historického odpadu.

Rozhodnutí

Řádky 45 až 47 se nevyplňují, slouží pro záznamy ministerstva.

Řádek 47- Evidenční číslo výrobce elektrozařízení (max.12 znaků) bude přidělováno ve tvaru : pořadové číslo zápisu v daném kalendářním roce (5 míst) / poslední dvojčíslí kalendářního roku-ECZ, kde E značí Elektrozařízení (např. 00001/05-ECZ).

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 352/2005 Sb.

Návrh na zápis výrobců do Seznamu pro kolektivní systém

I.díl							
Identifikační údaje:							
1	Jméno a příjmení nebo obchodní firma						
2	Právní forma	a.s.	s.r.o.	v.o.s.	k.s.	družstvo	fyzická osoba
3		jiná					
4	Sídlo společnosti						
5	IČ			DIČ			
Identifikace statutárního orgánu nebo zástupce výrobce							
6	Jméno a příjmení				Podpis		
7	Kontaktní adresa						
8	Funkce						
9	E-mail						
10	Telefon						
11	Fax						
Seznam a popis elektrozařízení							
	Skupina	Podskupina			Množství uvedené na trh v předcházejícím roce		
					tuny	kusy	
12	1 – Velké domácí spotřebiče						
13	2 – Malé domácí spotřebiče						
14	3 – Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení						
15	4- Spotřebitelská zařízení						
16	5 – Osvětlovací zařízení						
17	6- Elektrické a elektronické nástroje						
18	7 – Hračky, vybavení pro volný čas a sporty						
19	8 – Lékařské přístroje						
20	9 – Přístroje pro monitorování a kontrolu						
21	10 – Výdejní automaty						
22	Způsob značení výrobků (značení výrobce, datum uvedení na trh a grafický symbol) příloha návrhu na zápis						

II.díl			
Identifikační údaje provozovatele kolektivního systému			
23	Název provozovatele kolektivního systému		
24	Právní forma		
25	Sídlo společnosti		
26	IČ	DIČ	
Identifikace statutárního zástupce provozovatele kolektivního systému, který návrh vyplnil			
27	Jméno a příjmení	podpis	
28	Kontaktní adresa		
29	Funkce		
30	E-mail		
31	Telefon		
32	Fax		
Způsob financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení uvedených na trh po dni 13. srpna 2005 podle § 37n odst. 1 zákona – přílohy návrhu na zápis			
33	Metodika pro financování nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13.srpna 2005 podle § 37n odst. 1 zákona		
34	Návrh hospodaření při finančním zajištění nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 – vedení účetnictví		
35	Návrh kontrolních mechanismů hospodaření při zajištění nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13.srpna 2005, plán odběru odpadu a financování jeho recyklace na určité období (1, 3 nebo 5 let)		
Finanční zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními (podle § 37n odst. 3 zákona) – přílohy návrhu na zápis			
36	Metodika pro výpočet příspěvku na historická elektrozařízení včetně uvedení výše příspěvků pro jednotlivé podskupiny včetně uvádění příspěvku na historická elektrozařízení při prodeji elektrozařízení		
37	Návrh hospodaření s příspěvkem na historická elektrozařízení		
38	Návrh kontrolních mechanismů hospodaření s příspěvkem na historická elektrozařízení, plán odběru odpadu a financování jeho recyklace na určité období (1, 3 nebo 5 let)		
39	Informace o způsobu zajištění povinností zejména financování historických elektrozařízení v období ode dne 13.srpna 2005 do vydání rozhodnutí o zápisu do Seznamu		
Způsob financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadů podle §37o zákona – přílohy návrhu na zápis			
40	Metodika pro financování nakládání s elektroodpady podle § 37o zákona		
41	Návrh hospodaření při finančním zajištění nakládání s elektroodpady podle § 37o zákona		
42	Návrh kontrolních mechanismů hospodaření s finančními prostředky pro nakládání s elektroodpady podle § 37o zákona		

III.díl		
Způsob plnění povinností – přílohy návrhu na zápis		
43	Přílohy k Identifikačním údajům všech výrobců a právnické osoby zajišťující kolektivní systém	
44	Příloha se seznamem výrobců, kteří plní povinnosti dané zákonem v rámci kolektivního systému, doložení souhlasu jednotlivých výrobců s návrhem systému s ověřeným podpisem statutárního zástupce každého výrobce	
45	Příloha se seznamem skupin a podskupin elektrozařízení, pro které bude plnění zajišťováno v rámci zvoleného systému včetně souhrnného množství elektrozařízení uvedených na trh v minulém roce (v tunách nebo kusech) za všechny výrobce, kteří plní povinnosti dané zákonem v rámci kolektivního systému, včetně předpokládaného podílu na trhu.	
46	Příloha s popisem způsobu informování distributorů, konečných uživatelů a spotřebitelů elektrozařízení o požadavku odkládat elektrozařízení na místech k tomu určených mimo komunální odpad podle § 38 odst. 4 písm. a) zákona	
47	Příloha s popisem způsobu informování o úloze spotřebitele v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadů a o možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízeních na životní prostředí a na lidské zdraví podle § 38 odst. 4 písm. b) a c) zákona	
48	Příloha s popisem způsobu informování zpracovatelů elektroodpadů o technických požadavcích nutných k jeho zpracování podle § 37 l odst. 2 zákona	
49	Příloha s předpokládaným seznamem míst zpětného odběru elektrozařízení, návrh typové smlouvy s místy zpětného odběru	
50	Příloha s popisem sběrné sítě pro oddělený sběr elektroodpadů, návrh typové smlouvy s místy odděleného sběru	
51	Příloha s popisem zajištění zpracování zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů podle § 37l odst. 3 zákona	
Další předané přílohy		
52	Úředně ověřené kopie živnostenských listů nebo výpisů z obchodního rejstříku všech výrobců a provozovatele kolektivního systému	
53	Vzorová smlouva provozovatele kolektivního systému s výrobcí	
54	Plné moci od výrobců provozovateli kolektivního systému (počet):	
55	Další přílohy neuvedené jinde v příloze (uveďte jejich počet):	
Rozhodnutí (vyplňuje ministerstvo)		
56	Datum doručení návrhu na zápis do Seznamu:	
57	Datum vydání Rozhodnutí a zápisu do Seznamu:	
58	Evidenční číslo výrobce elektrozařízení:	
59	Evidenční číslo provozovatele kolektivního systému:	

Vysvětlivky

Přílohu č. 3 použijí výrobci, kteří svoje povinnosti podle osmého dílu hlavy druhé části čtvrté zákona v kolektivního systému, jako formulář pro účely podání návrhu na zápis nebo pro podání změny údajů uvedených při zápise do Seznamu. **Za účelem podání změny údajů uvedených při zápise do Seznamu se na formuláři vyplňují pouze ty údaje, které se změnily.**

Vysvětlivky k dílu I.

Díl I se vyplňuje samostatně pro každého výrobce daného kolektivního systému. Počet vyplněných dílů I musí odpovídat počtu výrobců zapojených v daném kolektivním systému a uvedených v seznamu výrobců daného kolektivního systému, včetně doložení souhlasu s návrhem systému s ověřeným podpisem statutárního orgánu nebo zástupce. **Pouze údaje o množství** elektrozařízení uvedených na trh v minulém roce (v tunách nebo kusech) zůstanou pro jednotlivé výrobce nevyplněny. Uvádí je provozovatel kolektivního systému souhrnně – viz díl III, řádek 45.

Identifikační údaje

Řádek 1 - vyplňuje se název výrobce, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu

Řádek 2 - zaškrtně se právní forma výrobce, není-li v nabídce, vyplní se její název v řádce 3.

Řádek 3 - vyplní se jiný název právní formy výrobce, není-li uveden na řádce 2

Řádek 4 - vyplní se přesná a úplná adresa sídla společnosti výrobce – ulice, obec, PSČ

Řádek 5 - vyplňuje se identifikační číslo výrobce IČ a má-li ho přiděleno, vyplňuje se i daňové identifikační číslo DIČ. Pokud má výrobce IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Identifikace statutárního zástupce výrobce, který návrh vyplnil

V řádcích 6 až 11 se vyplní požadované údaje vztahující se ke statutárnímu zástupci výrobce uvedeného na řádce 1.

Podpis – podpis statutárního zástupce výrobce podávajícího návrh na zápis do Seznamu. Podpis může být nahrazen plnou mocí danou výrobcem pověřené právnické osobě podle § 5 odst. 1. Kopie plných mocí jsou přílohou Návrhu (řádek 48).

Seznam a popis elektrozařízení

Uvádí se údaje o elektrozařízeních, která výrobce uvádí na trh v České republice, tzn. poprvé převede na území České republiky za účelem distribuce tohoto zařízení.

V řádcích 12 až 21 se vyplňují údaje pro jednotlivé skupiny elektrozařízení.

Podskupina - v dané skupině se uvedou čísla podskupin podle přílohy č.1

Množství uvedené na trh v minulém roce – zůstanou pro jednotlivé výrobce nevyplněny. **Uvádí je provozovatel kolektivního systému souhrnně – viz díl III, řádek 45.**

Řádek 22 – v příloze návrhu na zápis se pro jednotlivé výrobky (jsou-li značeny rozdílně) uvede jakým způsobem budou výrobky značeny podle data výroby, značka pro identifikaci výrobce, značení pro účely zpětného odběru např. přiložená kopie použitého symbolu, značky.

Vysvětlivky k dílu II.

Díl II. se vyplňuje jednou, společně pro všechny výrobce daného kolektivního systému.

Identifikační údaje provozovatele kolektivního systému

V dílu II. Přílohy č.3 se vyplňují údaje o provozovateli kolektivního systému zajišťujícím plnění povinností výrobců v rámci kolektivního systému.

Řádek 23 - vyplňuje se název provozovatele kolektivního systému, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu

Řádek 24 - vyplní se právní forma provozovatele kolektivního systému

Řádek 25 - vyplní se přesná a úplná adresa sídla společnosti provozovatele kolektivního systému – ulice, obec, PSČ

Řádek 26 - vyplňuje se identifikační číslo provozovatele kolektivního systému IČ a má-li ho přiděleno vyplňuje se i daňové identifikační číslo DIČ. Pokud má výrobce IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Identifikace statutárního zástupce provozovatele kolektivního systému, který návrh vyplnil

V řádcích 27 až 32 se vyplní požadované údaje vztahující se ke statutárnímu zástupci provozovatele kolektivního systému uvedeného na řádku 23.

Podpis – podpis statutárního zástupce provozovatele kolektivního systému podávající návrh na zápis do Seznamu

Řádek 33 až 42 - vyplňují se názvy příloh vždy do řádku k předepsanému požadovanému údaji. Vyplňovaný název přílohy může být např. Příloha s číslem příslušného řádku, ke kterému je vyplňována. Popis k řádkům 33 až 42 může být vyplněn do společné přílohy s členěním dle požadavků uvedených na jednotlivých řádcích.

Způsob financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení uvedených na trh po dni 13. srpna 2005 podle § 37n odst.1 zákona – přílohy návrhu na zápis

Řádek 33 – popis způsobu jakým bude postupováno při nakládání s elektrozařízením uvedeným na trh po dni 13. srpna 2005, včetně potvrzení závazku na určité období, např. rok k financování např. formou:

- a. příspěvku na jeden odebraný a identifikovaný kus (výrobek) od jednotlivého výrobce
Jde o období příspěvku na historické elektrozařízení a bude stanovován pro výrobce, kteří se rozhodnou řešit i elektroodpady z těchto zařízení kolektivním systémem. Vyplňuje se v případě, že kolektivní systémy plánuje tuto službu výrobcům také zajišťovat, a
- b. závazkem systému odebrat (např. veřejný příslib) elektrozařízení a elektroodpady od všech výrobců, kteří se zaváží v daném období plnit své povinnosti prostřednictvím daného systému.

Řádek 34 - popis způsobu hospodaření s příspěvkem na elektrozařízení uvedená na trh po dni 13.srpna 2005 – např. účtování sběrným místům, svozovým firmám, zpracovatelům, informovanost, Vyplňuje se v případě, že kolektivní systém plánuje tuto službu výrobcům zajišťovat viz řádek 33.

Řádek 35 - nástroje provádění kontroly hospodaření s příspěvkem na nakládání s elektrozařízeními uvedenými na trh po dni 13. srpna 2005 tak, aby se zabránilo využívání příspěvku na jiné účely, než na jaký je určen. Předkládání plánu odběru odpadu a financování jeho recyklace na určité období (1, 3 nebo 5 let). Vyplňuje se v případě, že kolektivní systém plánuje tuto službu výrobcům zajišťovat viz řádek 33

Finanční zajištění nakládání s historickými elektrozařízeními (podle §37n odst. 3 zákona) – přílohy návrhu na zápis

Řádek 36 - popis stanovení příspěvku na historická elektrozařízení (uvedená na trh do dne 13. srpna 2005) podle skupin a výrobků ve skupinách, které kolektivní systém hodlá zajišťovat včetně uvedení výše příspěvků pro jednotlivé podskupiny.

Způsob uvádění příspěvku podle § 37n odst. 3 zákona při prodeji elektrozařízení, který zvolí kolektivní systém. Zákon umožňuje uvádět příspěvek při prodeji nových elektrozařízení po dobu 8 (10) let od platnosti zákona.

Řádek 37 - popis způsobu, jakým bude kolektivní systém hospodařit s příspěvkem na historická elektrozařízení – např. účtování sběrným místům, svozovým firmám, zpracovatelům, obecná informovanost

Řádek 38 - popis způsobu kontroly hospodaření s příspěvkem na historická elektrozařízení, který chce kolektivní systém nastavit tak, aby se zabránilo využívání příspěvku na jiné účely, než na jaký je určen. Rozsah kontroly ze strany výrobců zapojených do kolektivního systému.

Řádek 39 – podle § 89 zákona povinnost výrobců zajistit financování nakládání s historickými elektrozařízeními ode dne 13.srpna 2005. Popis způsobu, jakým kolektivní systém tuto povinnost za výrobce splní.

Způsob financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadů podle §37o zákona – přílohy návrhu na zápis

Řádek 40 - popis způsobu (metodika) financování elektroodpadu podle § 37o zákona – rozlišení zařízení uvedená na trh po dni 13. srpna 2005 a před dnem 13. srpna 2005, nahrazování novými výrobky, které kolektivní systém sjedná v výrobci.

Řádek 41 – způsob, jakým bude kolektivní systém hospodařit s příspěvkem na zajištění nakládání s elektroodpadem podle § 37o zákona

Řádek 42 - popis kontroly hospodaření kolektivního systému s finančními prostředky pro zajištění nakládání s elektroodpadem podle § 37o zákona tak, aby se zabránilo využívání příspěvku na jiné účely, než na jaký je určen

Pokud kolektivní systém zajišťuje financování podle § 37n a § 37o zákona pro všechna elektrozařízení v rámci dané skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 7 zákona, bez ohledu na to, zda pocházejí z domácností či nikoli a bez ohledu na datum, kdy bylo elektrozařízení uvedeno na trh, doloží přílohy dle řádků 36 až 39. V řádcích 33 až 35 a 40 až 42 se do řádku vyplňují k předepsanému požadovanému údaji odkaz na řádky 36 až 39.

Na řádku 36 bude uvedena výše celkového příspěvku, kterou budou výrobci hradit ve prospěch kolektivního systému.

Vysvětlivky k dílu III.

Díl III. se vyplňuje jednou, společně pro všechny výrobce daného kolektivního systému.

Způsob plnění povinností podle § 5 vyhlášky – přílohy návrhu

Řádky 43 až 51 - vyplňují se názvy příloh k § 5 vždy do řádku k předepsanému požadovanému údaji. Vyplňovaný název přílohy může být např. Příloha s číslem příslušného řádku, ke kterému je vyplňována.

Řádek 45 - provozovatel kolektivního systému uvede seznam skupin, pro které zajišťuje povinnosti výrobců, včetně souhrnného množství elektrozařízení, které výrobci uvedli na trh v České republice v předcházejícím roce před rokem podání návrhu. Údaje se uvedou v tunách na tři desetinná místa a současně se uvede množství v kusech. K tomuto účelu se použije část dílu I - Seznam a popis elektrozařízení, řádky 12 – 21. **Zároveň uvedou pro každou skupinu předpokládaný podíl na trhu všech výrobců zapojených do kolektivního systému.**

Další předané přílohy

Řádek 52 – v prázdné buňce na řádku 52 se uvede počet úředně ověřených kopií živnostenských listů nebo výpisů z obchodního rejstříku všech výrobců a právnické osoby zajišťující kolektivní systém přiložených k návrhu.

Řádek 53 – přílohou je vzorová smlouva, která bude uzavírána se všemi výrobci daného kolektivního systému, resp. se všemi výrobci v případě kolektivního systému pro financování historického odpadu.

Řádek 54 – v prázdné buňce na řádku 54 se uvede počet plných mocí od **výrobců právnické osobě podle § 5 odst. 1 - provozovateli systému**

Kopie plných mocí i s jejich abecedním přehledem podle názvů výrobců jsou samostatnou přílohou Návrhu.

Řádek 55 - v prázdné buňce na řádku 55 se uvede počet příloh k návrhu, které nejsou jinde v příloze uvedeny.

Řádky 56 až 59 se nevyplňují, slouží pro záznamy ministerstva

Řádek 58- Evidenční číslo výrobce elektrozařízení (max. 12 znaků) bude přidělováno ve tvaru : pořadové číslo zápisu v daném kalendářním roce (5 míst) /poslední dvojčíslí kalendářního roku-ECZ, kde E značí Elektrozařízení
např. 00001/05-ECZ

Řádek 59 - Evidenční číslo provozovatele kolektivního systému (max. 12 znaků) bude přidělováno ve tvaru :

Zkratka systému (2místa) K - kolektivní, KH – finanční zajištění nakládání s historickým elektrozařízením, pořadové číslo zápisu v daném kalendářním roce (3 místa) / poslední dvojčíslí kalendářního roku (2místa) - ECZ, kde E značí Elektrozařízení (např. KH001/05-ECZ).

Rozhodnutí o zápisu do Seznamu s přiděleným evidenčním číslem výrobce a evidenčním číslem provozovatele systému navrhovateli. Každý výrobce, který se zavázal plnit své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému, pokud návrh provozovatele tohoto kolektivního systému nebyl zamítnut, obdrží též samostatné rozhodnutí o zápisu do Seznamu s přiděleným evidenčním číslem.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 352/2005 Sb.

Roční zpráva o plnění povinnosti zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů

Evidenční číslo
(Vyplní MŽP)

--	--	--	--	--

Vykazovaný rok

List č.

Počet listů celkem

Výrobce elektrozařízení											
Evidenční číslo výrobce - Seznam:											
Evidenční číslo provozovatele kolektivního systému - Seznam:											
IČ:											
Výrobce elektrozařízení (název):						Evidenci vyplnil:					
Ulice, č.p.:											
Obec:						Telefon:					
PSČ:						Fax:					
Kód ORP (SOP):						E-mail:					
IČZÚJ:						Datum vyhotovení dokladu:					
OKEČ:						Za správnost:					
						Razítko:					

Tabulka č. 1

List č.

--	--	--

Skupina	1	2	3	4	5	6	7	8
	Vlastní výroba		Dovoz		Vývoz		Uvedeno na trh v ČR	
	tuny	ks	tuny	ks	tuny	ks	tuny	ks
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
5a								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								

Tabulka č. 2

List č.

Počet listů tabulky č. 2

Skupina elektrozařízení dle přílohy č. 7 zákona			
Množství elektrozařízení stanovených v příloze č. 1 vyhlášky, na které se povinnost zpětného odběru vztahuje pro vyplňovanou skupinu		tuny	kusy
Množství zpětně odebraných elektrozařízení od spotřebitelů celkem:			
Z toho:	- na sběrných dvorech		
	- u posledních prodejců		
	- jiný způsob zpětného odběru		
Množství odděleně sebraných elektroodpadů od konečných uživatelů celkem:			
Z toho:	- na sběrných dvorech		
	- u posledních prodejců		
	- u konečných uživatelů		
	- jiný způsob odděleného sběru		
Způsob nakládání s elektrozařízeními:			
	- opětovné použití (N8)		
Způsob nakládání s elektroodpady:			
	- materiálové využití (R3, R4, R5, R6, R9, R11, N10)		
	- energetické využití (R1)		
	- odstranění (D1, D5, D12)		
	- odstranění spalováním (D10)		
	- jiný způsob nakládání		
	- zůstatek na skladu ke dni 31. prosince vykazovaného roku (N5, R13, D15)		
	- vývoz do zemí Evropské unie		
	- vývoz mimo země Evropské unie		

Tabulka č. 3

Údaje o způsobech nakládání s elektroodpady a partnerech

List č.

Počet listů tabulky č. 3

IČ:																			
Skupina elektrozařízení:																			
Způsob nakládání	Předané množství (t)		Partner IČ, název provozovny, sídlo provozovny, kód ORP (SOP), IČ ZÚJ provozovny																
1	2		3																

[illegible]

--	--	--

Skupina	Celkové množství zpracovaných elektroodpadů	Využití	Opětovné použití	Materiálové využití
	tuny	%	%	%
1	2	3	4	5
1				
2				
3				
4				
5				
5a				
6				
7				
8				
9				
10				

Tabulka č. 6

List č.

--	--	--

Přehled samostatných příloh roční zprávy vyhlášky

Přehled požadovaných příloh		Označení přílohy
1	2	3
1	Čestné prohlášení, že došlo/nedošlo ke změnám údajů uvedených v zápisu do Seznamu	
2	Příloha s popisem změn údajů, ke kterým došlo	
3	Příloha s uvedením hospodaření s prostředky získanými jako příspěvek podle § 37n odst. 3 zákona a stanovení výše tohoto příspěvku v následujícím kalendářním roce	
4	Doklad o zárukách podle § 37n odst. 2 u individuálního systému, včetně výpisu z účelově vázaného bankovního účtu, je-li založen	
5	Příloha s popisem způsobu a četností kontrol funkčnosti celého systému	
6	Jiné přílohy	

V kolonce „List č.“ se uvede pořadí vyplňovaného listu z celkového počtu listů

Vysvětlivky k tabulce Výrobce elektrozařízení

Evidenční číslo (vyplní MŽP) – evidenční číslo v pravém horním rohu slouží k záznamu o přijetí zaslané zprávy a výrobce elektrozařízení ho nevyplňuje.

Počet listů celkem – uvede se počet všech listů, které roční zpráva obsahuje tzn. součet všech listů vyplněných k jednotlivým tabulkám. Toto číslo by mělo být shodné s číslem uvedeným na posledním listu vyplněném v tabulce č. 6.

Evidenční číslo výrobce – Seznam – uvede se číslo přidělené ministerstvem (ve tvaru podle Přílohy č. 2 nebo 3) na základě rozhodnutí o zápisu do Seznamu. Neuvádí se v případě plnění povinností prostřednictvím kolektivního systému a tento řádek je nahrazen Seznamem výrobců, kteří se účastní na systému.

Evidenční číslo provozovatele kolektivního systému – Seznam – uvede se číslo přidělené ministerstvem (ve tvaru podle Přílohy č. 2 nebo 3) na základě rozhodnutí o zápisu do Seznamu

IČ - vyplňuje se identifikační číslo výrobce; pokud má výrobce IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Výrobce elektrozařízení (název) - vyplňuje se název výrobce elektrozařízení, podle § 38 zákona o odpadech, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu

Ulice, obec, PSČ - vyplňuje se přesná a úplná adresa výrobce elektrozařízení.

Kód ORP (SOP) – uvádí se kód správního obvodu obce s rozšířenou působností nebo správního obvodu hl. m. Prahy, na jehož správním území se sídlo výrobce elektrozařízení nachází, podle číselníků správních obvodů, které byly zavedeny sdělením Českého statistického úřadu č. 471/2002 Sb., zveřejněné ve sbírce zákonů částka č. 163/2002 Sb., (uvedené také na internetových stránkách ČSÚ).

IČZÚJ - je identifikační číslo základní územní jednotky obce místa adresy výrobce elektrozařízení. Uvádí se podle jednotného číselníku obcí ČR podle SIS.

OKEČ - uvádí se kód převládající (hlavní) ekonomické činnosti výrobce elektrozařízení podle Odvětvové klasifikace ekonomických činností vydané Českým statistickým úřadem.

Evidenci vyplnil – uvede se jméno, příjmení, funkce, e-mail, číslo telefonu a faxu osoby, která hlášení vyplnila

Za správnost – uvede se jméno, příjmení a funkce statutárního zástupce výrobce elektrozařízení.

Upozornění:

V případě zasílání roční zprávy za solidární systém se v tabulce Výrobce elektrozařízení uvádí všechny údaje vztahující se k tomu výrobcí, který je pověřen vypracováním a zasláním roční zprávy za solidární systém.

V případě zasílání roční zprávy za kolektivní systém, se v tabulce Výrobce elektrozařízení uvádí všechny údaje vztahující se k provozovateli kolektivního systému.

Údaje o jednotlivých výrobcích elektrozařízení, za které je roční zpráva zasílána, jsou uvedeny v tabulce č. 4.

Vysvětlivky k tabulce č.1

Ve sloupcích 1 až 8 se vyplňují údaje pro skupiny elektrozařízení dle přílohy č. 7 zákona. Do řádku 5a se uvádí samostatně hodnoty pouze pro výbojky a zářivky, které jsou podmnožinou skupiny 5.

Hodnoty uváděné v tabulce musí odpovídat následující rovnici:

$$\text{Vlastní výroba} + \text{dovoz} - \text{vývoz} = \text{uvedeno na trh v ČR}$$

Údaje o množství elektrozařízení se vypočtou z takových podkladů, které lze kontrolnímu orgánu u výrobce doložit na místě.

Hmotnost se uvádí v tunách na tři desetinná místa a množství v kusech.

V případě, že roční zprávu podává kolektivní systém, uvádí se celkové údaje za všechny výrobce účastníci se kolektivního systému.

Vlastní výroba – uvede se celkové množství vyrobených výrobků podle jednotlivých skupin v tunách a kusech

Dovoz - uvede se množství výrobků v tunách a kusech uvedených na trh ze zemí EU a dovezených do ČR z ostatních států

Vývoz - uvede se množství výrobků v kusech a tunách z vlastní výroby uvedených na trh v jiných zemích než v ČR

Uvedeno na trh v ČR - vypočte se podle vzorce: vlastní výroba + dovoz – vývoz = uvedeno na trh v ČR

Vysvětlivky k tabulce č. 2

Vyplňuje se pro každou skupinu elektrozařízení v souladu s přílohou č. 7 zákona samostatně. Vyplní se samostatně i pro skupinu 5a tzn. pouze výbojky a zářivky, které jsou podskupinou skupiny 5. Pro způsoby nakládání s elektroodpady jsou použity kódy způsobů nakládání z přílohy č. 8 tabulka č. 3 (tj. z vyhlášky č. 383/2001 Sb.).

Do kolonky vpravo vedle názvu tabulky se doplní číslo skupiny, pro které je tabulka vyplňována. Počet vyplněných tabulek č. 2 a č. 3 musí být stejný.

Množství elektrozařízení stanovených v příloze č. 1 vyhlášky, na které se povinnost zpětného odběru vztahuje pro vyplňovanou skupinu – uvedou se údaje z tabulky č. 1 ve sloupcích 7 a 8 vždy pro vyplňovanou skupinu.

Množství zpětně odebraných elektrozařízení od spotřebitelů celkem - Jedná se o elektrozařízení pocházející z domácností!

Uvádí se celkové množství odebraných elektrozařízení skupiny, pro kterou je tabulka č. 1 vyplňována, v tunách a kusech. Celkové množství se dále rozepíše podle detailnějšího členění místa zpětného odběru v tabulce.

Množství odděleně sebraných elektroodpadů od konečných uživatelů celkem – Jedná se o elektrozařízení nepocházející z domácností!

Uvádí se celkové množství sebraných elektroodpadů od všech konečných uživatelů skupiny, pro kterou je tabulka č. 1 vyplňována, v tunách a kusech.

Celkové množství se dále rozepíše podle detailnějšího členění místa odděleně sbíraných elektroodpadů v tabulce.

Způsob nakládání s elektrozařízením – uvádí se celkové množství elektrozařízení v tunách a kusech, které byly opětovně použity

Způsob nakládání s elektroodpady – uvádí se celkové množství elektroodpadů v tunách a kusech s jakými bylo nakládáno uvedenými způsoby.

Důležité: u vývozu do zemí Evropské unie se uvádí celkové množství vyvezených elektroodpadů bez ohledu na způsob nakládání tj. opětovné použití, využití nebo odstranění.

Poznámky:

- Údaje o množství zpětně odebraných elektrozařízení a odděleně sebraných elektroodpadů a nakládání s nimi se přebírají z podkladů, na základě kterých je hodnoceno plnění smluvních vztahů (např. podklady pro fakturaci) a které lze kontrolnímu orgánu u povinné osoby doložit na místě.
- Uved'te jiné způsoby zpětného odběru elektrozařízení a/nebo odděleného sběru elektroodpadů, pokud nejsou odebrány v místech v tabulce uvedených.
- Uved'te jiné způsoby nakládání se zpětně odebranými elektrozařízeními a odděleně sebranými elektroodpady, pokud s nimi není nakládáno způsoby uvedenými v tabulce, dle možnosti se použije kódování z tabulky č. 3 přílohy č.8 vyhlášky.
- Hmotnost se uvádí v tunách na tři desetinná místa a množství v kusech.
- U způsobů nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady se množství uvádí vždy v tunách a je-li to možné i v kusech.
- V kolonce „List č.“ se uvede pořadí vyplňovaného listu z celkového počtu listů roční zprávy.
- V kolonce „Počet listů tabulky č. 2“ se uvede celkový počet listů vyplněných pouze k tabulce č.2

Vysvětlivky k tabulce č. 3 - Údaje o způsobech nakládání s elektroodpady a partnerech

Tabulka č. 3 se vyplňuje pro každou skupinu v souladu s přílohou č. 7 zákona samostatně případně na dalších listech.

Počet vyplněných tabulek č. 2 a č. 3 musí být stejný.

IČ - vyplňuje se identifikační číslo výrobce elektrozařízení, který zprávu zasilá, odpovídající údaji uvedenému u výrobce elektrozařízení na první stránce; pokud má oprávněná osoba IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Skupina elektrozařízení - vyplňuje se číslo a název skupina elektrozařízení podle přílohy č. 7 zákona a odpovídající skupině pro kterou je vyplňována tabulka č. 2.

Ve sloupci 1 - uvádí se název způsobu nakládání odpovídající tabulce č. 3 přílohy č. 7. Každý způsob nakládání se uvádí na samostatném řádku.

Ve sloupci 2 – uvádí se celkové množství předané jednotlivému partnerovi, uvedenému ve sloupci 3. Každý partner s odpovídajícím množstvím uvedeným ve sloupci 2 se uvádí na samostatný řádek.

Ve sloupci 3 - partnerem se rozumí právnická nebo fyzická osoba, které byl díl výrobku z použitého výrobku předán k opakovanému použití nebo oprávněná osoba, které byl odpad předán k dalšímu nakládání. Uvádí se IČ, obchodní název každé právnické, fyzické nebo oprávněné osoby (příjemce), sídlo provozovny příjemce a kód správního obvodu obce s rozšířenou působností nebo správního obvodu hl. m. Prahy, na kterém se provozovna příjemce dílu výrobku nebo příjemce odpadu nachází, podle číselníků správních obvodů, které byly zavedeny sdělením Českého statistického úřadu č. 471/2002 Sb., zveřejněném ve sbírce zákonů částka č. 163/2002 Sb., (uvedeném také na internetových stránkách ČSÚ).

Důležité – bilančně se součet všech množství uvedených ve sloupci 2, předaných všem partnerům pro jeden způsob nakládání, musí rovnat množství stejného způsobu nakládání uvedenému v Tabulce č. 1.

Poznámky:

- Hmotnost se uvádí v tunách na tři desetinná místa a množství v kusech.
- V kolonce „List č.“ se uvede pořadí vyplňovaného listu z celkového počtu listů roční zprávy.
- V kolonce „Počet listů tabulky č.3“ se uvede celkový počet listů vyplněných pouze k tabulce č.3

Vysvětlivky k tabulce č. 4 - Seznam výrobců, za které je roční zpráva zasílána

Poř.č. – vyplňuje se pořadové číslo záznamu

Výrobce - vyplňuje se název výrobce podle § 37g, písm. e) zákona, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu

Evidenční číslo výrobce – Seznam – uvede se číslo přidělené ministerstvem (ve tvaru podle Přílohy č. 2 nebo 3) na základě rozhodnutí o zápisu do Seznamu

IČ - vyplňuje se identifikační číslo výrobce elektrozařízení; pokud má výrobce IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Poznámky:

- V kolonce „List č.“ se uvede pořadí vyplňovaného listu z celkového počtu listů roční zprávy.
- V kolonce „Počet listů tabulky č.4“ se uvede celkový počet listů vyplněných pouze k tabulce č.4

Vysvětlivky k tabulce č. 5 - Plnění povinností podle § 37m odst. 3 zákona

Sloupec Skupina – čísla značí skupiny elektrozařízení podle přílohy č. 7 zákona.

Do řádku 5a se uvádí samostatně hodnoty pouze pro výbojky a zářivky, které jsou podmnožinou skupiny 5.

V kolonce „List č.“ se uvede pořadí vyplňovaného listu z celkového počtu listů roční zprávy.

Výrobce elektrozařízení (výrobce nebo provozovatel kolektivního systému) uvede samostatně vypočtené údaje o splnění povinností dle § 37m odst. 3 zákona.

Údaje v procentech jsou vypočítávány pro jednotlivé způsoby zpracování ve vztahu k celkovému množství zpracovaných elektroodpadů v daném roce.

Celkové množství zpracovaných elektroodpadů – vznikne součtem jednotlivých množství uvedených u všech způsobů nakládání v tabulce č. 2 kromě hodnoty u N5, R13 a D15 (zůstatek na skladu k 31. prosinci).

Využití – uvede se hodnota v procentech vypočtená z celkového množství zpracovávaných elektroodpadů pro způsoby nakládání z tabulky č. 2: materiálové využití (R3, R4, R5, R6, R9, R11, N10) a energetické využití (R1) případně doplněná o hodnotu u jiného způsobu nakládání spadající pod způsoby využívání odpadů podle přílohy č. 3 zákona.

Opětovné použití - uvede se hodnota v procentech vypočtená z celkového množství zpracovávaných elektroodpadů pro způsob nakládání: opětovné použití (N8)

Materiálové využití - uvede se hodnota v procentech vypočtená z celkového množství zpracovávaných elektroodpadů pro způsoby nakládání: materiálové využití (R3 R4, R5, R6, R9, R11, N10) případně doplněná o hodnotu u jiného způsobu nakládání spadající pod

způsoby využívání odpadů podle přílohy č. 3 zákona odpovídající charakteru materiálového využití.

Vysvětlivky k tabulce č. 6 - Plnění povinností podle dílu 8 zákona

V kolonce „List č.“ se uvede pořadí vyplňovaného listu z celkového počtu listů roční zprávy. Jedná se o poslední list přílohy č. 4 vyhlášky a uvede se do kolonky „Počet listů celkem“ na listu č.1.

Ve sloupci 2 - jsou seřazeny odkazy na § 7, podle kterých musí být výrobci vypracovány samostatné přílohy k Roční zprávě podle § 37h odst. 2 zákona.

Do sloupce 3 - do jednotlivých řádků se vyplní název přílohy zpracované k příslušnému odkazu např. příloha č.1 nebo její název

Jiné přílohy – uvádí se zde přílohy, které jsou např. komentářem ke zprávě podle § 6.

Seznam látek a podmínky, za kterých se na výrobce elektrozařízení nevztahuje ustanovení § 37j odst. 3

1. Rtuť v kompaktních zářivkách v množství nepřekračujícím 5 mg na zářivku.
2. Rtuť v trubicových zářivkách pro obecné účely v množství nepřekračujícím hodnoty pro
 - halofosfát 10 mg
 - trifosfát, s normální životností zářivek 5 mg
 - trifosfát, s prodlouženou životností zářivek 8 mg.
3. Rtuť v trubicových zářivkách pro zvláštní účely.
4. Rtuť v jiných světelných zdrojích konkrétně neuvedených v této příloze.
5. Olovo ve skle obrazovek, elektronických součástí a zářivek.
6. Olovo jako přísada v ocelích obsahujících až 0,35 % hmotnostních olova, ve slitinách hliníku až 0,4 % hmotnostních olova a ve slitinách mědi obsahujících až 4 % hmotnostních olova.
7. Olovo v pájkách s vysokou teplotou tavení (například slitiny cínu-olova obsahující maximálně 85 % hmotnostních olova),
 - olovo v pájkách pro zásobování, skladování a systémy skladování, pro zařízení síťové infrastruktury pro přepínání, signalizaci, přenos a správu sítě pro telekomunikace,
 - olovo v keramických elektronických dílech (například piezoelektronické přístroje).
8. Kadmium a jeho sloučeniny v elektrických kontaktech a pokovení kadmiem s výjimkou aplikací zakázaných zvláštním právním předpisem ⁶⁾.
9. Šestimocný chrom jako antikorozní činidlo v chladicích systémech z uhlíkové oceli v absorpčních ledničkách.

Výjimky

1. Maximální hmotnostní koncentrace přípustná v homogenních materiálech* je stanovena na 0,1% pro olovo, rtuť, šestimocný chrom, polybromované bifenyly (PBB) a polybromované difenylétery (PBDE) a na 0,01 % pro kadmium.
2. Omezení použití nebezpečných látek dle § 37j odst. 3 se nevztahuje na zařízení, která jsou určena k zajištění nepřerušovaného provozu a životních funkcí .

Poznámky:

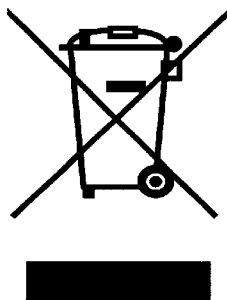
* Homogenním materiálem se rozumí materiál, který nemůže být mechanicky rozdělen na různorodé materiálové složky a který má neměnné složení ve všech svých částech.
(Příklady homogenních materiálů : plasty, keramika, sklo, kovy, slitiny, papír, desky, gumy, potahové vrstvy)

⁶⁾ Vyhláška č. 221/2004 Sb., kterou se stanoví seznamy nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků, jejichž uvádění na trh je zakázáno nebo jejichž uvádění na trh, do oběhu nebo používání je omezeno.

Vzory grafických symbolů pro označování elektrozařízení pro účely zpětného odběru a odděleného sběru elektroodpadů

Vzor č. 1

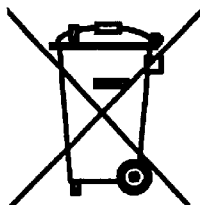
Označení elektrozařízení uvedených na trh po dni 13. srpna 2005 podle § 37j odst. 2 zákona

Rozměry definovány v ČSN EN 50419

Vzor č. 2

Označení elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadů podle § 37k odst. 2 zákona

Rozměry definovány v ČSN EN 61429 a její změně Z1

1. Technické požadavky na skladování a zpracování elektroodpadů

Sklady a zařízení ke zpracování elektroodpadů jsou provozovány v souladu se zvláštními právními předpisy⁷⁾ a splňují následující minimální technické požadavky:

1.1 Místo ke shromažďování nebo skladování elektroodpadů je vybaveno:

- zpevněnou podlahou nepropustnou vůči únikům nebezpečných látek se zařízením na jímání úniků nebezpečných látek, pokud jsou v elektroodpadu obsaženy,
- pomůckami pro úklid, látkami pro absorpci uniklých provozních kapalin, zařízením pro odstranění uniklých kapalin, pokud jsou v elektroodpadu obsaženy, shromažďovacími prostředky pro vznikající odpady a případně dalšími zařízeními k úpravě odpadů,
- zařízením umožňujícím přemísťování elektroodpadů.

1.2. Místo ke zpracování elektroodpadů je vybaveno:

- vhodným zařízením ke stanovení hmotnosti zpracovávaného elektroodpadu,
- zpevněnou podlahou nepropustnou vůči únikům nebezpečných látek se zařízením na jímání úniků nebezpečných látek, pokud jsou v elektroodpadu obsaženy,
- vhodnými nádobami pro skladování baterií, akumulátorů, pro kondenzátory obsahující PCB či PCT a jiné nebezpečné odpady, jako např. radioaktivní odpady⁸⁾,
- vhodným skladovacím prostorem pro demontované konstrukční díly a součásti,
- zařízením pro čištění odpadních vod v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁰⁾.

2. Technické požadavky na zpracování elektroodpadů

2.1. Zařadit vyjmuté a demontované části elektroodpadů pod jednotlivá čísla podle tabulky č. 1 přílohy č. 8 a rozřadit je podle jednotlivých druhů.

2.2. Používat pouze technologie určené pro zpracování elektroodpadu zaručující, že nedojde k úniku látek ohrožujících životní prostředí.

2.3. Elektroodpady s obsahem regulovaných látek¹⁰⁾ (CFC a HCFC), elektroodpady ze zařízení, při jejichž výrobě bylo použito regulovaných látek nebo jejichž trvalá funkce byla na regulovaných látkách závislá, zpracovávat závaznou technologií podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾. V případě demontáže zařízení nebo výrobků s obsahem regulovaných látek, která nejsou v této závazné technologii uvedena, postupovat pouze podle bodu 2 této přílohy.

2.4. Z elektroodpadů přednostně demontovat:

- a) kondenzátory obsahující PCB,
- b) součásti obsahující rtuť, jako jsou např. přepínače nebo fluorescenční lampy na podsvěcování displejů,
- c) baterie a akumulátory,
- d) tištěné spoje z mobilních telefonů obecně, nebo z jiných přístrojů pokud je povrch tištěného spoje větší než 10 cm²,
- e) inkoustové kartridže, tonerové kazety pro kapalně a pastovité náplně, stejně jako barevné tonery,
- f) plasty obsahující bromované retardéry hoření,
- g) azbestové odpady a konstrukční součásti obsahující azbest,
- h) obrazovky,
- i) regulované látky,
- j) roztok amoniaku a vody u absorpčních chladicích zařízení,

- k) všechny ostatní kapaliny zejména oleje a žíraviny¹²⁾,
- l) výbojky, zářivky,
- m) displeje z tekutých krystalů o ploše větší než 100 cm² (pokud možno společně s pouzdem) a všechny displeje podsvícené výbojkami,
- n) vnější elektrické kabely,
- o) součásti obsahující ohnivzdorná keramická vlákna,
- p) součásti obsahující radioaktivní látky, se kterými se dále nakládá podle zvláštního právního předpisu⁸⁾,
- q) elektrolytické kondenzátory s výškou od 25 mm a průměrem od 25 mm nebo srovnatelného objemu.

2.5 Části, součásti a materiály přednostně demontované z elektroodpadů podle bodu 2.4. využít nebo odstranit v souladu se zvláštními právními předpisy¹²⁾ upravujícími nakládání s nebezpečnými látkami v nich obsaženými. Uvedené části, materiály a součásti odstranit nebo využít v souladu se zákonem nebo zvláštním právním předpisem¹³⁾.

2.6 Stanovené způsoby zpracování vybraných elektroodpadů:

- a) z obrazovek odstranit vrstvu luminoforů, getrové destičky a elektronový zdroj,
- b) z elektroodpadu obsahujícího regulované látky definované zákonem č. 86/2002 Sb. (zákon o ochraně ovzduší), které poškozují ozónovou vrstvu nebo mají potenciál globálního oteplování (GWP) vyšší než 15, pokud je obsahují pěny a chladicí obvody řádně odsát plyny a řádně zpracovat. S plyny poškozujícími ozónovou vrstvu nakládat v souladu se zvláštním právním předpisem¹¹⁾,
- c) u konstrukčních součástí obsahujících rtuť provést vhodná opatření k zabránění emisí rtuti.

3. Provozní řád zařízení ke sběru elektroodpadů a skladu elektroodpadů obsahuje:

3.1 Základní údaje o zařízení a skladu: název zařízení, identifikační údaje vlastníka, identifikační údaje provozovatele zařízení a skladu včetně údajů o statutárních zástupcích a telefonním spojení na ně, jména vedoucích pracovníků zařízení, významná telefonní čísla (hasiči, orgány ochrany veřejného zdraví, lékařská záchranná služba, policie apod.), údaje o sídlech příslušných orgánů veřejné správy (Česká inspekce životního prostředí, krajský úřad aj.)

3.2 Přehled druhů odpadů, pro něž je zařízení určeno (zatřídění podle Katalogu odpadů a seznamu nebezpečných odpadů⁵⁾), účel, k němuž je zařízení určeno.

3.3 Stručný popis technického a technologického vybavení zařízení, skladu (skladovací prostředky, manipulační prostředky, způsob ochrany horninového prostředí v místech nakládání s odpady, zařízení určené pro přejímku odpadů (váha, laboratoř) apod.).

3.4 Popis technologie a postup při obsluze zařízení nebo skladu při všech technologických operacích v zařízení, postup při přejímce odpadu, např. postup kontroly kvality odpadu, povinnosti obsluhy (např. zjistit hmotnost odpadu, provést vizuální kontrolu, vystavit příslušné dokumenty, způsob a postup zápisu do provozního deníku), popis dalšího nakládání s odpadem (např. způsob značení odpadu, balení odpadu, umísťování odpadů do zařízení).

3.5 Způsob monitorování provozu zařízení a skladu – výběr ukazatelů předpokládaných vlivů provozu zařízení na okolí a způsob a četnost jejich sledování a dokumentování (např.

spotřeba energie, spotřeba vody, měření hlukových emisí, sledování množství a kvality emisí do ovzduší v souladu se zvláštními předpisy, sledování množství a kvality odpadních, podzemních a povrchových vod v souladu se zvláštními předpisy).

3.6 Organizační zajištění provozu zařízení, skladu.

3.7 Způsob vedení evidence odpadů přijímaných do zařízení, skladu i odpadů v zařízení produkovaných, vznikajících.

3.8 Opatření k omezení negativních vlivů zařízení na životní prostředí a opatření pro případ havárie.

3.9 Popis zajištění bezpečnosti provozu a ochrana životního prostředí a zdraví lidí.

4. Provozní deník zařízení ke sběru elektroodpadů, případně skladu elektroodpadů obsahuje minimálně:

- a) jméno a příjmení pracovníka odpovědného za vedení jednotlivých záznamů a za obsluhu zařízení nebo skladu,
- b) všechny skutečnosti, charakteristické pro provoz zařízení - vybrané údaje o sledování provozu zařízení - např. spotřeba energií, vody, množství přijatých odpadů,
- c) údaje z monitorování zkušebního i trvalého provozu zařízení,
- d) záznamy o školení pracovníků, provedených kontrolách apod.,
- e) postup ohlášení nepřijetí odpadu do zařízení orgánu kraje,
- f) ustanovení o uchovávání dokumentů dokladujících kvalitu přijatých odpadů po dobu 5 let.

5. Provozní řád zařízení ke zpracování elektroodpadů:

Provozní řád zařízení ke zpracování elektroodpadů obsahuje kromě údajů uvedených v bodě 3 minimálně:

5.1 Podrobnou kvalitativní charakteristika odpadů umožňující jejich přijetí do zařízení.

5.2 Suroviny využívané v zařízení (mimo přijímané odpady).

5.3 Využitelné materiály (nebo energie) získávané v zařízení z odpadů a jejich množství ve vztahu k přijímaným odpadům (např. kW/t odpadu).

5.4 Energetickou náročnost zařízení v přepočtu na hmotnostní jednotku přijímaných odpadů.

5.5 Odpady, odpadní vody a emise do ovzduší vystupující ze zařízení a jejich skutečné vlastnosti včetně popisu způsobu jejich řízení.

5.6 Hmotnostní podíl odpadů vystupujících ze zařízení včetně hmotnostního toku emisí do ovzduší a objemu vypouštěných odpadních vod ve vztahu k hmotnosti přijímaných odpadů.

-
- ⁷⁾ Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 383/2001 Sb.
- ⁸⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁹⁾ Nařízení vlády č.61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech.
- ¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu ve znění pozdějších předpisů.
- ¹¹⁾ § 29 zákona č. 86/2002 Sb.
- ¹²⁾ Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 86/2002 Sb.
Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
- ¹³⁾ Zákon č. 86/2002 Sb.

Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování
elektroodpadů vč. hlášení o produkci a nakládání
s odpady za rok

Evidenční číslo pro vnitřní potřebu úřadu

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

List č. 1

Strana č.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Celkový počet stran hlášení

Zpracovatel elektroodpadů										Samostatná provozovna zpracovatele									
IČ:										Číslo provozovny:									
Obchodní název:										Název provozovny:									
Ulice, č.p.:										Ulice, č.p.:									
Místo:										Místo:									
PSČ:										PSČ:									
Kód ORP (SOP)										Kód ORP (SOP)									
IČZÚJ:										IČZÚJ :									
OKEČ:										Hlášení vyplnil:									
Celkový počet provozoven zpracovatele										e-mail:									
Datum vyhotovení dokladu:										Telefon:									
										FAX:									
Razítko a podpis:										Poznámka									
										:									

Vysvětlivky k příloze č. 8

Důležité:

Souhlasy vydané před dnem účinnosti této vyhlášky podle § 14 odst. 1 zákona k provozování zařízení k nakládání s elektroodpadem uvedeným pod katalogovými čísly stanovenými v Katalogu odpadů se posuzují jako souhlasy k provozování zařízení k nakládání se všemi elektroodpady uvedenými pod dodatkovými čísly stanovenými v tabulce č. 1.

Provozovatel zařízení na zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů v této příloze vyplňuje zároveň produkci a nakládání se všemi odpady a již nevyplňuje přílohu č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

1. Způsob vyplňování formuláře uvedeného v příloze č. 8

Všechny údaje o množství se udávají v tunách za rok na tři desetinná místa.

List č. 1 – slouží k identifikaci zpracovatele elektroodpadů

Zpracovatel elektroodpadů – pokud zpracovatel elektroodpadů nemá více samostatných provozoven pak vyplní pouze levou polovinu hlavičky listu č. 1 a v pravé polovině vyplní pouze údaje o osobě, která hlášení vyplnila. V celkovém počtu provozoven uvede 1.

IČ – vyplňuje se identifikační číslo zpracovatele elektroodpadů přidělené rejstříkovým soudem nebo živnostenským úřadem. Pokud má organizace IČ méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst. IČ lze najít na internetu např. stránka www.info.mfcr.cz v databázi ARES – ekonomické subjekty.

Obchodní název - vyplňuje se název zpracovatele elektroodpadů tak, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu.

Ulice, místo, PSČ - vyplňuje se přesná a úplná adresa zpracovatele elektroodpadů

Kód ORP (SOP) - uvádí se kód správního obvodu obce s rozšířenou působností nebo správního obvodu hl. m. Prahy, na jehož správním území se sídlo zpracovatele elektroodpadů nachází, podle číselníků správních obvodů, které byly zavedeny sdělením Českého statistického úřadu č. 471/2002 Sb., zveřejněném ve sbírce zákonů částka č. 163/2002 Sb., (uvedeném také na internetových stránkách ČSÚ).

IČZÚJ - je identifikační číslo základní územní jednotky obce tj. místa adresy zpracovatele elektroodpadů. Uvádí se podle jednotného číselníku obcí ČR. IČZÚJ lze najít na internetu stránka www.czso.cz nebo získat na obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Jako zdroj údajů IČZÚJ lze použít také Číselník obcí České republiky 2002, vydaný ČSÚ v roce 2002.

OKEČ – uvádí se kód převládající (hlavní) ekonomické činnosti zpracovatele elektroodpadů podle Odvětvové klasifikace ekonomických činností vydané Českým statistickým úřadem. OKEČ lze najít na internetu např. stránka www.info.mfcr.cz v databázi ARES – ekonomické subjekty.

Celkový počet provozoven - uvádí se celkový počet samostatných provozoven, které má zpracovatel elektroodpadů na území ČR.

Samostatná provozovna zpracovatele elektroodpadů – rozumí se provozovna podle § 17 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve znění pozdějších předpisů a podle § 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Podle obou zákonů se provozovnou rozumí prostor, v němž je živnost provozována nebo v němž je uskutečňována určitá podnikatelská činnost. Provozovna musí být označena obchodní firmou zpracovatele elektroodpadů, k níž může být připojen název provozovny nebo jiné rozlišující označení.

Číslo samostatné provozovny zpracovatele elektroodpadů – vyplní se interní číslo provozovny, pokud zpracovatel elektroodpadů má provozovny očíslované. V opačném případě se nevyplňuje,

číslo vyplňuje příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ve vzestupné řadě podle pořadí provozovny zapsané na obecním úřadu obce s rozšířenou působností.

Název provozovny – vyplňuje se název provozovny .

Ulice, místo, č.p., PSČ – vyplňuje se přesná a úplná adresa samostatné provozovny.

Kód ORP (SOP) - uvádí se kód obce s rozšířenou působností (správního obvodu hl. m. Prahy), na jejímž správním území má provozovna zpracovatele elektroodpadů adresu, podle číselníku správních obvodů obcí s rozšířenou působností a hl. m. Prahy – (ORP i SOP- Sdělení Českého statistického úřadu č. 471/2002 Sb. zveřejněné ve sbírce zákonů částka č. 163/2002 Sb.). Kódy správních obvodů obcí s rozšířenou působností lze najít např. na stránce www.czso.cz.

IČZÚJ - je identifikační číslo základní územní jednotky obce tj. místa adresy provozovny zpracovatele elektroodpadů. Uvádí se podle jednotného číselníku obcí ČR. IČZÚJ lze najít na internetu stránka www.czso.cz v databázi Číselník obcí a městských částí nebo získat na obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Jako zdroj údajů o IČZÚJ lze použít také Číselník obcí České republiky 2002, vydaný ČSÚ v roce 2002.

Hlášení vyplnil – uvede se jméno, příjmení, funkce, číslo telefonu, faxu a e-mail osoby, která hlášení vyplnila a která odpovídá za pravdivost uvedených údajů.

List č. 2 – slouží k hlášení údajů o zpracování, využívání a odstraňování převzatých elektroodpadů

Tento list slouží zároveň k ročnímu hlášení o produkci a nakládání s odpady a již se nevyplňuje příloha č. 20 vyhlášky č. 383/2001 Sb.

a) List č. 2 a dle potřeby v pořadí další strany listu č. 2 slouží k hlášení údajů o zpracování, využívání a odstraňování - elektroodpadů a z nich vzniklých odpadů. Každá strana musí mít v záhlaví uvedeno IČ provozovatele zařízení, který hlášení podává shodné s listem č. 1 a pořadové číslo strany. V případě že ohlašující samostatná provozovna má své interní číslo, musí být uvedeno i číslo provozovny.

b) Každý druh odpadu s uvedenou kategorií odpadu a skupinou elektroodpadů je nutno uvést na samostatném řádku.

c) Všechny druhy odpadů vzniklé zpracováním elektroodpadů se pro potřeby evidence zařazují výhradně podle čísel uvedených v tabulce č. 1

Ve sloupci 1 - uvádí se pořadové číslo elektroodpadu nebo vzniklého druhu odpadu ze zpracování elektroodpadu nebo pořadové číslo jiného odpadu, pro které je roční hlášení o produkci a nakládání s odpady zpracováváno.

Ve sloupci 2 - uvádí se kód druhu odpadu dle Katalogu odpadů⁵⁾ (u celých elektrozařízení z podskupin 16 02 nebo 20 01), u druhů odpadů vzniklých zpracováním elektroodpadů se uvádí číslo podle tabulky č. 1.

Ve sloupci 3 - u celých elektrozařízení se uvádí název druhu odpadu a jiných odpadů dle Katalogu odpadů⁵⁾, u druhů odpadů vzniklých zpracováním elektroodpadů se uvádí název druhu podle tabulky č. 1 (může být uveden i zkrácený název). U odpadů, zařazených pod kód končící na dvojčíslí 99 se místo „odpady jinak blíže neurčené“ uvede bližší popis odpadu (např. vžitý technický název).

Ve sloupci 4 – uvádí se kategorie druhu odpadu a elektroodpadu (u celých elektrozařízení) dle Katalogu odpadů⁵⁾, u druhů odpadů vzniklých zpracováním elektroodpadů se kategorie odpadu uvádí podle tabulky č. 1.

Pro účely evidence a ohlašování odpadů zůstává zachováno vžitě označování kategorie „N“ pro odpad nebezpečný, „O“ pro odpad ostatní a označení „O/N“ pro odpady, které nejsou v Katalogu odpadů označeny jako nebezpečné a nemají zde ani tzv. „zrcadlovou položku“ a kategorie „nebezpečný odpad“ jim byla přiřazena na základě skutečných vlastností v souladu s § 6 odst. 2 zákona o odpadech.

Jako nebezpečné odpady (kategorie „N“) jsou tedy označovány odpady, které:

a) jsou označené v Katalogu odpadů⁵⁾ (příloha č. 1 vyhlášky č. 381/2001 Sb.) hvězdičkou a zároveň uvedené v Seznamu nebezpečných odpadů (příloha č. 2 vyhlášky č. 381/2001 Sb.)

b) jsou smíseny nebo znečištěny některou ze složek uvedených v Seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v příloze č. 5 k zákonu o odpadech, nebo smíseny nebo znečištěny některým z odpadů uvedených v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v příloze č. 2 vyhlášky č. 381/2001 Sb., pokud nebyly nebezpečné vlastnosti takového odpadu vyloučeny osvědčením, vydaným pověřenou osobou. Tyto nebezpečné odpady nejsou uvedeny na Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v příloze č. 2 vyhlášky č. 381/2001 Sb. V Katalogu odpadů, uvedeném v příloze č. 1 téže vyhlášky, jsou ve většině případů tyto kontaminované odpady vyznačeny symbolem „*“ v rámci tzv. zrcadlových položek. Jedná se o druhy odpadů, kterým jsou v Katalogu odpadů⁵⁾ přiřazena dvě po sobě následující katalogová čísla, přičemž první z nich se přiřazuje tomuto druhu odpadu v případě, že obsahuje škodliviny a druhé v případě, že není kontaminován a nevykazuje žádnou z nebezpečných vlastností odpadů. Pokud kontaminovaný odpad nemá v Katalogu odpadů „zrcadlovou položku“, přiřazuje se mu odpovídající katalogové číslo bez označení hvězdičkou a kategorie se uvádí jako „O/N“.

d) Při předání dílů pro opětovné použití (kód nakládání N8) se nejedná o předání odpadů ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., v platném znění, a proto se tyto díly nemusí předávat pouze oprávněným osobám, ale i právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání.“

Ve sloupci 5 – uvádí se označení skupiny elektrických a elektronických zařízení dle tabulky č. 2, do které zpracovávané elektrozařízení patří nebo ze které byl druh odpadu přepracováním získán

Ve sloupci 6 – uvádí se celkové odebrané množství skupiny elektroodpadů nebo celkové množství druhu odpadu získaného zpracováním jedné skupiny elektroodpadu (pro toto množství získané zpracováním je přijatelný i odborný odhad), v tunách na tři desetinná místa.

V případě ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady, které nepatří do skupin elektroodpadů a vzniklých jejich zpracováním, se uvádí vždy celkové množství v **tunách, na tři desetinná místa**:

- a) celkové množství jednoho druhu odpadu nebo jednoho čísla odpadu dle tabulky č. 1 (v tunách, na tři desetinná místa) vyprodukovaného sběrným zařízením (vlastního odpadu), s kódem A00 ve sloupci 8, nebo
- b) v případě převzetí odpadu se uvede celkové množství jednoho druhu odpadu nebo jednoho čísla odpadu dle tabulky č. 1, které bylo odebráno od jiného původce nebo oprávněné osoby, s kódem B00 ve sloupci 8.
- c) v případě skladových zásob se uvede celkové množství jednoho druhu odpadu nebo jednoho čísla odpadu dle tabulky č. 1, které bylo převedeno (zůstalo na skladu) z předchozího roku, s kódem C00 ve sloupci 8.

Ke každému druhu odpadu (kódu odpadu) je nutno údaj o celkovém množství produkce nebo převzetí nebo zůstatku odpadu ve skladu uvést ve sloupci 6 na samostatném řádku.

Ve sloupci 7 - uvádí se celkové množství jednoho druhu odpadu nebo jednoho čísla odpadu dle tabulky č. 1, se kterým bylo nakládáno jedním způsobem, uvedeným ve sloupci 8, v tunách na tři desetinná místa. Způsoby nakládání jsou uvedeny v tabulce č. 3.

Důležité – bilančně, pro jednu skupinu elektroodpadů a jeden druh odpadu nebo jedno číslo odpadu dle tabulky č. 1 se součet všech celkových množství uvedených v sloupci 6 musí rovnat součtu

všech množství jednoho druhu odpadu nebo jednoho čísla odpadu dle tabulky č. 1 uvedených v sloupci 7, včetně zůstatků na skladu k 31. prosinci vykazovaného roku.

Ve sloupci 8 - uvádí se kód způsobu nakládání k množství uvedenému ve sloupci 7, dle tabulky č. 3.

Ve sloupci 9 - Partner - partnerem se rozumí provozovatel zařízení ke sběru elektroodpadů, původce nebo oprávněná osoba, od které byl elektroodpad převzat nebo které byly použitelné díly nebo vzniklý odpad předán k dalšímu využití nebo nakládání. Uvádí se požadované údaje o samostatné provozovně partnera (v případě, že vykazovatele předává odpady jiné vlastní provozovně, název a IČ vykazovatele se ve sloupci 9 neuvádí). V případě výkupu nebo převzetí od fyzických (občanů) se v sloupci 9 uvede název obce, ve které fyzické osoby mají trvalý pobyt, z celkovým množstvím za obec uvedeným v sloupci 6 a s kódem B00 v sloupci 8.

Tabulka č. 1 Číslování pouze pro evidenci odpadů vzniklých zpracováním elektroodpadů

Dodatkové číslo	Kategorie	ODPADY VZNIKLÉ Z ELEKTROODPADŮ
50 01 01		Železné kovy
50 01 02		Neželezné kovy
50 01 03		Odpady s obsahem drahých a ostatních kovů neuvedené pod čísly 50 01 01 a 50 01 02
50 01 04		Směs kovů
50 01 05		Kabely a vodiče
50 01 06		Malé elektrické motorky
50 01 07		Plasty
50 01 08		Sklo
50 01 09	N	Sklo aktivované
50 01 10		Keramické materiály
50 01 11	N	Olověné akumulátory
50 01 12	N	Ni-Cd baterie a akumulátory
50 01 13	N	Baterie obsahující rtuť
50 01 14		Alkalické baterie (kromě baterií uvedených pod číslem 50 01 13*)
50 01 15		Jiné baterie a akumulátory
50 01 16	N	Odděleně soustřed'ované elektrolyty z baterií a akumulátorů
50 01 17	N	Odpady obsahující rtuť
50 01 18	N	Odpady obsahující PCB
50 01 19	N	Nemrznoucí kapaliny obsahující nebezpečné látky
50 01 20		Nemrznoucí kapaliny neuvedené pod číslem 50 01 19*
50 01 21	N	Odpady s obsahem chlorfluoruhlovodíků

50 01 22	N	Odpady s obsahem azbestu
50 01 23	N	Zářivky a výbojky
50 01 24	N	Nebezpečné odpady neuvedené pod čísly 50 01 16* až 50 01 19* a 50 01 21* až 51 01 23*
50 01 25		Tonery
50 01 26		Nevyužitelná frakce z drcení
50 01 99		Odpady jinak blíže neurčené

Poznámka: Písmeno N značí nebezpečné odpady podle § 6 odst.1 a 2 zákona, které jsou v Katalogu odpadů označeny symbolem „*“. Jestliže se při vyplňování listu 2 ve sloupci 2 použije číslo z tabulky č.1, u kterého je ve sloupci kategorie uvedeno písmeno N, použije se toto pro vyplnění sloupce 4. Není-li u čísla v tabulce č.1 ve sloupci kategorie uvedeno žádné písmeno, sloupec 4 na listu 2 se nevyplňuje.

Tabulka č. 2. Skupiny elektrických a elektronických zařízení

Číslo skupiny	Označení skupiny	Název skupiny
1.	V	Velké domácí spotřebiče
2.	M	Malé domácí spotřebiče
3.	T	Zařízení telekomunikační a zařízení informačních technologií
4.	S	Spotřebitelská zařízení
5.	O	Osvětlovací zařízení
6.	N	Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
7.	H	Hračky, zařízení pro volný čas a sporty
8.	L	Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
9.	K	Přístroje pro monitoring a kontrolu
10.	D	Automatické dávkovače

Kódování způsobů nakládání s odpady

Pro způsoby nakládání se použijí kódy nakládání z tabulky č. 3. Způsob nakládání s odpady se označuje kódem, přičemž první písmeno označuje původ odpadu, další písmeno a číslice znamenají kód způsobu nakládání s odpadem. (Pozn.: Kódování způsobů nakládání je shodné se všemi dosud vedenými evidencemi.)

Původ odpadu:

X = A = pro vlastní odpad

X = B = pro odpad převzatý od jiné firmy

X = C = odpad odebraný ze zásob z předchozího roku
to znamená že :

AYZ = vlastní odpad, s nímž bylo naloženo způsobem YZ

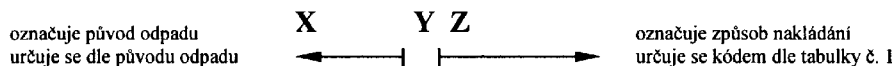
BYZ = převzatý odpad, se kterým bylo naloženo způsobem YZ

CYZ = odpad odebraný ze zásob z předchozího roku / skladu /, se kterým bylo naloženo způsobem YZ

Příčemž dle tabulky č. 3:

Y = 0 nebo R nebo D nebo N

Z = 0 nebo poslední číslo třímístného kódu (složeného z 2 písmen a čísla) z tabulky č. 3

Tabulka č. 3 – Kódování původu a způsobů nakládání s odpady

1. Způsob	Kód
Produkce odpadu (vlastní vyprodukovaný odpad)	A00
Odpad převzatý od jiné oprávněné osoby (sběr, výkup, shromažďování), nebo jiné provozovny	B00
Množství odpadu převedené z minulého roku (zůstatek na skladu k 1. 1. vykazovaného roku)	C00
2. Využívání odpadů	
Využití odpadu způsobem obdobným jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie	XR1
Získání /regenerace rozpouštědel	XR2
Získání/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně biologických procesů mimo kompostování)	XR3
Recyklace/znovuzískání kovů a kovových sloučenin	XR4
Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů	XR5
Regenerace kyselin a zásad	XR6
Obnova látek používaných ke snižování znečištění	XR7
Získání složek katalyzátorů	XR8
Rafinace použitých olejů nebo jiný způsob opětného použití olejů	XR9
Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo zlepšuje ekologii	XR10
Využití odpadů, které vznikly aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R10	XR11
Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R1 až R11	XR12
Skladování materiálů před aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)	XR13

3. Odstraňování odpadů	
Ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu (skládkování)	XD1
Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů či kalů v půdě, apod.)	XD2
Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných kapalných odpadů do vrtů, solných komor nebo prostor přírodního původu, apod.)	XD3
Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží, lagun, apod.)	XD4
Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do oddělených, utěsněných, zavřených prostor izolovaných navzájem i od okolního prostředí, apod.)	XD5
Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12	XD8
Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)	XD9
Spalování na pevnině	XD10
Konečné či trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů)	XD12
Úprava složení nebo smíšení odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12	XD13
Úprava jiných vlastností odpadů (kromě úpravy zahrnuté do D13) před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D13	XD14
Skladování materiálů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před shromážděním potřebného množství)	XD15
4. Ostatní	
Využití odpadů na terénní úpravy apod.	XN1
Předání kalů ČOV k použití na zemědělské půdě	XN2
Předání jiné oprávněné osobě (kromě přepravce, dopravce), nebo jiné provozovně	XN3
Zůstatek na skladu k 31. 12. vykazovaného roku	XN5
Dovoz odpadu	BN6
Vývoz odpadu	XN7
Předání (dílů, odpadů) pro opětovné použití	XN8
Zpracování autovraku	XN9
Prodej odpadu jako suroviny („druhotné suroviny“)	XN10
Využití odpadu na rekultivace skládek	XN11
Ukládání odpadů jako technologický materiál na zajištění skládky	XN12
Kompostování	XN13
Biologická dekontaminace	XN14
Protektorování pneumatik	XN15
Dovoz odpadu ze státu, který není členským státem EU	XN16
Vývoz odpadu do státu, který není členským státem EU	XN17
Zpracování elektroodpadů	XN18

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 352/2005 Sb.

**Vzor žádosti o souhlas Ministerstva životního prostředí
s použitím peněžních prostředků z účelově vázaného bankovního účtu
zřízeného výrobcem za účelem financování nakládání s elektroodpady**

1. Zřizovatel vázaného bankovního účtu – Výrobce elektrozařízení	
Evidenční číslo výrobce-Seznam	
IČ	
Výrobce elektrozařízení (název):	
Ulice, č.p.:	
Obec:	PSC:
2. Banka	
Název banky:	Kód banky:
Adresa pobočky:	PSC:
Číslo zřízeného vázaného účtu	
Konstantní symbol	Variabilní symbol
	Specifický symbol
Datum:	Datum:
Razítko banky a podpis odpovědné osoby	Razítko a podpis majitele účtu
3. Celková výše čerpaných peněžních prostředků z vázaného účtu	
Finanční částka v Kč podle přílohy č.1	
Finanční částka slovy podle přílohy č.1	
4. Ministerstvo životního prostředí České republiky	
Adresa sídla :	
Odpovědná úřední osoba ministerstva:	
Telefon:	
e-mail:	
Datum:	
Razítko a podpis odpovědné úřední osoby ministerstva	

Příloha č.1 Doklady o vynaložených nákladech na financování nakládání s elektrozařízeními pocházejícími z domácností uvedenými na trh po dni 13.srpna 2005

Příloha č.2 Výpis stavu finančních prostředků uložených na vázaném bankovním účtu za uplynulý kalendářní rok

Vysvětlivky k příloze č.9

K části 1

Tuto část vyplňuje výrobci elektrozařízení, kteří plní povinnosti podle § 5 odst. 3

Výrobce je oprávněn čerpat peněžní prostředky z účelově vázaného bankovního účtu výhradně na plnění povinností nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností, které bylo uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, nebo jej zrušit pouze s tímto souhlasem ministerstva.

Pokud výrobce v individuálním systému neplní své povinnosti financovat nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností, které bylo uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, ministerstvo na základě rozhodnutí České inspekce životního prostředí podle § 76 odst.1 písm. c) zákona vydá souhlas s výší peněžních prostředků, které výrobce převede ze svého účelově vázaného bankovního účtu na účet provozovatele kolektivního systému financování nakládání s historickými elektrozařízeními pocházejícími z domácností stejné skupiny elektrozařízení, která výrobce uvádí nebo uváděl na trh po dni 13. srpna 2005.

Pokud se výrobce v individuálním systému rozhodne plnit své povinnosti jiným způsobem než individuálním, v rámci správního řízení podle § 37i odst. 4 zákona vydá ministerstvo souhlas s převedením peněžních prostředků z vázaného účtu v souladu s předloženými údaji.

K části 2

Tuto část vyplňuje banka, u které je vázaný účet založen

Správnost údajů uvedených v obou částech potvrzují podpisem a razítkem zástupce banky a majitel účtu.

K části 3

Výrobce elektrozařízení uvede výši požadované finanční částky.

Příloha č.1 obsahuje všechny podklady, faktury a jejich sumarizaci na základě kterých je vypočtena částka, kterou požaduje výrobce čerpat z vázaného účtu. Všechny podklady pro čerpání musí být pouze za uplynulý kalendářní rok před rokem, kdy je roční zpráva s návrhem čerpání finančních prostředků předkládána.

K části 4

Tuto část vyplňuje ministerstvo. V případě souhlasu s čerpáním s navrženou částkou je tato část vyplněna. V případě, že ministerstvo nesouhlasí s navrženou výší k čerpání finančních prostředků z vázaného účtu, tuto část nepotvrdí a upozorní výrobce elektrozařízení na přepracování podkladů pro finanční čerpání.

Na základě potvrzeného „Souhlasu“ ministerstvem je banka oprávněna uvedenou finanční částku z vázaného účtu uvolnit majiteli účtu.

Příloha č. 2 Součástí vydání „Souhlasu“ je i předložení výpis stavu finančních prostředků uložených na vázaném bankovním účtu za uplynulý kalendářní rok.

353**VYHLÁŠKA**

ze dne 5. září 2005,

kterou se mění vyhláška č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., a vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 13 odst. 4, § 14 odst. 5, § 16 odst. 5, § 18 odst. 4, § 21 odst. 5, § 22 odst. 2, § 29 odst. 3, § 31 odst. 7, § 34 odst. 4, § 37 odst. 4, § 38 odst. 10, § 39 odst. 11, § 40 odst. 5, § 41 odst. 4 a § 51 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 275/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 188/2004 Sb., zákona č. 317/2004 Sb. a zákona č. 7/2005 Sb., (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

**Změna vyhlášky č. 237/2002 Sb.,
o podrobnostech způsobu
provedení zpětného odběru
některých výrobků,
ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb.**

Čl. I

V § 1 vyhlášky č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., odstavec 1 zní:

„(1) Tato vyhláška se vztahuje na všechny výrobky uvedené v § 38 odst. 1 písm. a) až e) zákona. Na elektrozařízení pocházející z domácností [§ 38 odst. 1 písm. f) zákona] se vztahují pouze ustanovení odstavce 3 a § 3.“.

ČÁST DRUHÁ

**Změna vyhlášky č. 383/2001 Sb.,
o podrobnostech nakládání
s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb.
a vyhlášky č. 294/2005 Sb.**

Čl. II

Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 41/2005 Sb. a vyhlášky č. 294/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 21 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 11a zní:

„(3) Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, kteří vedou průběžnou evidenci odpadů podle zvláštního právního předpisu, nevedou evidenci odpadů podle této vyhlášky.“

^{11a)} Vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady).“.

2. V § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů, na které se podle § 39 odst. 2 zákona vztahuje ohlašovací povinnost, zasílají hlášení o roční produkci a nakládání s odpady za uplynulý rok podle zvláštního právního předpisu^{11a)}.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

Čl. III

Hlášení o zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadů se zasílá na formuláři uvedeném v příloze č. 8 zvláštního právního předpisu^{11a)} příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností poprvé za rok 2006.

ČÁST TŘETÍ**ÚČINNOST****Čl. IV**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

RNDr. Ambrozek v. r.

354**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 14. července 2005 ve znění opravného usnesení ze dne 30. srpna 2005 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Městského soudu v Brně na zrušení zákona č. 427/2003 Sb., kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony, ve znění pozdějších předpisů, v části „týkající se jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 ve vztahu k soudcům okresních, krajských, vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb.]“

takto:

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se zrušuje ustanovení § 2 zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., pokud se týká soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [§ 1 písm. i) zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb.].

Odůvodnění**I.****Vymezení věci a rekapitulace návrhu**

Ústavnímu soudu byl dne 26. srpna 2004 doručen návrh Městského soudu v Brně na zrušení „zákona č. 427/2003 Sb. v části týkající se jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 ve vztahu k soudcům okresních, krajských, vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb.]“.

Navrhovatel tak učinil dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a to poté, co v souvislosti se svojí rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) dospěl k závěru, že ustanovení § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 427/2003 Sb., jehož má být při řešení věci sp. zn. 33 C 236/2004 použito, je v rozporu s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

V uvedené věci sp. zn. 33 C 236/2004 je Městským soudem v Brně rozhodováno o žalobě soudce téhož soudu, v níž se žalobce domáhá vůči České republice – Městskému soudu v Brně zaplacení jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 v celkové výši 21 600 Kč, přičemž opírá svůj nárok o ustanovení § 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů, jehož předpoklady považuje za splněné. Ve výplatním termínu, stanoveném na den 15. července 2004, mu však v důsledku zákona č. 427/2003 Sb. polovina dalšího platu za první pololetí roku 2004 vyplacena nebyla.

Odejmutím dalšího platu za první pololetí roku 2004 došlo dle navrhovatele k nepřipustnému a opakovanému zásahu do soudcovské nezávislosti. Zákonem č. 427/2003 Sb. došlo k tomu, že byla odejmuta polovina dalšího platu náležejícího za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006, přičemž se v uvedených letech použije platová základna ve výši dosažené podle zvláštního právního předpisu ke dni 31. prosince 2003 (což představuje „zmrazení platu“). K tomuto opatření zákonodárce přistoupil v době, kdy mu bylo známo odůvodnění nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/02, na jehož nosné důvody navrhovatel odkazuje.

Městský soud v Brně poukazuje dále na restriktce provedené zákonem č. 420/2002 Sb., kterým se zkracuje doba, po kterou je představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům a státním zástupcům poskytován plat při dočasné neschopnosti k výkonu funkce, a kterým se stanoví některá opatření v nemocenském pojištění (péči) a v důchodovém pojištění, jímž byla soudcům výrazně zkrácena doba, po kterou je jim poskytován plat při dočasné neschopnosti výkonu funkce, a to z původních 6 měsíců na dobu 20 pracovních dnů, přičemž i institut poskytování plného platu při dočasné neschopnosti považuje za jednu ze součástí záruk materiálního zabezpečení soudce. Za další omezení platové úrovně soudců pak označuje i důsledky, jež vyplynuly ze zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003. Dle ustanovení § 1 uvedeného zákona se pro určení platu a dalších náhrad a výdajů spojených s výkonem funkce v roce 2003 pro vyjmenované představitele a soudce použije platová základna ve výši dosažené ke dni 31. prosince 2002, přičemž s ohledem na změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku provedené pro zaměstnance ministerstev s účinností následující po dni 31. prosince 2002 se platová základna v uvedeném roce nezvýšila. Ačkoli tedy za normálního běhu událostí mělo dle navrhovatele od 1. ledna 2003 dojít ke zvýšení platu soudce v důsledku změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku provedené pro zaměstnance ministerstev, ad hoc přijatým zákonem k tomu u soudců nedošlo.

Navrhovatel upozorňuje v této souvislosti na důvodové zprávy k zákonu č. 420/2002 Sb. a zákonu č. 425/2002 Sb., z nichž dle něj plyne, že jimi zákonodárce sledoval cíl „zachování srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, tj. státních zaměstnanců, představitelů státní moci a soudců, přičemž zvláštní postavení soudců, pokud jde o výši odměňování, se zákonodárci jevilo jako nespravedlivé a neproporcionální. Tento postup považuje Městský soud v Brně za neústavní, stojící v rozporu s právem soudce na hmotné zabezpečení, které je jednou z garancí jeho soudcovské nezávislosti. Poukazuje přitom na skutečnost, že zákonodárce přitom požadavek na zachování „srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, uvedený ve zmíněných důvodových zprávách, později nedodržel, protože mimo jiné:

- novelizací nařízení vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 582/2002 Sb., došlo s účinností od 1. ledna 2003 k navýšení stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 253/1992 Sb.,
- novelizací nařízení vlády č. 251/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací, ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 583/2002 Sb., došlo s účinností od 1. ledna 2003 k navýšení stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 251/1992 Sb.,
- novelizací nařízení vlády č. 79/1994 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků Sboru požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací (služební platový řád), ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 584/2002 Sb., došlo s účinností od 1. ledna 2003 k navýšení stupnice pla-

tových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 79/1994 Sb.,

- přijetím zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, dojde s účinností od 1. ledna 2005 ke zvýšení platu příslušníků bezpečnostních sborů o cca 30 %,
- přijetím nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, došlo s účinností ode dne 1. ledna 2004 k navýšení stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 330/2003 Sb.

Městský soud v Brně nadto polemizuje i se záměrem zákona projednávaného v době podání návrhu, dle kterého mělo dojít ke zrušení dalších platů, což navrhovatel považuje za stojící v příkrém rozporu s již uvedeným nálezem Ústavního soudu.

V návrhu je dále obsažena námitka vůči eventuálnímu tvrzení, dle něhož další platy soudců jsou svojí povahou v podstatě bonusy vyplácené jednou za pololetí k běžnému měsíčnímu příjmu soudce. Dle názoru Městského soudu v Brně je tím nepřipustně směřováno kalendářní období s obdobím výplatním, výplatní období se totiž nemusí kryt s obdobím kalendářním, neboť jde jen „o určité celkové penzum finanční částky náležející soudci za zákonem přesně vymezené období“. Jestliže tedy dojde k odnětí byť pouze jednoho z dalších platů, dochází tím automaticky i k celkovému snížení zákonem zaručeného ročního příjmu soudce.

Odlišná interpretace pojmů „dalších platů“ však dle něj vede k tomu, že přístup zákonodárce k platovým otázkám týkajícím se soudců nutno hodnotit ve smyslu libovůle, a to jak v souvislosti se zákonem č. 427/2003 Sb., tak i v minulosti (zákon č. 287/1997 Sb., zákon č. 268/1998 Sb., zákon č. 308/1999 Sb., zákon č. 416/2001 Sb., zákon č. 425/2002 Sb.).

Odnětí poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 se tudíž jeví navrhovateli jako neústavní v důsledku rozporu s právem soudce na materiální zabezpečení jeho soudcovské nezávislosti, které vyplývá z čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy a s čl. 1 Listiny. Materiální zajištění nezávislosti je pak dle něj jednou z garancí nestranného a spravedlivého rozhodování o právech a právech chráněných zájmech osob.

Navrhovatel upozorňuje dále na obtížnost konstrukce petitu návrhu, která je způsobena tím, že ustanovení § 1 zákona č. 427/2003 Sb. nevyjmenovává pouze druhy funkcí, na které se vztahuje odnětí dalšího platu, nýbrž upravuje též ukotvení platové základny ve výši dosažené ke dni 31. prosince 2003 (tzv. zmrazení platu). Navrhovateli jde ale pouze o zrušení té části zákona č. 427/2003 Sb., která se týká soudců, a jen o odnětí dalšího platu ve výši jedné poloviny za první pololetí roku 2004.

Pro uvedené Městský soud v Brně navrhuje, aby Ústavní soud nálezem rozhodl, že „se zrušuje část zákona č. 427/2003 Sb. v části týkající se jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 ve vztahu k soudcům okresních, krajských, vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb.]“.

II.

Rekapitulace podstatných částí vyjádření účastníka řízení

Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh Poslanecké sněmovně. Ve svém vyjádření ze dne 5. října 2004 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky PhDr. Lubomír Zaorálek uvádí, že v době projednávání návrhu zákona, který byl později publikován pod č. 427/2003 Sb., si byla Poslanecká sněmovna vědoma toho, že daná problematika, tj. odejmutí části dalšího platu soudcům, byla již několikrát napadena pro neústavnost z důvodu nepřipustného zásahu do soudcovské nezávislosti. Přesto Poslanecká sněmovna setrvala na svém názoru, že nevyplacení části dalšího platu soudcům není v rozporu

s ústavním pořádkem, neboť jeho částečné nevyplacení nemůže ohrozit nezávislost soudců, zejména proto, že nejde ani o překvapivý ani o hluboký zásah do jejich materiálního zabezpečení.

Předseda Poslanecké sněmovny dále potvrdil, a to v souladu s požadavky obsaženými v ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že zákon č. 427/2003 Sb. byl přijat po řádně provedeném zákonodárném procesu, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a vyhlášen ve Sbírce zákonů. V závěru vyjádření pak konstatuje, že za tohoto stavu věci nelze než vyjádřit stanovisko, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem a právním řádem České republiky, přičemž je na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem posoudil ústavnost tohoto zákona a vydal příslušné rozhodnutí.

Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh i Senátu Parlamentu České republiky. Úvodem svého vyjádření ze dne 5. října 2004 jeho tehdejší předseda doc. JUDr. Petr Pithart rekapituluje průběh projednávání předmětného zákona Parlamentem. Uvádí, že návrh napadeného zákona předložila vláda Poslanecké sněmovně 7. července 2003 v rámci návrhů zákonů souvisejících s reformou veřejných financí. Návrh zákona, jehož část je navržena ke zrušení, byl po jeho schválení v Poslanecké sněmovně doručen Senátu dne 8. října 2003. V Senátu byl jako senátní tisk č. 173 projednán ve dvou výborech, a to

- ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který jako výbor garanční doporučil Senátu návrh zákona schválit ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou,
- ve výboru ústavně-právním, který doporučil Senátu vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, které tento výbor přijal (jednalo se o pozměňovací návrhy týkající se stanovení platové základny a pozměňovací návrhy legislativně-technické povahy reagující na úpravy v jiných zákonech).

Senát předložený návrh zákona projednal na své 11. schůzi dne 6. listopadu 2003 a po obsáhlé rozpravě přijal usnesení, kterým jej schválil ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Pro toto usnesení ze 69 přítomných senátorů hlasovalo 40, proti bylo 19 senátorů.

K projednání návrhu předmětného zákona se ve vyjádření dále uvádí, že v orgánech Senátu k němu byly uplatněny kritické výhrady z hlediska nesystémovosti úpravy, zejména pokud jde o další zmrazení platové základny. Diskutována byla rovněž otázka ústavnosti opětovné restrikce dalších platů týkající se i soudců. V této záležitosti vedle názorů zpochybňujících ústavnost navrhované úpravy zazněly i pochybnosti, zda návrh lze hodnotit jako protiústavní, existují-li rozdílná rozhodnutí Ústavního soudu ve věcech týkajících se restrikcí dalších platů soudců. V závěrečném hlasování však nakonec potřebná většina přítomných návrh zákona schválila ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

Jelikož navrhovaný petit je obsahově totožný s petitem uvedeným v návrhu na zrušení části zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003, který je veden u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 34/04, předseda Senátu v dalším odkazuje na vyjádření Senátu ze dne 8. září 2004 č. j. 9654/04 podané k návrhu vedenému pod sp. zn. Pl. ÚS 34/04.

III.

Upuštění od ústního jednání

Dle ustanovení § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. může Ústavní soud se souhlasem účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od něj očekávat další objasnění věci. Vzhledem k tomu, že oba účastníci, tj. navrhovatel v podání ze dne 15. června 2005 a účastníci řízení ve vyjádření předsedy

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 2. června 2005 a předsedy Senátu Parlamentu České republiky ze dne 9. června 2005, vyjádřili svůj souhlas s upuštěním od ústního jednání, a dále vzhledem k tomu, že Ústavní soud má za to, že od jednání nelze očekávat další objasnění věci, bylo od ústního jednání v předmětné věci upuštěno.

IV.

Dikce napadeného právního předpisu

Dle ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování, pro určení platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce „soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“ se v roce 2004 použije platová základna ve výši dosažené podle zvláštního právního předpisu¹⁾ k 31. prosinci 2003. Tímto zvláštním předpisem dle poznámky 1 je zákon č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003.

Dle uvedeného ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb., platného před jeho novelou provedenou zákonem č. 626/2004 Sb., tj. ve znění platném do 31. prosince 2004, se pro určení platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce „soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“ použije platová základna ve výši dosažené podle zvláštního právního předpisu¹⁾ k 31. prosinci 2003, a to nejen v roce 2004, nýbrž i v letech 2005 a 2006.

Podle ustanovení § 2 uvedeného zákona, ve znění čl. I bodu 5 zákona č. 626/2004 Sb. platí: „Pokud podle zvláštního právního předpisu náleží osobám uvedeným v § 1 další plat, poskytne se jim za první a druhé pololetí roku 2004 jen ve výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.“. Ve své původní dikci § 2 zákona č. 427/2003 Sb. před zmíněnou novelou upravoval identickým způsobem poskytování dalšího platu osobám uvedeným v § 1 předmětného zákona nejen za první a druhé pololetí roku 2004, nýbrž i let 2005 a 2006.

V.

Podmínky aktivní legitimace navrhovatele

Návrh na zrušení „zákona č. 427/2003 Sb. v části týkající se jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 ve vztahu k soudcům okresních, krajských, vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb.]“ byl podán Městským soudem v Brně dle ustanovení § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Jak bylo již uvedeno v naraci, ve věci sp. zn. 33 C 236/2004 je Městským soudem v Brně rozhodováno o žalobě soudce téhož soudu, v níž se žalobce domáhá vůči České republice – Městskému soudu v Brně zaplacení jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004 v celkové výši 21 600 Kč, přičemž opírá svůj nárok o ustanovení § 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů, jehož předpoklady považuje za splněné. Ve výplatním termínu, stanoveném na den 15. července 2004, mu však v důsledku zákona č. 427/2003 Sb. polovina dalšího platu za první pololetí roku 2004 vyplacena nebyla.

Městský soud v Brně, poté co v souvislosti se svojí rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy dospěl k závěru, že ustanovení § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 427/2003 Sb., jehož má být při řešení věci sp. zn. 33 C 236/2004 použito, je v rozporu s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1

Ústavy a čl. 1 Listiny, po přerušení kmenového řízení podle § 109 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu Ústavnímu soudu předložil předmětný návrh na kontrolu norem.

Procesní podmínkou aktivní legitimace obecného soudu dle § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je taková pozice zákona, příp. jeho jednotlivého ustanovení, jehož zrušení je navrhováno, k předmětu kmenového řízení, jež zakládá pro posouzení věci ze strany obecného soudu rozhodovací důvody.

Jak vyplývá z popisu předmětného řízení u obecného soudu, lze tudíž na straně navrhovatele konstatovat naplnění podmínek jeho aktivní legitimace pro řízení o kontrole norem.

VI.

Posouzení důvodnosti zastavení řízení podle § 67 zákona č. 182/1993 Sb.

Ustanovení § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 427/2003 Sb. bylo v průběhu předmětného řízení před Ústavním soudem částečně novelizováno čl. I body 4 a 5 zákona č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování. Tato zákonná úprava je platná dnem 1. ledna 2005 (čl. XXIII zákona č. 626/2004 Sb.).

Dle § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu je dán důvod zastavení řízení, jestliže zákon, jiný právní předpis nebo jejich jednotlivá ustanovení, jejichž zrušení je navrhováno, pozbudou platnosti před skončením řízení před Ústavním soudem.

K interpretaci uvedeného zákonného důvodu zastavení řízení se Ústavní soud vyjádřil zejména v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/01 [Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 24, náleze č. 164; vyhlášen pod č. 424/2001 Sb.]. Vycházejí ze smyslu a účelu § 67 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb. konstatoval, že změna ke zrušení navrhovaného zákonného ustanovení zakládá důvod zastavení řízení o kontrole norem toliko tehdy, je-li pro posouzení ústavnosti tohoto ustanovení rozhodná.

Z pohledu takto vymezeného hlediska interpretace a aplikace § 67 zákona č. 182/1993 Sb. pak nutno dospět k závěru, že změna ustanovení § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 427/2003 Sb., provedená čl. I body 4 a 5 zákona č. 626/2004 Sb. se nedotkla smyslu a účelu novelizovaných zákonných ustanovení, toliko omezila jejich časovou působnost na rok 2004 a vyloučila jejich působnost na roky 2005 a 2006, a tedy nezaložila důvod zastavení předmětného řízení o kontrole norem. Další časová působnost platových restrikcí dopadající na odejmutí dalších platů i v letech 2005 a 2006 pozbyla totiž po zrušení institutu dalších platů zákonem č. 626/2004 Sb. rozumného smyslu. Shodné konstatování platí i pro změnu označení písmene předmětného ustanovení obsaženého v § 1 zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb., založenou zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

Nadto lze zmínit i tu okolnost, že i předmětem řízení vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 33 C 236/2004, z něhož návrh na zrušení ustanovení § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 427/2003 Sb. vzešel, je nárok soudce obecného soudu vůči České republice – Městskému soudu v Brně o zaplacení jedné poloviny dalšího platu za první pololetí roku 2004.

VII.

Ústavní konformita kompetence a legislativního procesu

Ústavní soud, v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., je v řízení o kontrole norem povinen posoudit, zda napadený zákon, jeho jednotlivé ustanovení, příp. jiný právní předpis nebo jeho jednotlivé ustanovení, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Ze sněmovních tisků a těsnopiseckých zpráv, jakož i vyjádření účastníka řízení bylo zjištěno, že Poslanecká sněmovna schválila návrh předmětného zákona ve 3. čtení na své 20. schůzi dne 26. září 2003 usnesením č. 668, kdy ze 196 přítomných poslankyň a poslanců 139 hlasovalo pro a 40 proti.

Senát na své 11. schůzi, konané dne 6. listopadu 2003, vládní návrh zákona, kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony, schválil ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, a to v hlasování, při kterém ze 69 přítomných senátorek a senátorů hlasovalo 40 pro a 19 bylo proti.

Předmětný zákon byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl pod č. 427/2003 Sb. řádně vyhlášen v částce 139 Sbírky zákonů, která byla rozeslána dne 12. prosince 2003, a dle § 6 nabyl účinnosti dnem vyhlášení, čili dnem rozeslání příslušné částky Sbírky zákonů.

VIII.

Obsahový soulad napadeného zákonného ustanovení s ústavním pořádkem (ústavnost platových restrikcí vůči soudcům)

Ústavní soud se problematikou platových restrikcí vůči soudcům ve formě odejmutí „dalšího platu“ zabýval v řadě svých rozhodnutí. Podrobná rekapitulace této judikatury je obsažena v nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 30, nález č. 87; vyhlášen pod č. 198/2003 Sb.).

Navzdory této skutečnosti, jelikož Ústavní soud je s daným problémem opětovně konfrontován, nezbyvá než tuto rekapitulaci rámcově zopakovat.

V derogačním nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/99 ze dne 15. září 1999 (Sbírka rozhodnutí, svazek 15, nález č. 125; vyhlášen pod č. 233/1999 Sb.) Ústavní soud zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí 1998. Nosným důvodem nálezu byl argument principem soudcovské nezávislosti, do jehož rámce soud vztáhnul i „aspekty materiální povahy“. Argumentem dalším se stal poukaz na rozdílnost ústavního postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé.

Nálezem ze dne 3. července 2000 sp. zn. Pl. ÚS 18/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 19, nález č. 104; vyhlášen pod č. 320/2000 Sb.) Ústavní soud návrh na zrušení části ustanovení § 4a zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 287/1997 Sb., upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí 1997, zamítl. I v daném nálezu přitom zdůraznil, že soudcovská nezávislost představuje jednu ze základních demokratických hodnot, jejímuž zajištění nesporně napomáhá i materiální zabezpečení soudců. Považoval přitom za podstatné, aby do platů soudců jiné orgány státní moci nezasahovaly, a to jakoukoliv formou, svévolně a opakovaně. Pro rozhodovaný případ ale zásah zákonodárce znaky svévole nevykazoval. Dle Ústavního soudu při posouzení ústavnosti napadeného zákonného ustanovení nebylo lze odhlédnout od obtížné sociální a hospodářské reality, v níž se Česká republika v roce 1997 nacházela.

Téhož dne, tj. 3. července 2000, Ústavní soud nálezem sp. zn. Pl. ÚS 16/2000 (Sbírka rozhodnutí, svazek 19, nález č. 105; vyhlášen pod č. 321/2000 Sb.) zamítl i návrh na zrušení části ustanovení § 1 zákona č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 1999 a roku 2000. Nezměnil přitom základní východisko posuzování daného

problému. Zdůraznil, že plat soudců by neměl být pohyblivým faktorem podle okamžitých představ toho či onoho vládního seskupení. Odejmutí „dalšího platu“ hodnotil proto jako výjimečný akt, který lze oprávnit pouze z vážných důvodů, za něž považoval dopad finančních potíží státu, a pouze v souvislosti s komplexem přijatých úsporných opatření týkajících se platů v celé sféře státních představitelů a zaměstnanců.

Konečně dne 11. června 2003 Ústavní soud nálezem sp. zn. Pl. ÚS 11/02 zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 416/2001 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2001 a stanovení výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2002 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům, členům prezidia Komise pro cenné papíry, zástupci Veřejného ochránce práv a členům bankovní rady České národní banky, a to upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 2001 a snižujícího další plat za první a druhé pololetí roku 2002 na výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.

Ústavní soud k uvedenému závěru dospěl na základě posouzení i dalších souvisejících zákonů úprav.

Zákonem č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003, jenž nabyl účinnosti 1. října 2002, bylo v § 1 stanoveno, že se pro určení platu a dalších náhrad a výdajů spojených s výkonem funkce v roce 2003 pro vyjmenované představitele a soudce použije platová základna ve výši dosažené k 31. prosinci 2002. V důsledku změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku provedené pro zaměstnance ministerstev s účinností následující po dni 31. prosince 2002 se platová základna v uvedeném roce nezvýšila. Ustanovení § 2 zákona obsahuje zkrácení dalšího platu týmž osobám náležejícího podle zvláštních předpisů pro rok 2003 na polovinu. Ustanovení § 3 vyloučilo pro období od 1. ledna 2003 do 31. prosince 2003 použití § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 309/2002 Sb. V odůvodnění nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/02 Ústavní soud poukázal na znění důvodových zpráv k návrhům obou výše citovaných zákonů, z nichž je zřejmé, že navrhovatelem byl sledován cíl spočívající v „zachování srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, tj. státních zaměstnanců, představitelů státní moci a soudců, přičemž zvláštní postavení soudců, pokud jde o výši odměňování, se navrhovateli jevílo jako nespravedlivé a neproporcionální. Posouzení ústavnosti § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 425/2002 Sb. je předmětem řízení vedeného před Ústavním soudem pod sp. zn. Pl. ÚS 34/04 (pozn. red.: nález sp. zn. Pl. ÚS 34/04 byl přijat též den jako tento nález, tj. dne 14. července 2005).

Naznačené změny v zákonné úpravě vztahující se k platovým poměrům soudců překročily dle názoru Ústavního soudu ústavní limity pro akceptaci „výjimečnosti“ aktu, jímž došlo k odejmutí dalšího platu soudcům tak, jak tyto soud vymezil v předchozích rozhodnutích. Uvedl dále, že lze-li za zcela výjimečných okolností akcentovat princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců, neplatí tato relace obou principů obecně jako jednou pro vždy a za všech okolností daná. Naopak, platové poměry soudců v širokém smyslu mají být stabilní nesnižovatelnou veličinou, nikoli pohyblivým faktorem, s nímž kalkuluje to či ono vládní uskupení např. proto, že se mu zdají platy soudců příliš vysoké ve srovnání s platy státních zaměstnanců nebo ve srovnání s jinou profesní skupinou. Jinými slovy, lze-li akceptovat aplikaci principu rovnosti ve svrhu uvedeném smyslu co do výjimečného ekonomicky odůvodněného krácení platů všech, nelze akceptovat rovnost všech svrhu uvedených skupin (ani jako cílovou kategorii) co do konečné výše platů. Usilování o takovou rovnost vybočuje z kategorie ústavnosti, jde o politický cíl, který nemá oporu v ústavně chápaném principu rovnosti. Tento princip nalézá v materiálním smyslu své hranice ve vyjádření, dle kterého „stejně nesmí být upravováno libovolně nestejně, avšak zároveň nestejně nesmí být upravováno libovolně stejně“. Princip rovnosti nelze chápat jako nivelizaci ve výsledku, nýbrž je třeba jej interpretovat jako garanci stejných startovních šancí. Takto vyložený princip rovnosti však zákonodárce dle přesvědčení Ústavního soudu v § 1 zákona č. 416/2001 Sb. zjevně nedodržel.

Z pohledu komparativního ve vyspělých demokraciích západní Evropy nelze nalézt případ platových restrikcí vůči soudcům, s touto problematikou není tudíž konfrontována ani doktrína. Srovnatelné situace se objevují toliko v postkomunistických evropských zemích.

Ilustrací je rozsáhlá judikatura Ústavního soudu Polské republiky k otázkám ústavnosti zákonné úpravy platů soudců (viz zejména rozhodnutí sp. zn. P 1/94 ze dne 8. listopadu 1994, K 13/94 ze dne 14. března 1995, P 1/95 ze dne 11. září 1995, P 8/00 ze dne 4. října 2000). Ve všech uvedených rozhodnutích se soud zabýval ústavností hledisek stanovení výše platů soudců z pohledu čl. 178 odst. 2 Ústavy Polské republiky, dle kterého platy soudců musí odpovídat důstojnosti jejich úřadu a zajistit plnění jejich povinností.

V rozhodnutí sp. zn. K 12/03 ze dne 18. února 2004 Ústavní soud Polské republiky při posuzování ústavnosti sazeb navyšování platů soudců (u kterých došlo nikoli retroaktivně ke snížení) vyslovil v kontextu platových restrikcí vůči soudcům dvě klíčové teze: Dle první v případě rozpočtových potíží státu mají být platy soudců chráněny před „nadměrným nepříznivým kolísáním“. Druhou je pak zásada nepřipustnosti snižování platů soudců, která dle soudu je „ústavou výjimečně silně chráněna“ (čl. 178 odst. 2 Ústavy Polské republiky). Za jedinou ústavně akceptovatelnou výjimku z této zásady se považuje ve smyslu čl. 216 odst. 5 Ústavy Polské republiky případ, překročí-li veřejný dluh 3/5 hodnoty ročního národního produktu.

Z nástinu judikatury Ústavního soudu, jakož i z komparativní ilustrace judikaturou Ústavního soudu Polské republiky, lze k otázce ústavnosti následného zákonného odejmutí části platu soudců, na který byl před přijetím tohoto opatření dán zákonný nárok, vyvodit tyto základní zobecňující teze:

- posouzení ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům pro konkrétní období konkrétního roku spadá do rámce vymezeného principem soudcovské nezávislosti,
- ústavní postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé se vzhledem k principu dělby moci a principu nezávislosti soudců odlišuje, z čehož plyne i rozdílný dispoziční prostor pro zákonodárce k platovým restrikcím vůči soudcům ve srovnání s dispozičním prostorem k takovýmto restrikcím v jiných oblastech veřejné sféry,
- zásah do materiálního zabezpečení soudců garantovaného zákonem nesmí být výrazem svévole zákonodárce, nýbrž musí být, vycházející ze zásady proporcionality, odůvodněn výjimečnými okolnostmi, např. tíživou finanční situací státu, přičemž i za splnění této podmínky musí být zohledněna odlišnost funkce soudců a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy; takovýto zásah nesmí zavdat důvod k obavám, nedotýká-li se omezení důstojnosti soudců [viz doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. r. (94) 12 ze dne 13. října 1994], příp. není-li výrazem ústavně nepřipustného tlaku moci zákonodárné a moci výkonné na moc soudní.

Princip nezávislého soudnictví je jednou z podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy). Požadavek nezávislé justice pramení ze dvou zdrojů: z neutrality soudců jako garance spravedlivého, nestranného a objektivního soudního řízení a ze zajištění práv a svobod jednotlivců soudcem odděleným od politické moci. Nezávislost soudců je garantována zárukami zvláštního právního postavení (mezi něž nutno zařadit nesaditelnost, neodvolatelnost, nedotknutelnost), dále zárukami organizační a funkční nezávislosti na orgánech reprezentujících zákonodárnou a zejména výkonnou moc, jakož i oddělením soudnictví od moci zákonodárné a výkonné (zejména uplatněním zásady inkompatibility). Z hlediska obsahového je pak soudcovská nezávislost zajištěna vázaností soudců toliko zákonem, tj. vyloučením jakýchkoli prvků subordínace v soudcovském rozhodování. Základními komponenty principu nezávislosti soudnictví se Ústavní soud komplexně zabýval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 7/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 26, nález č. 78; vyhlášen pod č. 349/2002 Sb.).

Svévolný zásah zákonodárce do oblasti materiálního zajištění soudců, v tom rámci i platové restrikce, nutno do rámce chráněného principem jejich nezávislosti podřadit ze dvou důvodů.

Nezávislost soudců je v první řadě podmíněna jejich morální integritou a odbornou úrovní, zároveň ale je spjata i s jejich přiměřeným materiálním zajištěním. Tento komponent principu nezávislosti soudců byl zakotven i v doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. r. (94) 12 ze dne 13. října 1994 ohledně nezávislosti, efektivnosti a role soudců, dle něhož se mezi „řádné pracovní podmínky“ soudců řadí i „zajištění přiměřenosti postavení a odměňování soudců s ohledem na důstojnost jejich profese a pracovní zatížení“ (Zásada III, bod 1b). Obdobná maxima je obsažena i v čl. 6.1 Evropské charty o statutu soudce, přijaté účastníky multilaterálního setkání organizovaného Radou Evropy ve dnech 8. až 10. července 1998, dle něhož soudci z povolání mají právo na plat, jehož výše má být stanovena tak, aby je chránila před tlakem směřujícím k ovlivnění jejich rozhodnutí a všeobecně k ovlivnění jejich chování při nalézání práva, kterým by mohla být ohrožena jejich nezávislost a nestrannost.

Důvodem druhým podřazení zákazu svévolného zásahu do materiálního zajištění soudců (platových restrikcí) do rámce principu jejich nezávislosti je vyloučit možnost, eventualitu nátlaku moci zákonodárné, resp. výkonné na rozhodování soudců. Jinými slovy, vyloučit svévolné zásahy do materiálního zajištění soudců jako eventuální formu „penalizace“ soudců ze strany legislativy a exekutivy, a tím i formy nátlaku na jejich rozhodování.

Takto vyložená hlediska posuzování ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům aplikoval důsledně Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/02, v němž zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 416/2001 Sb., a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 2001 a snižujícího další plat za první a druhé pololetí roku 2002 na výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.

Intence, jež vedly zákonodárce k přijetí zákona č. 416/2001 Sb., jsou přitom identické s intencemi, jež jej vedly i k přijetí platové restrikce vůči soudcům v zákoně č. 427/2003 Sb. Byly jimi zákonodárcem tvrzená tíživá situace veřejných financí a disproporcionalita v úrovni platů soudců a jiných oblastí veřejné sféry. Dle důvodové zprávy k návrhu zákona č. 427/2003 Sb.: „Nutné úspory v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě ... neumožní, aby další platy poskytované v každém pololetí kalendářního roku byly ... v následujících letech vyplaceny v plné výši. Z uvedených důvodů se v předkládaném návrhu zákona navrhuje, aby se pro léta 2004, 2005 a 2006 platová základna pro určování výše platu a některých náhrad spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých dalších osob nezvyšovala, a aby jim byl další plat v každém pololetí uvedených let poskytnut (stejně jako zaměstnancům ve veřejných službách a správě) v poloviční výši. ... Navrhovaná úprava“, pokračuje dále důvodová zpráva vlády, „je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.“

Nutno připomenout, že návrh byl Poslaneckou sněmovnou schválen 26. září 2003, Senátem pak 6. listopadu 2003, nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/02 byl přijat dne 11. června 2003. Jakkoli tedy Ústavní soud před přijetím daného zákona zřetelně zformuloval maximum, dle které princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců lze akcentovat před principem komplexně chápané nezávislosti soudců za zcela výjimečných okolností, a tím vymezil prostor ústavní konformity platové restrikce vůči soudcům, nicméně zákonodárce se touto maximou v procesu přijímání zákona č. 427/2003 Sb. neřídil.

Vláda v pozici navrhovatele přitom zpochybnila pravdivost proklamované intence zákona č. 427/2003 Sb., a to navýšením stupnice platových tarifů zaměstnanců veřejné sféry s účinností od 1. ledna 2003 (nařízeními vlády č. 582/2002 Sb., č. 583/2002 Sb., č. 584/2002 Sb., č. 330/2003 Sb.), příp. prohlášením Zdeňka Škromacha, ministra práce a sociálních věcí, ve 2. čtení projednávání návrhu zákona č. 427/2003 Sb. Poslaneckou sněmovnou dne 24. září 2003: „Pro příští rok i přes problémy, které dneska existují, se navýší platy o více než 3,6 %. Takže nárůst i v rozpočtové a příspěvkové sféře bude.“

Dle tabulkové přílohy návrhu státního rozpočtu na rok 2004, předloženého vládou Poslanecké sněmovně, pak pro zaměstnance v ústředních orgánech státní správy představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 4 840 899 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 5 669 263 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 5 916 963 tis. Kč (tabulka č. 9), v organizačních složkách státu představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 8 755 060 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 10 319 286 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 10 524 110 tis. Kč (tabulka č. 10), ve složkách obrany, bezpečnosti, celní a právní ochrany představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 26 999 082 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 29 161 674 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 30 156 796 tis. Kč (tabulka č. 11), v tzv. ostatních organizačních složkách státu představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 11 406 195 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 12 545 862 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 13 205 240 tis. Kč (tabulka č. 12).

Za těchto okolností stěží lze akceptovat tezi o „nutných úsporách v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě“ obecně, speciálně pro platové restrikce soudcům pak posuzovaná zákonná úprava postrádá jakýkoli argument „výjimečnými okolnostmi“, jež by odůvodňovaly prioritu principu rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců.

Vycházejí z takto vyložených důvodů, nutno považovat platovou restrikci vůči soudcům obsaženou v ustanovení § 1 písm. i) a § 2 zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., za rozpornou s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

IX.

Formulace výroku derogačního nálezu

Podle ustanovení § 2 uvedeného zákona, ve znění čl. I bodu 5 zákona č. 626/2004 Sb., platí: „Pokud podle zvláštního právního předpisu náleží osobám uvedeným v § 1 další plat, poskytne se jim za první a druhé pololetí roku 2004 jen ve výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.“. Dle ustanovení § 1 písm. i) zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., pro určení platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce „soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“ se v roce 2004 použije platová základna ve výši dosažené podle zvláštního právního předpisu k 31. prosinci 2003, přičemž uvedené ustanovení § 1 obsahuje písmena a) až p).

Ratio decidendi předmětného nálezu dopadá tudíž na vymezený okruh osob (soudce), jehož se týká ustanovení § 2 předmětného zákona, přičemž tento okruh osob je upraven odkazem na jiné ustanovení téhož zákona, jež pro tyto osoby stanoví jiná práva, příp. povinnosti. Daný odkaz je přitom formulován obecně, tj. nejen ve vztahu k soudcům, nýbrž i dalším přesně vymezeným subjektům.

Zrušení odkazující normy v její úplnosti, tj. ustanovení vyjádřeného v § 2 zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb., slovy „§ 1“, by tudíž dopadalo i na osoby, pro které derogační důvody nevypovídají. Zrušení ustanovení vyjádřeného v § 1 zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., slovy „i) soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“ by ale vybočilo z rámce předmětu řízení, představovalo by totiž pro soudce zrušení úpravy platové základny.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 24/94 (Sbírka rozhodnutí, svazek 3, nález č. 19; vyhlášen pod č. 80/1995 Sb.), jenž byl pak následován judikaturou v řízení o kontrole norem, Ústavní soud vymezil pojem zákonného ustanovení tak, že jím rozumí jakoukoli část textu právního předpisu s normativním obsahem, tedy výraz, obsahující jakékoli jazykové prostředky, jehož smyslem je vyjádření právní normy nebo některého z komponentů její skutkové podstaty (např. okruhu subjektů nebo situací), resp. právního následku (tj. právní povinnosti nebo sankce).

Ustanovení § 1 předmětného zákona, jak bylo již uvedeno, obsahuje písmena a) až p), čili tato písmena obsahuje implicitně i norma odkazující, obsažená v ustanovení § 2 daného zákona, stanoví-li: „Pokud podle zvláštního právního předpisu náleží osobám uvedeným v § 1 další plat, poskytně se jim za první a druhé pololetí roku 2004 jen ve výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.“.

Vycházejíc z uvedeného, plénium Ústavního soudu rozhodlo o derogaci předmětného zákon-
ného ustanovení ve znění, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu. To znamená, že se nálezem Ústav-
ního soudu zrušuje v § 2 zákona č. 427/2003 Sb., ve znění zákona č. 626/2004 Sb. a zákona
č. 127/2005 Sb., implicitně obsažený odkaz na ustanovení § 1 písm. i) téhož zákona.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších
předpisů, zaujali k odůvodnění rozhodnutí pléna soudci Stanislav Balík a Miloslav Výborný.

355**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 14. července 2005 ve znění opravného usnesení ze dne 30. srpna 2005 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Dagmar Lastovecké, Jiřího Muchy, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické o návrhu Městského soudu v Brně na zrušení ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003, a to „ve vztahu k soudcům okresních, krajských a vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“,

takto:

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se zrušuje ustanovení § 2 zákona č. 425/2002 Sb., pokud se týká soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [§ 1 písm. h) zákona č. 425/2002 Sb.].

Odůvodnění**I.**

Dne 9. července 2004 obdržel Ústavní soud návrh Městského soudu v Brně (dále též „navrhovatel“), za nějž jedná předsedkyně senátu Mgr. D. D., na zrušení části zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003, (dále jen „zákon č. 425/2002 Sb.“). Navrhovatel požaduje, „aby Ústavní soud ČR svým nálezem rozhodl, že se zrušuje část zákona č. 425/2002 Sb. v části týkající se jedné poloviny dalšího platu za první a druhé pololetí roku 2003 ve vztahu k soudcům okresních, krajských, vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 425/2002 Sb.]“.

Návrh byl podán podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a podle ustanovení zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) v souvislosti s rozhodovací činností Městského soudu v Brně. U tohoto soudu probíhá pod sp. zn. 30 C 67/2004 občanskoprávní řízení o žalobě JUDr. D. S., soudce Městského soudu v Brně, kterou se žalobce domáhá na žalované České republice – Městském soudu v Brně zaplacení částky 43 200 Kč, protože mu v důsledku přijetí zákona č. 425/2002 Sb. nebyly proplaceny dvě poloviny dalšího platu za první a druhé pololetí roku 2003. Navrhovatel, aniž by vydal rozhodnutí o přerušení občanskoprávního řízení [což měl učinit podle § 109 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu], podal Ústavnímu soudu návrh na zrušení shora citovaných ustanovení zákona č. 425/2002 Sb., protože ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy došel k závěru, že tato ustanovení zákona, jichž má být při řešení věci použito, jsou „v rozporu s právem soudce na materiální zabezpečení jeho soudcovské nezávislosti“, které vyplývá z čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Navrhovatel v odůvodnění svého návrhu obsáhle reprodukuje argumentaci, kterou použil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/02 ze dne 11. 6. 2003, jímž byla zrušena část zákona č. 416/2001 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2001 a stanovení výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2002 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům, členům prezidia Komise pro cenné papíry, zástupci Veřejného ochránce práv a členům bankovní rady České národní banky. Navrhovatel vyslovuje názor, že stejná argumentace, vyslovená v nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/02, platí i pro podporu nynějšího návrhu týkajícího se zákona č. 425/2002 Sb.

Navrhovatel dále uvádí, že k nepřipustnému zásahu zákonodárce do soudcovské nezávislosti dochází v posledních letech opakovaně, což dokládá tím, že

- zákonem č. 427/2003 Sb., kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony, došlo k odejmutí poloviny dalšího platu náležejícího soudcům za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006 a tímž zákonem došlo k tzv. „zmražení platu“ tím, že se v uvedených letech použije platová základna ve výši dosažené ke dni 31. 12. 2003;

- zákonem č. 420/2002 Sb., kterým se zkracuje doba, po kterou je představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům a státním zástupcům poskytován plat při dočasné neschopnosti k výkonu funkce, a kterým se stanoví některá opatření v nemocenském pojištění (péči) a v důchodovém pojištění, byla s účinností od 1. 1. 2003 soudcům zkrácena doba, po kterou je jim poskytován plat při dočasné neschopnosti při výkonu funkce, a to z původních šesti měsíců na dobu 20 pracovních dnů;

- zákonem č. 425/2002 Sb. bylo v § 1 stanoveno, že pro určení platu a dalších náhrad a výdajů spojených s výkonem funkce soudce v roce 2003 se použije platová základna ve výši dosažené k 31. 12. 2002, která se však důsledku změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku, provedené pro zaměstnance ministerstev, nezvýšila, ačkoliv prý za normálního běhu událostí by k takovému zvýšení mělo dojít.

Navrhovatel vytýká zákonodárci, že provedenými platovými úpravami nedodrжуje vládou proklamovaný cíl „zachování srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, tj. státních zaměstnanců, představitelů státní moci a soudců, vyjádřený v důvodové zprávě k návrhu zákona č. 425/2002 Sb. K narušení srovnatelného postavení prý došlo zejména těmito opatřeními:

- novelizací nařízení vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 582/2002 Sb., již došlo s účinností od 1. 1. 2003 k navýšení stupnice platových tarifů pro některé zaměstnance orgánů státní správy;

- novelizací nařízení vlády č. 251/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací, ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 583/2002 Sb., již došlo s účinností od 1. 1. 2003 k navýšení stupnice platových tarifů pro některé zaměstnance rozpočtových a některých dalších organizací;

- novelizací nařízení vlády č. 79/1994 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků Sboru požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací (služební platový řád), ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 584/2002 Sb., již došlo s účinností od 1. 1. 2003 k navýšení stupnice platových tarifů pro zaměstnance ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků sborů požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací;

– přijetím zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, jímž má v budoucnosti dojít ke zvýšení platu příslušníků bezpečnostních sborů.

Navrhovatel polemizuje s hypotetickou námitkou, že další platy soudců jsou svým charakterem jen jakési bonusy, vyplácené jednou za pololetí k běžnému měsíčnímu příjmu soudce, jejichž odnětí nelze pokládat za restrikcí odměňování za práci. Podle názoru navrhovatele při posuzování otázky materiálního zabezpečení soudcovské nezávislosti je třeba přihlížet k celkovému penzu zákonem zaručeného ročního příjmu soudce, do něhož je třeba započítat i další platy za první a druhé pololetí kalendářního roku, upravené v ustanovení § 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 236/1995 Sb.“).

Navrhovatel dochází k závěru, že materiální zajištění nezávislosti soudců je jednou z garancí nestranného a spravedlivého rozhodování o právech a právech chráněných zájmech osob. Dominává se proto, že odnětí poloviny dalších platů soudcům za první a druhé pololetí roku 2003 je v rozporu s koncepcí demokratického právního státu, vyjádřenou v čl. 1 odst. 1 Ústavy, ohrožuje soudcovskou nezávislost garantovanou v čl. 82 odst. 1 Ústavy a narušuje rovnost práv, zakotvenou v čl. 1 Listiny.

II.

Ústavní soud si vyžádal vyjádření k návrhu od Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (dále též „Poslanecká sněmovna“), od Senátu Parlamentu České republiky (dále jen „Senát“) a od ministra spravedlnosti.

Předseda Poslanecké sněmovny PhDr. Lubomír Zaorálek ve vyjádření ze dne 27. 8. 2004 č. j. 8439/04 sdělil, že Poslanecká sněmovna vycházela při přijímání zákona č. 425/2002 Sb. z přesvědčení, že nevyplacení dalšího platu soudcům není v rozporu s ústavním pořádkem a nemůže ohrozit nezávislost soudců, neboť nejde ani o překvapivý ani o hluboký zásah do jejich materiálního zabezpečení. Ponechává na Ústavnímu soudu, aby posoudil ústavnost tohoto zákona.

Předseda Senátu doc. JUDr. Petr Pithart ve vyjádření ze dne 8. 9. 2004 č. j. 9654/04 sděluje, že k meritu věci, tj. k povaze dalších platů ve vztahu k hmotnému zajištění soudců jako jednoho z aspektů ústavní zásady soudcovské nezávislosti, se Senát již několikrát vyjadřoval, např. ve věci vedené u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 18/99, a na tato vyjádření nyní odkazuje.

(Poznámka Ústavního soudu: Ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 18/99, na niž předseda Senátu odkazuje, se nalézá vyjádření tehdejší předsedkyně Senátu PhDr. Libuše Benešové č. j. 14781/99, zaslané Ústavnímu soudu k návrhu na zrušení zákona č. 287/1997 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 138/1996 Sb. V tomto vyjádření se praví, že Senát nespochybňuje, že princip nezávislosti soudců zahrnuje celou řadu aspektů, mezi něž lze řadit i hmotné zajištění soudců. Je však namístě poukázat na to, že toto hmotné zajištění je realizováno především formou pravidelného měsíčního platu, jeho výše a podmínek poskytování, a tohoto peněžitého plnění se žádná restrikce nedotýkala. Další plat je podle zákonné úpravy jednorázové peněžité plnění poskytované za stanovených podmínek jednou v kalendářním pololetí, přičemž ze samotných podmínek nároku, kdy jednou z nich je trvání pracovního vztahu soudce k poslednímu dni kalendářního pololetí, vyplývá, že toto peněžité plnění lze stěží pojímat jako hmotné zajištění soudců, jehož snížení či odejmutí by mohlo mít za důsledek porušení principu nezávislosti soudců.)

V nynějším vyjádření ze dne 8. 9. 2004 č. j. 9654/04 se předseda Senátu zaměřuje převážně na formální stránku věci. Vyslovuje pochybnost ohledně konstrukce petitu návrhu předloženého navrhovatelem Ústavnímu soudu, neboť z tohoto petitu není zřejmé, které ustanovení zákona je vlastně navrhováno zrušit. Požadavek navrhovatele, aby Ústavní soud zrušil část zákona „ve vztahu k soudcům okresních, krajských a vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 425/2002 Sb.]“, je podle názoru předsedy Senátu nerealizovatelný. Ústavní soud jako tzv. negativní zákonodárce by v případě vyhovění ná-

vrhu nemohl napadené ustanovení § 2 citovaného zákona derogovat toliko ve vztahu ke skupině soudců a ponechat je v platnosti ve vztahu k jiným skupinám osob. Pokud by bylo zrušeno celé ustanovení § 2, důsledky jeho zrušení by se vztahovaly na všechny osoby uvedené v § 1, což by nepřipustně vybočovalo z rozsahu a obsahu podaného návrhu. Obdobně nelze podle názoru předsedy Senátu zrušit ani ustanovení § 1 písm. h), které se sice týká pouze soudců, avšak důsledky takového zrušení by nad rámec podaného návrhu dopadly i na oblast určení výše jejich platové základny.

Lze proto podle mínění předsedy Senátu vyslovit pochybnost o tom, zda podaný návrh se týká „jednotlivého ustanovení zákona“ a zda tedy splňuje podmínku obsaženou v čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy, aby jej mohl Ústavní soud meritorně projednat. Vyjádření poukazuje na ustálenou judikaturu Ústavního soudu [např. rozhodnutí ve věci sp. zn. Pl. ÚS 16/94, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 2, usn. č. 14], z níž vyplývá, že tento soud je při svém rozhodování vázán rozsahem a obsahem petitu a ve svém rozhodnutí z jeho hranic nemůže vykročit; stejně tak nemůže do posuzovaného textu zákona zasáhnout jinak než zrušujícím výrokem.

Místopředseda vlády České republiky a ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Němec ve svém vyjádření ze dne 22. 9. 2004 č. j. 562/2004-PERS-SO/2 především konstatuje, že stav, kdy opakovaně dochází k omezování nároků soudců zvláštními zákony a k následným řízením o ústavnosti těchto zákonů, považuje za zcela nepřijatelný. Takový stav má podle jeho názoru negativní dopad na celospolečenské vnímání soudní moci a na vnímání způsobu fungování dělbý moci, neboť vyvolává nežádoucí dojem soustavného soupeření mezi mocí soudní, zákonodárnou a výkonnou o výši odměny za výkon funkcí. Za zásadní otázku, jejíž řešení přenechává Ústavnímu soudu, pokládá ministr spravedlnosti to, zda zákonem původně nastavená výše příjmu soudce smí nebo nesmí být následně snížena, resp. za jakých okolností (zejména ve vztahu k vývoji veřejných rozpočtů) k takovému snížení příjmu může dojít. Ministr nesouhlasí s argumentací navrhovatele, že omezením výše dalších platů v roce 2003 došlo k nepřipustné nivelizaci postavení soudců a ostatních skupin odměňovaných z veřejných rozpočtů. Poukazuje na to, že k této zákonné úpravě došlo z objektivního důvodu nepříznivého stavu státního rozpočtu. Zatímco výše dalšího platu byla v roce 2003 omezena všem skupinám osob odměňovaných z veřejných rozpočtů stejnou měrou, zůstala nadále nedotčena diferenciací vyplývající z rozdílné výše měsíčního platu a dalších náležitostí spojených s výkonem funkce.

Ministr spravedlnosti nesouhlasí ani s navrhovatelovým tvrzením, že takové zákonné opatření je zásahem do soudcovské nezávislosti. Hmotné zabezpečení je podle jeho mínění pouze jednou z podpůrných podmínek vytvářejících prostředí pro uplatňování principu soudcovské nezávislosti a mezi hmotným zabezpečením a podstatou tohoto principu není bezprostřední souvislost. Ministr pokládá za nepřijatelný názor, že míra nezávislosti soudce je, bez ohledu na jakékoliv existující objektivní okolnosti, přímo závislá na výši hmotného zabezpečení. Dále uvádí, že úroveň hmotného zabezpečení musí odrážet obecné reálné ekonomické poměry státu, v němž je soudnictví jako služba veřejnosti vykonáváno.

Závěrem svého stanoviska ministr spravedlnosti navrhuje, aby Ústavní soud návrh na zrušení části zákona č. 425/2002 Sb. odmítnul. Vyslovuje názor, že otázku, která je předmětem tohoto návrhu, by měl do budoucna vyřešit zákonodárce tím, že odstraní z platového systému institut dalšího platu a bude jej kompenzovat odpovídajícím zvýšením měsíčního platu.

III.

Projednávaná právní problematika i všechny skutkové okolnosti případu byly dostatečně zřejmy z listinných podkladů a protože se od ústního jednání nedalo očekávat další objasnění věci, Ústavní soud od něj se souhlasem všech účastníků upustil podle § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu.

IV.

Předložený návrh se týká těchto ustanovení zákona č. 425/2002 Sb.:

„§ 1

Pro určení platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce

- a) poslance a senátora Parlamentu,
- b) člena vlády,
- c) prezidenta republiky,
- d) soudce Ústavního soudu,
- e) člena, viceprezidenta a prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,
- f) člena, místopředsedy a předsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,
- g) ředitele Bezpečnostní informační služby,
- h) soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu,
- i) Veřejného ochránce práv a zástupce Veřejného ochránce práv,
- j) předsedy Komise pro cenné papíry a člena prezidia Komise pro cenné papíry,
- k) předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů a inspektora Úřadu pro ochranu osobních údajů,
- l) státního zástupce a
- m) ředitele Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a zaměstnance Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

se v roce 2003 použije platová základna ve výši dosažené k 31. prosinci 2002. V důsledku změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku provedené pro zaměstnance ministerstev s účinností následující po dni 31. prosince 2002 se platová základna v uvedeném roce nezvyšuje.

§ 2

Pokud podle zvláštního právního předpisu náleží osobám uvedeným v § 1 další plat, poskytně se jim za první a druhé pololetí roku 2003 jen ve výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.“.

Návrh tohoto zákona předložila vláda Poslanecké sněmovně dne 10. září 2002 v rámci návrhů osmi zákonů, jejichž účelem bylo řešení rozpočtové situace vzniklé po katastrofických povodních v srpnu 2002. U všech těchto návrhů vláda požádala, aby byly projednávány ve stavu legislativní nouze, a takto také byly Poslaneckou sněmovnou projednány.

V důvodové zprávě k návrhu tohoto zákona vláda uvádí, že platovými úpravami se sleduje úspora výdajů státního rozpočtu, a to „...v souvislosti s ekonomickou situací vzniklou v důsledku povodní v srpnu letošního roku“. Celková úspora, kterou má nová úprava přinést, se v důvodové zprávě odhaduje na 480 – 500 milionů Kč, z toho úspora vzniklá krácením dalších platů se odhaduje na 250 milionů Kč (vedle toho se předpokládala úspora vzniklá „zmrazením“ platové základny na úrovni roku 2002 a blíže nespecifikovaná úspora dalších výdajů, např. na náhrady výdajů odvozených z výše platové základny).

Poslaneckou sněmovnou byl návrh tohoto zákona projednáván jako sněmovní tisk č. 46. Návrhem se dne 11. září 2002 zabýval garanční výbor pro sociální politiku a zdravotnictví, který doporučil jeho přijetí. Plénem Poslanecké sněmovny byl projednáván na 5. schůzi dne 13. září 2002; ze 187 přítomných poslanců pro jeho schválení hlasovalo 154 poslanců, proti nebyl nikdo.

Návrh zákona byl doručen dne 16. září 2002 Senátu, kde byl jako senátní tisk č. 356 posuzován ve dvou výborech, a to

- ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který ve svém usnesení doporučil Senátu návrhem zákona se nezabývat,
- ve výboru ústavně-právním, který jako výbor garanční k návrhu zákona nepřijal žádné usnesení.

Poté Senát projednal návrh zákona na své 21. schůzi dne 19. září 2002 a přijal usnesení, v němž vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Pro toto usnesení z 49 přítomných senátorů hlasovalo 32, šest bylo proti.

Zákon byl po podpisu prezidentem republiky dne 25. 9. 2002 zveřejněn dne 1. 10. 2002 v částce 151 Sbírky zákonů pod č. 425/2002 Sb. a téhož dne nabyl účinnosti.

Ústavní soud konstatuje, že zákon č. 425/2002 Sb. byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Zjistil, že napadený zákon byl řádně projednán a schválen zákonodárným sborem, podepsán příslušnými ústavními činiteli a vyhlášen ve Sbírce zákonů. Proto nic nebránilo posuzovat napadené ustanovení zákona z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem České republiky.

V.

Ústavní soud se problematikou platových restrikcí vůči soudcům ve formě odejmutí „dalšího platu“ zabýval v řadě svých rozhodnutí. Podrobná rekapitulace této judikatury je obsažena v nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 30, nález č. 87; vyhlášen pod č. 198/2003 Sb.). Navzdory této skutečnosti, jelikož Ústavní soud je s daným problémem opětovně konfrontován, nezbývá než tuto rekapitulaci rámcově zopakovat.

V derogačním nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/99 ze dne 15. září 1999 (Sbírka rozhodnutí, svazek 15, nález č. 125; vyhlášen pod č. 233/1999 Sb.) Ústavní soud zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí 1998. Nosným důvodem nálezu byl argument principem soudcovské nezávislosti, do jehož rámce soud vztáhnul i „aspekty materiální povahy“. Argumentem dalším se stal poukaz na rozdílnost ústavního postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé.

Nálezem ze dne 3. července 2000 sp. zn. Pl. ÚS 18/99 (Sbírka rozhodnutí, svazek 19, nález č. 104; vyhlášen pod č. 320/2000 Sb.) Ústavní soud návrh na zrušení části ustanovení § 4a zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 287/1997 Sb., upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí 1997, zamítl. I v daném nálezu přitom zdůraznil, že soudcovská nezávislost představuje jednu ze základních demokratických hodnot, jejímuž zajištění nesporně napomáhá i materiální zabezpečení soudců. Považoval přitom za podstatné, aby do platů soudců jiné orgány státní moci nezasahovaly, a to jakoukoliv formou, svévolně a opakovaně. Pro rozhodovaný případ ale zásah zákonodárce znaky svévole nevykazoval. Dle Ústavního soudu při posouzení ústavnosti napadeného zákonného ustanovení nebylo lze odhlédnout od obtížné sociální a hospodářské reality, v níž se Česká republika v roce 1997 nacházela.

Téhož dne, tj. 3. července 2000, Ústavní soud nálezem sp. zn. Pl. ÚS 16/2000 (Sbírka rozhodnutí, svazek 19, nález č. 105; vyhlášen pod č. 321/2000 Sb.) zamítl i návrh na zrušení části ustanovení § 1 zákona č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 1999 a roku 2000. Nezměnil přitom základní východisko posuzování daného problému. Zdůraznil, že plat soudců by neměl být pohyblivým faktorem podle okamžitých představ toho či onoho vládního seskupení. Odejmutí „dalšího platu“ hodnotil proto jako výjimečný akt, který lze oprávnit pouze z vážných důvodů, za něž považoval dopad finančních potíží státu, a pouze v souvislosti s komplexem přijatých úsporných opatření týkajících se platů v celé sféře státních představitelů a zaměstnanců.

Konečně dne 11. června 2003 Ústavní soud nálezem sp. zn. Pl. ÚS 11/02 zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 416/2001 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2001 a stanovení výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2002 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům, členům prezidia Komise pro cenné papíry, zástupci Veřejného ochránce práv a členům bankovní rady České národní banky, a to upravujícího odejmutí dalšího platu

soudcům za druhé pololetí roku 2001 a snižujícího další plat za první a druhé pololetí roku 2002 na výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.

Posuzovaná změna v zákonné úpravě vztahující se k platovým poměrům soudců překročila dle názoru Ústavního soudu ústavní limity pro akceptaci „výjimečnosti“ aktu, jímž došlo k odejmutí dalšího platu soudcům, tak, jak tyto soud vymezil v předchozích rozhodnutích. Uvedl dále, že lze-li za zcela výjimečných okolností akcentovat princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců, neplatí tato relace obou principů obecně jako jednou pro vždy a za všech okolností daná. Naopak, platové poměry soudců v širokém smyslu mají být stabilní nesnižovatelnou veličinou, nikoli pohyblivým faktorem, s nímž kalkuluje to či ono vládní uskupení např. proto, že se mu zdají platy soudců příliš vysoké ve srovnání s platy státních zaměstnanců nebo ve srovnání s jinou profesní skupinou. Jinými slovy, lze-li akceptovat aplikaci principu rovnosti ve svrchu uvedeném smyslu co do výjimečného ekonomicky odůvodněného krácení platů všech, nelze akceptovat rovnost všech svrchu uvedených skupin (ani jako cílovou kategorii) co do konečné výše platů. Usilování o takovou rovnost vybočuje z kategorie ústavnosti, jde o politický cíl, který nemá oporu v ústavně chápaném principu rovnosti. Tento princip nalézá v materiálním smyslu své hranice ve vyjádření, dle kterého „stejně nesmí být upravováno libovolně nestejně, avšak zároveň nestejně nesmí být upravováno libovolně stejně“. Princip rovnosti nelze chápat jako nivelizaci ve výsledku, nýbrž je třeba jej interpretovat jako garanci stejných startovních šancí. Takto vyložený princip rovnosti však zákonodárce dle přesvědčení Ústavního soudu v § 1 zákona č. 416/2001 Sb. zjevně nedodržel. Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/02 zformuloval zobecňující maximum, dle kterého princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců lze akcentovat před principem komplexně chápané nezávislosti soudců za zcela výjimečných okolností, a tím vymezil prostor ústavní konformity platové restrikce vůči soudcům.

Z pohledu komparativního ve vyspělých demokraciích západní Evropy nelze nalézt případ platových restrikcí vůči soudcům, s touto problematikou není tudíž konfrontována ani doktrína. Srovnatelné situace se objevují toliko v postkomunistických evropských zemích.

Ilustrací je rozsáhlá judikatura Ústavního soudu Polské republiky k otázkám ústavnosti zákonné úpravy platů soudců (viz zejména rozhodnutí sp. zn. P 1/94 ze dne 8. listopadu 1994, K 13/94 ze dne 14. března 1995, P 1/95 ze dne 11. září 1995, P 8/00 ze dne 4. října 2000). Ve všech uvedených rozhodnutích se soud zabýval ústavností hledisek stanovení výše platů soudců z pohledu čl. 178 odst. 2 Ústavy Polské republiky, dle kterého platy soudců musí odpovídat důstojnosti jejich úřadu a zajistit plnění jejich povinností.

V rozhodnutí sp. zn. K 12/03 ze dne 18. února 2004 Ústavní soud Polské republiky při posuzování ústavnosti sazeb navyšování platů soudců (u kterých došlo nikoli retroaktivně ke snížení) vyslovil v kontextu platových restrikcí vůči soudcům dvě klíčové teze: Dle první v případě rozpočtových potíží státu mají být platy soudců chráněny před „nadměrným nepříznivým kolísáním“. Druhou je pak zásada nepřipustnosti snižování platů soudců, která dle soudu je „ústavou výjimečně silně chráněna“ (čl. 178 odst. 2 Ústavy Polské republiky). Za jedinou ústavně akceptovatelnou výjimku z této zásady se považuje ve smyslu čl. 216 odst. 5 Ústavy Polské republiky případ, překročí-li veřejný dluh 3/5 hodnoty ročního národního produktu.

Z nástinu judikatury Ústavního soudu, jakož i z komparativní ilustrace judikaturou Ústavního soudu Polské republiky lze k otázce ústavnosti následného zákonného odejmutí části platu soudců, na který byl před přijetím tohoto opatření dán zákonný nárok, vyvodit tyto základní zobecňující teze:

- posouzení ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům pro konkrétní období konkrétního roku spadá do rámce vymezeného principem soudcovské nezávislosti,
- ústavní postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé se vzhledem k principu dělby moci a principu nezávislosti soudců odlišuje, z čehož plyne i rozdílný dispoziční prostor pro zákonodárce k platovým restrikcím vůči

- soudcům ve srovnání s dispozičním prostorem k takovýmto restrikcím v jiných oblastech veřejné sféry,
- zásah do materiálního zabezpečení soudců garantovaného zákonem nesmí být výrazem svévole zákonodárce, nýbrž musí být, vycházející ze zásady proporcionality, odůvodněn výjimečnými okolnostmi, např. tíživou finanční situací státu, přičemž i za splnění této podmínky musí být zohledněna odlišnost funkce soudců a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy; takovýto zásah nesmí zavdat důvod k obavám, nedotýká-li se omezení důstojnosti soudců [viz doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. r. (94) 12 ze dne 13. října 1994], příp. není-li výrazem ústavně nepřipustného tlaku moci zákonodárné a moci výkonné na moc soudní.

Princip nezávislého soudnictví je jednou z podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy). Požadavek nezávislé justice pramení ze dvou zdrojů: z neutrality soudců jako garance spravedlivého, nestranného a objektivního soudního řízení a ze zajištění práv a svobod jednotlivců soudcem odděleným od politické moci. Nezávislost soudců je garantována zárukami zvláštního právního postavení (mezi než nutno zařadit nesesaditelnost, neodvolatelnost, nedotknutelnost), dále zárukami organizační a funkční nezávislosti na orgánech, reprezentujících zákonodárnou a zejména výkonnou moc, jakož i oddělením soudnictví od moci zákonodárné a výkonné (zejména uplatněním zásady inkompatibility). Z hlediska obsahového je pak soudcovská nezávislost zajištěna vázaností soudců toliko zákonem, tj. vyloučením jakýchkoli prvků subordinace v soudcovském rozhodování. Základními komponenty principu nezávislosti soudnictví se Ústavní soud komplexně zabýval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 7/02 (Sbírka rozhodnutí, svazek 26, nález č. 78; vyhlášen pod č. 349/2002 Sb.).

Svévolný zásah zákonodárce do oblasti materiálního zajištění soudců, v tom rámci i platové restrikce, nutno do rámce chráněného principem jejich nezávislosti podřadit ze dvou důvodů.

Nezávislost soudců je v první řadě podmíněna jejich morální integritou a odbornou úrovní, zároveň ale je spjata i s jejich přiměřeným materiálním zajištěním. Tento komponent principu nezávislosti soudců byl zakotven i v doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. r. (94) 12 ze dne 13. října 1994 ohledně nezávislosti, efektivnosti a role soudců, dle něhož se mezi „řádné pracovní podmínky“ soudců řadí i „zajištění přiměřenosti postavení a odměňování soudců s ohledem na důstojnost jejich profese a pracovní zatížení“ (Zásada III, bod 1b). Obdobná maxima je obsažena i v čl. 6.1 Evropské charty o statutu soudce, přijaté účastníky multilaterálního setkání organizovaného Radou Evropy ve dnech 8. až 10. července 1998, dle něhož soudci z povolání mají právo na plat, jehož výše má být stanovena tak, aby je chránila před tlakem směřujícím k ovlivnění jejich rozhodnutí a všeobecně k ovlivnění jejich chování při nalézání práva, kterým by mohla být ohrožena jejich nezávislost a nestrannost.

Druhým důvodem podřazení zákazu svévolného zásahu do materiálního zajištění soudců (platových restrikcí) do rámce principu jejich nezávislosti je vyloučit možnost, eventualitu nátlaku moci zákonodárné, resp. výkonné na rozhodování soudců. Jinými slovy, vyloučit svévolné zásahy do materiálního zajištění soudců jako eventuální formu „penalizace“ soudců ze strany legislativy a exekutivy, a tím i formy nátlaku na jejich rozhodování.

Takto vyložená hlediska posuzování ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům aplikoval důsledně Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 11/02, v němž zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 416/2001 Sb., a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 2001 a snižujícího další plat za první a druhé pololetí roku 2002 na výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.

Obdobně jak je tomu u všech demokratických ústavních soudů, i Ústavní soud České republiky pro řešení kolize základních práv, případně ústavním pořádkem chráněných veřejných statků, a to v řízení o kontrole norem i v řízení o ústavních stížnostech, aplikuje princip proporcionality (poprvé jej komplexně vyložil v případě posuzování ústavnosti institutu utajení osobních údajů svědků v trestním procesu – sp. zn. Pl. ÚS 4/94, Sbírka rozhodnutí, svazek 2, nález č. 46; vyhlášen pod č. 214/1994 Sb.). V posuzované věci jde přitom o kolizi principu na straně jedné nezávislosti soudců

a základních práv plynoucích z ústavního principu rovnosti, na straně druhé pak veřejného dobra, solidarity v případě výjimečné události a zajištění finančních prostředků na zmírnění, příp. odstranění jejich následků.

Princip proporcionality je založen metodologicky na třech krocích:

Prvním je hodnocení jednoduchého práva hlediskem vhodnosti, jehož obsahem je posuzování zvoleného normativního prostředku z pohledu možného naplnění sledovaného účelu. Není-li daný normativní prostředek způsobilý sledovaného účelu dosáhnout, resp. se s proklamovaným účelem neshoduje, jde ze strany zákonodárce o projev svévole, jenž se považuje za rozporný s principem právního státu.

Druhým krokem uplatnění principu proporcionality je posouzení jednoduchého práva hlediskem potřebnosti, jež sleduje analýzu plurality možných normativních prostředků ve vztahu k zamýšlenému účelu a jejich subsidiaritu z hlediska omezení ústavou chráněné hodnoty – základního práva nebo veřejného statku. Lze-li zákonodárcem sledovaného účelu dosáhnout alternativními normativními prostředky, je pak ústavně konformní ten, jenž danou ústavně chráněnou hodnotu omezuje v míře nejmenší.

Sleduje-li posuzované jednoduché právo na straně jedné ochranu určité ústavně chráněné hodnoty, na straně druhé však jinou omezuje, třetí hledisko principu proporcionality, jímž je poměrování, představuje metodologii zvažování těchto v kolizi stojících ústavních hodnot.

Pro vyvození závěru v případě kolize základních práv, případně veřejného dobra jako principů, na rozdíl od případu konfliktu norem jednoduchého práva, se Ústavní soud řídí příkazem k optimalizaci, tj. postulátem minimalizace omezení základního práva a svobody, příp. veřejného dobra. Jeho obsahem je maxima, dle níž v případě závěru o opodstatněnosti priority jednoho před druhým ze dvou v kolizi stojících základních práv, resp. veřejných statků je nutnou podmínkou konečného rozhodnutí rovněž využití všech možností minimalizace zásahu do jednoho z nich. Příkaz k optimalizaci lze normativně odvodit z ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny, dle něhož základních práv a svobod musí být šetřeno při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod, tudíž analogicky rovněž v případě jejich omezení v důsledku jejich vzájemné kolize.

Vycházejí z takto naznačených hledisek ústavního posouzení dané problematiky, nutno konstatovat, že zákonodárce nedostal již kautelám plynoucím z postulátu vhodnosti, tj. vztahu mezi použitými právními prostředky a cíly zákonodárce.

Intence, jež vedly zákonodárce k přijetí zákona č. 425/2002 Sb., shrnul ve svém vystoupení ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach na jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 13. září 2002 [v rámci projednání vládního návrhu zákona, kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003, (sněmovní tisk 46)] takto: „Předložený vládní návrh zákona obsahuje jedno z opatření, která mají přinést nezbytné úspory ve výdajích státního rozpočtu na rok 2003. V souvislosti s ekonomickou situací vzniklou v důsledku povodní v srpnu letošního roku bylo nutné navrhnout již druhé oddálení realizace nového, 16třídního platového systému pro zaměstnance veřejných služeb a správy, snížit objem prostředků určených na zvýšení jejich platů o více než polovinu. Současně nebude možné poskytnout zaměstnancům veřejných služeb a správy v každém pololetí roku 2003 další plat ve výši částky odpovídající měsíčně poskytovaným složkám platu, ale stejně jako v minulých letech pouze ve výši poloviny této částky. V návaznosti na tato nezbytná opatření byl vypracován i předložený návrh zákona, kterým se zmrazí výše platů poslanců, senátorů, členů vlády, soudců, státních zástupců a dalších osob na úrovni dosažené v roce 2002. Tím se zamezí dalšímu vzdalování se úrovně těchto osob od úrovně platů zaměstnanců ve veřejných službách a správě, a to až do účinnosti nového způsobu určování výše platové základny, který vývoj platů představitelů státní moci a některých dalších osob od roku 2004 přibrzdí a přizpůsobí

vývoji platů financovaných z veřejných zdrojů. Současně se navrhuje, aby i představitelům státní moci byl stejně jako zaměstnancům veřejných služeb a správy poskytnut další plat, pokud na něj mají nárok, v každém pololetí roku 2003 pouze v poloviční výši. Vedle výrazu solidarity s občany postiženými povodněmi by přijetí navržené úpravy znamenalo úsporu ve výdajích státního rozpočtu v celkové výši cca 480 – 500 milionů korun.“.

Účelem zákona č. 425/2002 Sb. dle vyjádření předkladatele jeho návrhu bylo tudíž zajistit proporcionalitu ve výši platů zaměstnanců veřejné správy a služeb a představitelů státní moci, některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, dále uplatnit solidaritu s občany postiženými povodněmi, jakož i získat finanční prostředky pro odstraňování jejich následků.

Vláda v pozici navrhovatele přitom zpochybnila pravdivost proklamované intence zákona č. 425/2002 Sb., a to navýšením stupnice platových tarifů zaměstnanců veřejné sféry s účinností od 1. ledna 2003 (nařízeními vlády č. 582/2002 Sb., č. 583/2002 Sb., č. 584/2002 Sb. a č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě), jakož i přijatým státním rozpočtem na rok 2003. Dle tabulkové přílohy návrhu státního rozpočtu na rok 2004, předloženého vládou Poslanecké sněmovně, pro zaměstnance v ústředních orgánech státní správy představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 4 840 899 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 5 669 263 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 5 916 963 tis. Kč (tabulka č. 9), v organizačních složkách státu představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 8 755 060 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 10 319 286 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 10 524 110 tis. Kč (tabulka č. 10), ve složkách obrany, bezpečnosti, celní a právní ochrany představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 26 999 082 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 29 161 674 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 30 156 796 tis. Kč (tabulka č. 11), v tzv. ostatních organizačních složkách státu představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 11 406 195 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 12 545 862 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 13 205 240 tis. Kč (tabulka č. 12).

Za těchto okolností stěží lze akceptovat tezi o „nutných úsporách v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě“, naopak, nutno konstatovat, že obsah zákona č. 425/2002 Sb. se s jeho proklamovaným účelem neshoduje. Tímto založené porušení principu proporcionality nutno pak kvalifikovat jako projev svévole ze strany zákonodárce, jenž je v rozporu s principem právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy).

Ze zásady potřeby pak plyne pro zákonodárce maxima, dle níž lze-li sledovaného účelu dosáhnout alternativními normativními prostředky, je pak ústavně konformní ten, jenž danou ústavně chráněnou hodnotu (základní práva a svobody, veřejná dobra) omezuje v míře nejmenší.

K dosažení solidarity v případě výjimečných událostí (jakými byly povodně v roce 2002) lze dospět ústavně konformními postupy, tj. při respektování základních práv a svobod, zejména pak ústavního principu rovnosti. Shodné kautely platí i pro získání finančních prostředků pro zmírnění či odstranění následků takovýchto událostí.

Vláda se o prosazení řešení, jež by představovalo uplatnění solidarity a zajištění nezbytných finančních prostředků, zároveň ale nenarušilo ústavní rámec ochrany základních práv, pokusila a předložila Parlamentu návrh zákona, kterým se měl změnit zákon č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh, označovaný jako „povodňový daňový balíček“, měl podle propočtů vlády přinést zvýšení příjmu státního rozpočtu v roce 2003 ve výši 10,7 mld. Kč, přičemž tento výnos měl být určen na pokrytí povodňových škod. Uvedený vládní návrh byl projednáván jako sněmovní tisk č. 38 na schůzi Poslanecké sněmovny dne 13. září 2002, tedy ještě před projednáváním napadnutého zákona č. 425/2002 Sb., přičemž byl Poslaneckou sněmovnou zamítnut.

Svým postupem zákonodárce tudíž nedostal ani dalšímu z komponentů principu proporcionality, zásadě potřeby, když za existence plurality možných normativních prostředků ve vztahu k za-

mýšlenému účelu nerespektoval jejich subsidiaritu z hlediska omezení ústavou chráněné hodnoty – základního práva plynoucího z ústavního principu rovnosti a ústavní ochrany nezávislosti soudců.

Vycházejí z takto vyložených důvodů, nutno považovat platovou restrikcí vůči soudcům obsaženou v ustanovení § 1 písm. h) a § 2 zákona č. 425/2002 Sb. za rozpornou s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy, čl. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

VI.

Podle ustanovení § 2 uvedeného zákona platí: „Pokud podle zvláštního právního předpisu náleží osobám uvedeným v § 1 další plat, poskytne se jim za první a druhé pololetí roku 2003 jen ve výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.“. Dle ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 425/2002 Sb. pro určení platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce „soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“ se v roce 2003 použije platová základna ve výši dosažené k 31. prosinci 2002, přičemž uvedené ustanovení § 1 obsahuje písmena a) až m).

Ratio decidendi předmětného nálezu dopadá tudíž na vymezený okruh osob (soudce), jehož se týká ustanovení § 2 předmětného zákona, přičemž tento okruh osob je upraven odkazem na jiné ustanovení téhož zákona, jež pro tyto osoby stanoví jiná práva, příp. povinnosti. Daný odkaz je přitom formulován obecně, tj. nejen ve vztahu k soudcům, nýbrž i dalším přesně vymezených subjektům.

Zrušení odkazující normy v její úplnosti, tj. ustanovení vyjádřeného v § 2 zákona č. 425/2002 Sb. slovy „§ 1“, by tudíž dopadalo i na osoby, pro které derogační důvody nevypovídají. Zrušení ustanovení vyjádřeného v § 1 zákona č. 425/2002 Sb. slovy „h) soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu“ by ale vybočilo z rámce předmětu řízení, představovalo by totiž pro soudce zrušení úpravy platové základny.

V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 24/94 (Sbírka rozhodnutí, svazek 3, nález č. 19; vyhlášen pod č. 80/1995 Sb.), jenž byl pak následován judikaturou v řízení o kontrole norem, Ústavní soud vymezil pojem zákonného ustanovení tak, že jím rozumí jakoukoli část textu právního předpisu s normativním obsahem, tedy výraz, obsahující jakékoli jazykové prostředky, jehož smyslem je vyjádření právní normy nebo některého z komponentů její skutkové podstaty (např. okruhu subjektů nebo situací), resp. právního následku (tj. právní povinnosti nebo sankce).

Ustanovení § 1 předmětného zákona, jak bylo již uvedeno, obsahuje písmena a) až m), čili tato písmena obsahuje implicitně i norma odkazující, obsažená v ustanovení § 2 daného zákona, stanoví-li: „Pokud podle zvláštního právního předpisu náleží osobám uvedeným v § 1 další plat, poskytne se jim za první a druhé pololetí roku 2003 jen ve výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.“.

Vycházejíc z uvedeného, plénum Ústavního soudu rozhodlo o derogaci předmětného zákonného ustanovení ve znění, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu. To znamená, že se nálezem Ústavního soudu zrušuje v § 2 zákona č. 425/2002 Sb. implicitně obsažený odkaz na ustanovení § 1 písm. h) téhož zákona.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujali k rozhodnutí pléna soudci Stanislav Balík, Vojen Güttler, Jan Musil a Pavel Rychetský a k jeho odůvodnění soudce Miloslav Výborný.

356**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 14. července 2005 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vojen Güttler, Pavel Holländer, Ivana Janů, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická ve věci návrhu Městského soudu v Brně, za který jedná předsedkyně senátu Mgr. Š. M., na zrušení části zákona č. 590/2004 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a poslancům Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky,

takto:

Ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a poslancům Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky, se zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Odůvodnění**I.**

Návrhem, který byl Ústavnímu soudu doručen dne 2. 3. 2005, se navrhovatel domáhal zrušení:

- a) části zákona č. 427/2003 Sb., kterým se pro rok 2004 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, poslanců Evropského parlamentu, soudců a státních zástupců, výše dalšího platu těchto osob za první pololetí roku 2004, a kterým se mění některé související zákony, a to konkrétně v části týkající se jedné poloviny dalšího platu soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu za druhé pololetí roku 2004 [ustanovení § 2 ve vztahu k ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 427/2003 Sb.],
- b) části zákona č. 590/2004 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a poslancům Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky, a to konkrétně § 1 písm. h) tohoto zákona.

Ústavní soud po přezkoumání podmínek projednání návrhu zjistil, že ve věci uvedené sub a), tj. v otázce návrhu na zrušení části zákona č. 427/2003 Sb., již bylo před Ústavním soudem zahájeno řízení pod sp. zn. Pl. ÚS 43/04 (pozn. red.: nález sp. zn. Pl. ÚS 43/04 byl přijat týž den jako tento nález, tj. dne 14. července 2005). V této části proto Ústavní soud usnesením ze dne 14. dubna 2005 č. j. Pl. ÚS 9/05-9 mimo ústní jednání návrh Městského soudu v Brně odmítl ve smyslu § 43 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 43 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), a to jako návrh nepřipustný.

Ústavní soud se tak v dalším řízení zabýval pouze návrhem uvedeným výše sub b), tj. návrhem na zrušení § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2004

představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a poslancům Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky. Tento návrh podal navrhovatel podle § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu, a to poté, co v souvislosti se svojí rozhodovací činností ve věci vedené pod sp. zn. 34 C 18/2005 podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) dospěl k závěru, že ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb., jehož má být při řešení této věci použito, je v rozporu s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Ve věci sp. zn. 34 C 18/2005 je Městským soudem v Brně rozhodováno o žalobě soudce téhož soudu, v níž se žalobce domáhá vůči České republice – Městskému soudu v Brně zaplacení dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 v celkové výši 47 000 Kč, přičemž svůj nárok zakládá na splnění podmínek § 4 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů. Ve výplatním termínu 15. ledna 2005 mu však v důsledku opatření učiněných na základě zákonů č. 427/2003 Sb. a č. 590/2004 Sb. další plat za druhé pololetí roku 2004 vyplacen nebyl.

Odejmutím dalšího platu za druhé pololetí roku 2004 došlo dle navrhovatele k nepřípustnému a opakovanému zásahu do soudcovské nezávislosti. Zákonem č. 427/2003 Sb. došlo k tomu, že soudcům byla odejmuta polovina dalšího platu náležejícího za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006 s tím, že se v uvedených letech použije platová základna ve výši dosažené podle zvláštního právního předpisu ke dni 31. prosince 2003 (což představuje „zmražení platu“). Podle § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb. byl následně soudcům odňat další plat (druhá polovina) za druhé pololetí roku 2004.

Městský soud v Brně v této souvislosti rovněž poukázal na skutečnost, že nešlo v poslední době o ojedinělý zásah do soudcovské nezávislosti. Uvedl jako příklad zákon č. 420/2002 Sb., kterým se zkracuje doba, po kterou je představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům a státním zástupcům poskytován plat při dočasné neschopnosti k výkonu funkce, a kterým se stanoví některá opatření v nemocenském pojištění (péči) a v důchodovém pojištění, jímž byla soudcům výrazně zkrácena doba, po kterou je jim poskytován plat při dočasné neschopnosti výkonu funkce, a to z původních 6 měsíců na dobu 20 pracovních dnů, přičemž i institut poskytování plného platu při dočasné neschopnosti považuje za jednu ze součástí záruk materiálního zabezpečení soudce. Za další omezení platové úrovně soudců pak označuje i důsledky, jež vyplynuly ze zákona č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003. Dle ustanovení § 1 uvedeného zákona se pro určení platu a dalších náhrad a výdajů spojených s výkonem funkce v roce 2003 pro vyjmenované představitele a soudce použije platová základna ve výši dosažené ke dni 31. prosince 2002, přičemž s ohledem na změnu právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku provedenou pro zaměstnance ministerstev s účinností následující po dni 31. prosince 2002 se platová základna v uvedeném roce nezvýšila. Ačkoliv tedy za normálního běhu událostí mělo dle navrhovatele od 1. ledna 2003 dojít ke zvýšení platu soudce v důsledku změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku provedené pro zaměstnance ministerstev, ad hoc přijatým zákonem k tomu u soudců nedošlo. Dále navrhovatel odkázal na důvodové zprávy k uvedeným zákonům č. 420/2002 Sb. a č. 425/2002 Sb., ze kterých plyne, že jimi zákonodárce sledoval cíl „zachování srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, tj. státních zaměstnanců, představitelů státní moci a soudců, přičemž zvláštní postavení soudců, pokud jde o výši odměňování, se zákonodárci jevílo jako nespravedlivé a neproporcionální. Tento postup označil Městský soud v Brně za neústavní, stojící v rozporu s právem soudce na hmotné zabezpečení, které je jednou z garancí jeho soudcovské nezávislosti. Poukázal přitom na skutečnost, že zákonodárce požadavek na zachování „srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, uvedený ve zmíněných důvodových zprávách, později nedodržel, protože mimo jiné:

- novelizací nařízení vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 582/2002 Sb., došlo s účinností od 1. ledna 2003 k navýšení stupnice platových tarifů podle pla-

- tových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 253/1992 Sb.,
- novelizací nařízení vlády č. 251/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců rozpočtových a některých dalších organizací, ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 583/2002 Sb., došlo s účinností od 1. ledna 2003 k navýšení stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 251/1992 Sb.,
 - novelizací nařízení vlády č. 79/1994 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků Sboru požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací (služební platový řád), ve znění pozdějších předpisů, provedenou nařízením vlády č. 584/2002 Sb., došlo s účinností od 1. ledna 2003 k navýšení stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 79/1994 Sb.,
 - přijetím nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, došlo s účinností ode dne 1. ledna 2004 k navýšení stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 330/2003 Sb.

Tyto nepřípustné zásahy pokračovaly i v dalším období, kdy na základě zákona č. 427/2003 Sb., v tehdy platném znění, a zákona č. 590/2004 Sb. byl soudcům další plat za druhé pololetí 2004 zcela odňat. Roční příjem soudce proto nejen stagnuje, ale dokonce znatelně klesá, když v roce 2001 a 2002 soudce obdržel celkem 14 platů (12 měsíčních a 2 další platy), v roce 2003 to bylo 13 platů (12 měsíčních a 2 poloviny dvou dalších platů) a v roce 2004 jen 12 měsíčních a polovinu dalšího platu. Další plat nelze podle navrhovatele považovat za bonusy k běžnému měsíčnímu příjmu soudce, neboť se tak nepřípustně směšuje kalendářní a výplatní období. Proto odnětím byť i jen jednoho z dalších platů dochází automaticky i k celkovému snížení zákonem zaručeného ročního příjmu soudce. Platové otázky soudců jsou tak ponechány libovůli zákonodárce, ačkoli cílem zákona č. 236/1995 Sb. bylo vytvořit pevná pravidla pro stanovení výše platů (i soudců), aby se nestávaly předmětem politických kalkulací.

K těmto opatřením došlo v době, kdy zákonodárci bylo známo odůvodnění nálezu Ústavního soudu č. 198/2003 Sb. (sp. zn. Pl. ÚS 11/02), s jehož vývody se navrhovatel ztotožňuje. Poukázal zejména na závěr Ústavního soudu, podle kterého mají být platové poměry soudců v širokém smyslu stabilní nesnižovatelnou veličinou, nikoli pohyblivým faktorem, s nímž kalkuluje to či ono vládní uskupení např. proto, že se mu zdají platy soudců příliš vysoké ve srovnání s platy státních zaměstnanců nebo ve srovnání s jinou profesní skupinou. Usilování o takovou rovnost vybočuje z kategorie ústavnosti, jde o politický cíl, který nemá oporu v ústavně chápaném principu rovnosti. Tento princip nalézá v materiálním smyslu své hranice ve vyjádření, dle kterého „stejně nesmí být upravováno libovolně nestejně, avšak zároveň nestejné nesmí být upravováno libovolně stejně“. Princip rovnosti nelze chápat jako nivelizaci ve výsledku, nýbrž je třeba jej interpretovat jako garanci stejných startovních šancí. Takto vyložený princip rovnosti však zákonodárce zjevně nedodržel. I v tomto případě změny v zákonné úpravě vztahující se k platovým poměrům soudců překročily ústavní limity pro akceptaci „výjimečnosti“ aktu, jak ji definoval nálezy Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 16/2000, publikovaný pod č. 321/2000 Sb., a bylo třeba vycházet z principiální argumentace, kterou Ústavní soud vyložil v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 13/99, publikovaném pod č. 233/1999 Sb. V této souvislosti navrhovatel poukázal na závěr nálezu č. 198/2003 Sb., podle kterého sice lze za zcela výjimečných okolností akcentovat princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců, tato relace obou principů neplatí však obecně jako jednou pro vždy a za všech okolností daná.

Proto navrhovatel stojí na stanovisku, že i v tomto případě je napadená právní úprava v rozporu s čl. 1 odst. 1 Ústavy ve spojení s jejím čl. 82 odst. 1, z nichž plyne povinnost státu zajistit soudcům i materiálně nezávislost, a to jako garanci nestranného a spravedlivého rozhodování o právech osob. Rovněž tak se domnívá, že napadená část zákona je v rozporu s čl. 1 Listiny, který stanoví rovnost v právech, když se znovu opřel o stanovisko Ústavního soudu, podle kterého v daném případě zákonodárce upravil stejně poměry nestejných profesních kategorií s cílem přiblížit se k nivelizaci ve výsledku, což je nelegitimní.

II.

Ústavní soud nejdříve posoudil splnění podmínek, za kterých může o návrhu rozhodnout. Návrh podal oprávněný navrhovatel ve smyslu § 64 odst. 3 zákona o Ústavním soudu. Jak vyplývá z návrhu, žalobní návrh se opírá o ustanovení, jehož má být při řešení věci použito, přičemž toto ustanovení je podle názoru obecného soudu v rozporu s ústavním pořádkem. Je proto splněna podmínka čl. 95 odst. 2 Ústavy, neboť pro řešení věci je nutné, aby obecný soud použil § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb., jelikož žalobce o toto ustanovení opírá svůj žalobní návrh. Návrh rovněž splňuje podmínku § 66 zákona o Ústavním soudu, když napadené ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb. nebylo dosud změněno. Stejně tak tuto podmínku splňují čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 1 Listiny, což jsou ustanovení ústavního pořádku, se kterými má být § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb. v rozporu. Ústavní soud konečně nezjistil důvody pro zastavení řízení ve smyslu § 67 zákona o Ústavním soudu.

Proto Ústavnímu soudu nic nebránilo, aby vyzval podle § 69 odst. 1 zákona o Ústavním soudu Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky a Senát Parlamentu České republiky, jako účastníky řízení, aby se k tomuto návrhu vyjádřily.

Ve svém vyjádření ze dne 31. května 2005 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky PhDr. Lubomír Zaorálek uvádí, že soudcovská nezávislost jako právní institut má své meze a nelze ji chápat absolutně. Soudce není izolován, ale existuje v rámci určitého systému. Konkrétní úprava nemůže tento systém ignorovat. Úsporná opatření v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců veřejných služeb a správy neumožnila již v 1. pololetí 2004 poskytnout další plat ani v poloviční výši, nýbrž jen ve výši deseti procent. Vzhledem k tomu, že představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům a státním zástupcům byl vyplacen za toto pololetí další plat v padesátiprocentní výši, jediné možné řešení, kterým bylo možno vyjádřit solidaritu se zaměstnanci veřejných služeb a správy, bylo přijmout zákon, kterým se nárok na další plat představitelům státní moci, některých státních orgánů, soudcům a státním zástupcům za druhé pololetí 2004 odejme. Smyslem přijaté úpravy bylo především vyjádření jisté solidarity se zaměstnanci placenými z veřejných zdrojů, a nikoli útok proti soudcovské nezávislosti. Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dále potvrdil, že zákon č. 590/2004 Sb. byl přijat po řádně provedeném zákonodárném procesu, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a vyhlášen ve Sbírce zákonů. Zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem a právním řádem České republiky, přičemž je na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem posoudil ústavnost tohoto zákona a vydal příslušné rozhodnutí.

K návrhu se rovněž vyjádřil předseda Senátu Parlamentu České republiky MUDr. Přemysl Sobotka, který stručně zrekapituloval průběh projednávání předmětného zákona Parlamentem České republiky. Připomenul, že spolu s návrhem tohoto zákona byl projednáván návrh zákona o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování, jehož obsahem bylo s účinností od 1. ledna 2005 zrušit institut dalších platů a obdobných plnění ve vztahu ke všem osobám, jimž taková plnění byla poskytována (pozdější zákon č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování). Senát návrh zákona Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vrátil s pozměňovacím návrhem (Poslanecká sněmovna. 4. volební období. Tisk 679/4), kterým měla být vypuštěna z návrhu zákona ustanovení o odnětí dalšího platu soudcům a státním zástupcům. Z 60 přítomných pro tuto změnu hlasovalo 37 a proti bylo 7 senátorů. Protože jde o obdobnou problematiku jako v předchozích případech odnětí dalších platů soudcům, odkázal na vyjádření k těmto návrhům. Závěrem konstatoval, že je na Ústavním soudu, aby ústavnost napadeného ustanovení posoudil a ve věci rozhodl.

III.

Dle ustanovení § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu může Ústavní soud se souhlasem účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od tohoto jednání očekávat další objasnění věci. Vzhledem

k tomu, že oba účastníci, tj. navrhovatel v podání ze dne 30. června 2005 a účastník řízení ve vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 8. července 2005 a předsedy Senátu Parlamentu České republiky ze dne 30. června 2005, vyjádřili svůj souhlas s upuštěním od ústního jednání, a dále vzhledem k tomu, že Ústavní soud má za to, že od jednání nelze očekávat další objasnění věci, bylo od ústního jednání v předmětné věci upuštěno.

IV.

Ústavní soud v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu je v řízení o kontrole norem povinen posoudit, zda napadený zákon, jeho jednotlivé ustanovení, příp. jiný právní předpis, příp. jeho jednotlivé ustanovení, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem. Ze sněmovních tisků a těsnopiseckých zpráv, jakož i z vyjádření účastníka řízení, bylo zjištěno, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila návrh předmětného zákona na své 38. schůzi dne 23. listopadu 2004, když pro návrh zákona ve znění schváleném Senátem Parlamentu České republiky hlasovalo 46, proti hlasovalo 117 z přítomných 184 poslanců. Pro původní znění návrhu zákona z přítomných 184 poslanců hlasovalo 133 poslanců, proti nebyl žádný. Předmětný zákon byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl pod č. 590/2004 Sb. řádně vyhlášen v částce 203 Sbírky zákonů, která byla rozeslána dne 29. listopadu 2004, a dle svého § 2 nabyl účinnosti dnem vyhlášení, čili dnem rozeslání příslušné částky Sbírky zákonů.

V.

Pokud jde o posouzení obsahu § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb., ve vztahu k ústavnímu pořádku České republiky a jejím mezinárodním závazkům, dospěl Ústavní soud k závěru, že návrh na zrušení tohoto ustanovení je důvodný. Byl přitom veden následujícími úvahami.

Ústavní soud se problematikou platových restrikcí vůči soudcům ve formě odejmutí „dalšího platu“ zabýval v řadě svých rozhodnutí. Podrobná rekapitulace této judikatury je obsažena v nálezu Ústavního soudu č. 198/2003 Sb. [sp. zn. Pl. ÚS 11/02, uveřejněn též ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek 30, nález č. 87]. V této souvislosti je třeba zdůraznit:

- a) Nálezem sp. zn. Pl. ÚS 13/99 ze dne 15. září 1999 (Sbírka rozhodnutí, svazek 15, nález č. 125; vyhlášen pod č. 233/1999 Sb.) Ústavní soud zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí 1998. Nosným důvodem nálezu byl argument principem soudcovské nezávislosti, do jehož rámce soud vztáhnul i „aspekty materiální povahy“. Argumentem dalším se stal poukaz na rozdílnost ústavního postavení soudců na straně jedné a představitelů moci zákonodárné a výkonné, zvláště pak státní správy, na straně druhé.
- b) V zamítavém nálezu ze dne 3. července 2000 č. 320/2000 Sb., sp. zn. Pl. ÚS 18/99, Sbírka rozhodnutí, svazek 19, nález č. 104 (návrh na zrušení části ustanovení § 4a zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 287/1997 Sb., upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí 1997), Ústavní soud zdůraznil, že soudcovská nezávislost představuje jednu ze základních demokratických hodnot, jejímuž zajištění nesporně napomáhá i materiální zabezpečení soudců. Považoval přitom za podstatné, aby do platů soudců jiné orgány státní moci nezasahovaly, a to jakoukoliv formou, svévolně a opakovaně. Pro rozhodovaný případ ale zásah zákonodárce znaky svévole nevykazoval. Dle Ústavního soudu při posouzení ústavnosti napadeného zákonného ustanovení nebylo lze odhlédnout od obtížné sociální a hospodářské reality, v níž se Česká republika v roce 1997 nacházela.
- c) Stejně tak Ústavní soud dne 3. července 2000 nálezem č. 321/2000 Sb., sp. zn. Pl. ÚS 16/2000, Sbírka rozhodnutí, svazek 19, nález č. 105, zamítl návrh na zrušení části ustanovení § 1 zákona

č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 1999 a roku 2000. Nezměnil přitom základní východisko posuzování daného problému. Zdůraznil, že plat soudců by neměl být pohyblivým faktorem podle okamžitých představ toho či onoho vládního seskupení. Odejmutí „dalšího platu“ hodnotil proto jako výjimečný akt, který lze oprávnit pouze z vážných důvodů, za něž považoval dopad finančních potíží státu, a pouze v souvislosti s komplexem přijatých úsporných opatření týkajících se platů v celé sféře státních představitelů a zaměstnanců.

- d) Dne 11. června 2003 Ústavní soud nálezem č. 198/2003 Sb., sp. zn. Pl. ÚS 11/02, zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 416/2001 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 2001 a stanovení výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2002 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům, členům prezidia Komise pro cenné papíry, zástupci Veřejného ochránce práv a členům bankovní rady České národní banky, a to upravující odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 2001 a snižující další plat za první a druhé pololetí roku 2002 na výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.

S ohledem na okolnosti projednávané věci bylo nutno za východisko vzít právní názor vyjádřený v nálezu uvedeném sub d), jak na něj rovněž odkazuje navrhovatel. Zde Ústavní soud k uvedenému závěru dospěl na základě posouzení i dalších souvisejících zákonných úprav. Zákonem č. 425/2002 Sb., kterým se pro rok 2003 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, a kterým se těmto osobám stanoví výše dalších platů za první a druhé pololetí roku 2003, jenž nabyl účinnosti 1. října 2002, bylo v § 1 stanoveno, že se pro určení platu a dalších náhrad a výdajů spojených s výkonem funkce v roce 2003 pro vyjmenované představitele a soudce použije platová základna ve výši dosažené k 31. prosinci 2002. V důsledku změny právní úpravy platových tarifů a osobního příplatku, provedené pro zaměstnance ministerstev s účinností následující po dni 31. prosince 2002, se platová základna v uvedeném roce nezvýšila. Ustanovení § 2 zákona obsahuje zkrácení dalšího platu týmě osobám náležejícího podle zvláštních předpisů pro rok 2003 na polovinu. Ustanovení § 3 vyloučilo pro období od 1. ledna 2003 do 31. prosince 2003 použití § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 309/2002 Sb. V odůvodnění nálezu č. 198/2003 Sb. (sp. zn. Pl. ÚS 11/02) Ústavní soud poukázal na znění důvodových zpráv k návrhům obou výše citovaných zákonů, z nichž je zřejmé, že navrhovatelem byl sledován cíl spočívající v „zachování srovnatelného postavení jednotlivých skupin“ osob, tj. státních zaměstnanců, představitelů státní moci a soudců, přičemž zvláštní postavení soudců, pokud jde o výši odměňování, se navrhovateli jevilo jako nespravedlivé a neproporcionální.

Naznačené změny v zákonné úpravě, vztahující se k platovým poměrům soudců, překročily dle názoru Ústavního soudu rovněž v zákoně č. 590/2004 Sb. ústavní limity pro akceptaci „výjimečností“ aktu, jímž došlo k odejmutí dalšího platu soudcům tak, jak tyto soud vymezil v předchozích rozhodnutích (srov. nálezy č. 321/2000 Sb. a č. 198/2003 Sb.). Znovu tak třeba konstatovat, že lze-li za zcela výjimečných okolností akcentovat princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců, neplatí tato relace obou principů obecně jako jednou pro vždy a za všech okolností daná. Naopak platové poměry soudců v širokém smyslu mají být stabilní nesnižovatelnou veličinou, nikoli pohyblivým faktorem, s nímž kalkuluje to či ono vládní uskupení např. proto, že se mu zdají platy soudců příliš vysoké ve srovnání s platy státních zaměstnanců nebo ve srovnání s jinou profesní skupinou. Jinými slovy, lze-li akceptovat aplikaci principu rovnosti ve svrchu uvedeném smyslu co do výjimečného ekonomicky odůvodněného krácení platů všech, nelze akceptovat rovnost všech svrchu uvedených skupin (ani jako cílovou kategorii) co do konečné výše platů. Usilování o takovou rovnost vybočuje z kategorie ústavnosti, jde o politický cíl, který nemá oporu v ústavně chápaném principu rovnosti. Tento princip nalézá v materiálním smyslu své hranice ve vyjádření, dle kterého „stejně nesmí být upravováno libovolně nestejně, avšak zároveň nestejně nesmí být upravováno libovolně stejně“. Prin-

cip rovnosti nelze chápat jako nivelizaci ve výsledku, nýbrž je třeba jej interpretovat jako garanci stejných startovních šancí.

Z pohledu komparativního ve vyspělých demokraciích západní Evropy nelze nalézt případ platových restrikcí vůči soudcům, s touto problematikou není tudíž konfrontována ani doktrína nebo judikatura (srov. tři tzv. platové rozsudky Spolkového ústavního soudu – Sbírka rozhodnutí Spolkového ústavního soudu, sv. 26, s. 141n., sv. 32, s. 199n., sv. 55, s. 372n.). Lze konstatovat, že stojí na stanovisku, že v extrémních situacích by mohly platové poměry ovlivnit nezávislost soudního rozhodování, což však při stávajících platech soudců nepřichází do úvahy. V současnosti je diskuse vedena spíše k otázce možných úspor v oblasti platů v exekutivě, i zde je však vylučováno čisté konsolidování rozpočtu jako možný obecný motiv, je mu přisuzována jen doplňující funkce – srov. Wolff, H. A.: Die Gestaltungsfreiheit des Gesetzgebers im Besoldungsrecht. DÖV, roč. 2003, č. 12, s. 498 – 499). Srovnatelné situace se objevují toliko v postkomunistických evropských zemích. Příkladem je rozsáhlá judikatura Ústavního tribunálu Polské republiky k otázkám ústavnosti zákonné úpravy platů soudců, ať již z doby tzv. Malé ústavy (viz zejména rozhodnutí sp. zn. P 1/94 ze dne 8. listopadu 1994, K 13/94 ze dne 14. března 1995, P 1/95 ze dne 11. září 1995), tak z období dnes platné ústavy (viz rozhodnutí sp. zn. P 12/98, P 8/00 ze dne 4. října 2000, K 12/03 ze dne 18. února 2004). Ve všech uvedených rozhodnutích se tribunál zabýval ústavností hledisek stanovení výše platů soudců z pohledu čl. 178 odst. 2 Ústavy Polské republiky, dle kterého platy soudců musí odpovídat důstojnosti jejich úřadu a zajistit plnění jejich povinností. (Spolkový ústavní soud zdůraznil nejen tyto okolnosti, ale poukázal na úkoly a odpovědnost soudců, která je spojena s jejich úřadem, a i na potřebu získání nových uchazečů o úřad a zvláštní rizika s úřadem soudce spojená – Sbírka rozhodnutí Spolkového ústavního soudu, sv. 26, s. 158).

Princip nezávislého soudnictví je jednou z podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy). Požadavek nezávislé justice pramení ze dvou zdrojů: z neutrality soudců, jako garance spravedlivého, nestranného a objektivního soudního řízení, a ze zajištění práv a svobod jednotlivců soudcem odděleným od politické moci. Nezávislost soudců je garantována zárukami zvláštního právního postavení (mezi než nutno zařadit nesesaditelnost, neodvolatelnost, nedotknutelnost), dále zárukami organizační a funkční nezávislosti na orgánech reprezentujících zákonodárnou a zejména výkonnou moc, jakož i oddělením soudnictví od moci zákonodárné a výkonné (zejména uplatněním zásady inkompatibility). Z hlediska obsahového je pak soudcovská nezávislost zajištěna vázaností soudců toliko zákonem, tj. vyloučením jakýchkoli prvků subordinace v soudcovském rozhodování. Základními komponenty principu nezávislosti soudnictví se Ústavní soud komplexně zabýval v nález č. 349/2002 Sb. (sp. zn. Pl. ÚS 7/02, Sbírka rozhodnutí, svazek 26, nález č. 78).

Svévolný zásah zákonodárce do oblasti materiálního zajištění soudců, kam spadají i platové restrikce, nutno do rámce chráněného principem jejich nezávislosti pořadit ze dvou důvodů.

Nezávislost soudců je v první řadě podmíněna jejich morální integritou a odbornou úrovní, zároveň ale je spjata i s jejich přiměřeným materiálním zajištěním. Tento komponent principu nezávislosti soudců byl zakotven i v doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. r. (94) 12 ze dne 13. října 1994 ohledně nezávislosti, efektivnosti a role soudců, dle něhož se mezi „řádné pracovní podmínky“ soudců řadí i „zajištění přiměřenosti postavení a odměňování soudců s ohledem na důstojnost jejich profese a pracovní zatížení“ (Zásada III, bod 1b). Obdobná maxima je obsažena i v čl. 6.1 Evropské charty o statutu soudce, přijaté účastníky multilaterálního setkání organizovaného Radou Evropy ve dnech 8. až 10. července 1998, dle něhož soudci z povolání mají právo na plat, jehož výše má být stanovena tak, aby je chránila před tlakem směřujícím k ovlivnění jejich rozhodnutí a všeobecně k ovlivnění jejich chování při nalézání práva, kterým by mohla být ohrožena jejich nezávislost a nestrannost.

Důvodem druhým podřazení zákazu svévolného zásahu do materiálního zajištění soudců (platových restrikcí) do rámce principu jejich nezávislosti je vyloučit možnost, eventualitu nátlaku moci zákonodárné, resp. výkonné na rozhodování soudců. Jinými slovy, vyloučit svévolné zásahy do mate-

riálního zajištění soudců jako eventuální formu „penalizace“ soudců ze strany legislativy a exekutivy, a tím i formu nátlaku na jejich rozhodování.

Takto vyložená hlediska posuzování ústavnosti platových restrikcí vůči soudcům aplikoval důsledně Ústavní soud v nálezu č. 198/2003 Sb. (sp. zn. Pl. ÚS 11/02), v němž zrušil část ustanovení § 1 zákona č. 416/2001 Sb., a to ustanovení upravujícího odejmutí dalšího platu soudcům za druhé pololetí roku 2001 a snižujícího další plat za první a druhé pololetí roku 2002 na výši poloviny částky, na kterou by jim jinak vznikl nárok.

Důvody, jež vedly zákonodárce k přijetí zákona č. 416/2001 Sb., jsou přitom identické s těmi, jež jej vedly i k přijetí platové restrikce vůči soudcům v zákoně č. 427/2003 Sb. a v zákoně č. 590/2004 Sb. Byla jimi zákonodárcem tvrzená tíživá situace veřejných financí a disproporcionalita v úrovni platů soudců a jiných oblastí veřejné sféry. Dle důvodové zprávy k návrhu zákona č. 427/2003 Sb.: „Nutné úspory v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě ... neumožní, aby další platy poskytované v každém pololetí kalendářního roku byly ... v následujících letech vyplaceny v plné výši. Z uvedených důvodů se v předkládaném návrhu zákona navrhuje, aby se pro léta 2004, 2005 a 2006 platová základna pro určování výše platu a některých náhrad spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých dalších osob nezvyšovala, a aby jim byl další plat v každém pololetí uvedených let poskytnut (stejně jako zaměstnancům ve veřejných službách a správě) v poloviční výši. ... Navrhovaná úprava“, pokračuje dále důvodová zpráva vlády, „je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.“. Obdobně v důvodové zprávě k pozdějšímu zákonu č. 590/2004 Sb. (Poslanecká sněmovna. 4. volební období. Tisk 679/0) se uvádí, že „...na základě zákona č. 427/2003 Sb., kterým se pro léta 2004, 2005 a 2006 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, výše dalších platů těchto osob za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006, a kterým se mění některé související zákony, bude další plat za první pololetí roku 2004 uvedeným osobám vyplacen v 50% výši, navrhuje se, aby k vyrovnání postupu u zaměstnanců veřejných služeb a správy byl další plat za druhé pololetí 2004 (bez ohledu na výsledky jednání u zaměstnanců) odejmut ... Tím se ve spojení se ‚zmrazením‘ platů zajistí rovný přístup k úsporným opatřením u obou skupin.“.

Oba zákony, tj. jak zákon č. 427/2003 Sb., tak i zákon č. 590/2004 Sb., byly přijaty již poté, co v obdobné otázce rozhodl Ústavní soud nálezem č. 198/2003 Sb. Jakkoli tedy Ústavní soud před přijetím daného zákona zřetelně zformuloval maximu, dle které princip rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců lze akcentovat před principem komplexně chápané nezávislosti soudců jen za zcela výjimečných okolností, a tím vymezil prostor ústavní konformity platové restrikce vůči soudcům, zákonodárce se touto maximou v procesu přijímání zákona č. 427/2003 Sb. neřídil, a naopak odkázal na starší judikaturu Ústavního soudu k problematice platů soudců v podobě nálezů č. 320/2000 Sb. a č. 321/2000 Sb. [výše sub b) a c)] z roku 2000.

Vláda v pozici navrhovatele přitom zpochybnila výše uvedená východiska zákona č. 427/2003 Sb., a to navýšením stupnice platových tarifů zaměstnanců veřejné sféry s účinností od 1. ledna 2003 (nařízeními vlády č. 582/2002 Sb., č. 583/2002 Sb., č. 584/2002 Sb. a č. 330/2003 Sb.), příp. prohlášením Zdeňka Škromacha, ministra práce a sociálních věcí, ve 2. čtení projednávání návrhu zákona č. 427/2003 Sb. Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky dne 24. září 2003: „Pro příští rok i přes problémy, které dneska existují, se navýší platy o více než 3,6 %. Takže nárůst i v rozpočtové a příspěvkové sféře bude.“ (Těsnopisecká zpráva o 20. schůzi Poslanecké sněmovny, s. 168). Dle tabulkové přílohy návrhu státního rozpočtu na rok 2004 (Poslanecká sněmovna. IV. volební období. Tisk č. 460/0), předloženého vládou Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, pak pro zaměstnance v ústředních orgánech státní správy představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 4 840 899 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 5 669 263 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 5 916 963 tis. Kč (tabulka č. 9), v organizačních složkách státu představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 8 755 060 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 10 319 286 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 10 524 110 tis. Kč (tabulka č. 10), ve složkách obrany, bezpečnosti, celní a právní ochrany představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 26 999 082 tis. Kč, rozpočet na rok 2003

29 161 674 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 30 156 796 tis. Kč (tabulka č. 11), v tzv. ostatních organizačních složkách státu představovala skutečná výše prostředků na platy za rok 2002 11 406 195 tis. Kč, rozpočet na rok 2003 12 545 862 tis. Kč, návrh na rok 2004 pak 13 205 240 tis. Kč (tabulka č. 12). Dále možno uvést přílohu k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2004 (na adrese <http://www.psp.cz/cgi-bin/win/docs/tisky/tmp/T0460j0.doc>, pod rubrikou 3.2.6. Výdaje na platy zaměstnanců a ostatní platby za provedenou práci), kde se uvádí, že platy ve státní správě se oproti schválenému rozpočtu na rok 2003 v návrhu rozpočtu na rok 2004 zvyšují o 4,2 %.

Za těchto okolností lze stěží akceptovat tezi o „nutných úsporách v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě“ obecně, speciálně pro platové restrikce soudců pak posuzovaná zákonná úprava postrádá jakýkoli argument „výjimečnými okolnostmi“, jež by odůvodňovaly prioritu principu rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců.

Vycházeje z takto vyložených důvodů nutno považovat platovou restrikci vůči soudcům obsaženou v ustanovení § 1 písm. h) zákona č. 590/2004 Sb. za rozpornou s čl. 1 odst. 1 Ústavy ve spojení s jeho čl. 82 odst. 1 a čl. 1 Listiny. Proto bylo rozhodnuto tak, že se podle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu toto ustanovení zrušuje dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zaujali k odůvodnění rozhodnutí pléna soudci Stanislav Balík a Miloslav Výborný.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2005 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; Brno: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; Břeclav: Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; České Budějovice: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; Hradec Králové: TECHNOR, Wonkova 432; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihárství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; Most: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; Ostrokovice: Ing. Kuččíř, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; Plzeň: TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMEN-TINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; Praha 2: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 7: MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; Praha 9: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; Praha 10: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; Přerov: Odborné knihkupectví, Bartoňova 9, Jana Honková – YAHOO – i – centrum, Komenského 38; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; Šumperk: Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: Knihkupectví L & N, Masarykova 15; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.